

9

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2022
LETNIK LXXXI
ISSN 0350-4573

Reka Ribnica (foto: D. Vinček)

Namesto uvodnika

Letošnje avgustovsko poletje nam je res pokazalo zobe in dokazalo, da teze o globalnem segrevanju niso nekakšna izmišljotina naravovarstvenikov, temveč kruto dejstvo, ki bo tudi v prihodnje vplivala na ljudi, predvsem pa na vodno življe. Predvsem ribe so bile v tem času ogrožene in prav zaščiti rib so bile namenjene aktivnosti slovenskih ribičev in RZS. Nekatere RD, kot npr. vse RD v Savinjskem ribiškem okolišu, nekatere RD v porečju Soče, Save Bohinjke, Vipave, Sore ... so se že v začetnem obdobju samoorganizirale, prepovedale ribolov in se bolj ali manj uspešno dogovarjale z lokalnimi skupnostmi o prepovedi ostalih vodnih aktivnosti. Drugje, predvsem v ljubljanskem in notranjskem porečju, niso imele takšne sreče, saj je zaradi malomarnega vpliva človeka prišlo do večjih poginov. Obstajale so celo zavržne ideje o presušitvi reke Rižane. Pri vsem tem pa smo pogršali proaktivnost države oz. tistih državnih organov in javnega zavoda, ki so v prvi vrsti (so)odgovorni za stanje v slovenskih rekah. Prav zaradi tega sem konec julija opozoril na ta dejstva na srečanju predsednika Vlade RS dr. Roberta Goloba s predstavniki nevladnih organizacij, hkrati pa smo nanj in na oba pristojna resorna ministra – to je ministrico za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter na ministra za okolje in prostor – naslovili odprta pisma ter jih pozvali k

ustreznemu ukrepanju. Enega od teh pisem objavljamo v nadaljevanju. Ob tem nas zanimajo predvsem dolgoročni ukrepi, ki bi v prihodnjih vročinskih valovih lahko vsaj zavezili občutno škodo na vodotokih in ribjem življu. Kolikšen bo iztržek, vas bomo seznanili po sestankih z obema pristojnima ministroma.

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

Savinja v Letušu (foto: M. Žaberl)

Ribiška zveza Slovenije
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

tel.: 01 256 12 94
tajništvo.rzs@ribiska-zveza.si
www.ribiska-zveza.si

Ljubljana, 29. 7. 2022
2022/112-AB

Vlade Republike Slovenije
Gregorčičeva 20 - 25
1000 Ljubljana
gp.kpv@gov.si
Predsednik Vlade RS, dr. Robert Golob

Zadeva: Izredne razmere na vodotokih zaradi suše

Spoštovani gospod predsednik Vlade RS,

na vas se obračamo s prošnjo za pomoč pri spremembi praks upravljanja z vodami v Sloveniji.

Kot vam je znano in kot sem izpostavil danes na sestanku predstavnikov nevladnih organizacij z Vami in predstavniki posameznih ministrstev so zaradi pomanjkanja padavin trenutno vodostaji v naših rekah rekordno nizki, po večini države se struge izsušujejo. Poleg tega se preostala voda, predvsem zaradi pomanjkanja obrežne vegetacije, pregreva, to pa, tudi v kombinaciji z onesnaženji, vodi v pogine rib. Te smo v zadnjem času zabeležili že na mnogih slovenskih rekah.

Opozorili vas želimo, da je za trenutne razmere v veliki meri **odgovorno neustrezno upravljanje z vodami in neustrezno prostorsko načrtovanje v Sloveniji**. Že vsaj 30 let je znanstveno dokazano, da z reguliranjem vodotokov (uravnavanje strug, oblaganje brežin s kamni, posejevanje poplavnih ravnin in odstranjevanje obrežne vegetacije) pospešimo vodni tok in povečamo njegovo rušilno moč, s tem pa povečamo poplavni val in ga prestavimo dolvodno. To vodi v povečano poplavno ogroženost, sočasno pa s tem preprečujemo razlivanje vode po poplavnih ravninah in pospešimo izsuševanje pokrajine, kar vodi v intenzivnejše suše. Vse neprepustne površine (peste, strehe, parkirišča itd.) onemogočajo pronicanje vode v zemljo in podzemlje, da bi napolnile zaloge vode za sušna obdobja. Dolgoročno izsekavanje domorodnih gozdov, prilagojenih na sušna območja, in njihovo nadomeščanje s tujerodnimi drevesi z izrazito višjo porabo vode, prispeva k hitrejšemu izsuševanju celotnega porečja. Obsežne kmetijske površine s posevki, ki niso prilagojeni pomanjkanju vode, brez zastirke in brez meje, zahtevajo svoj davek na vodno bilanco. Izsekavanje obrežne vegetacije, ki povzroča prekomerno segrevanje vode v kombinaciji s prečnimi ovirami kot so jezovi, pragovi in zapornice, ki ustavljajo vodo, pospešujejo izhlapevanje vode iz reke in povzročajo pogine rib. Še posebej so zaradi visokih temperatur ogrožene salmonidne vrste, ki za preživetje potrebujejo hladno, s kisikom bogato vodo. Številne pregrade na rekah jim onemogočajo umikanje v hladnejše refugije, zatočišča v izvirnih delih rek, kjer so temperature nižje. Regulirane struge obdane s kamnitimi in betonskimi zidovi v času visokih pretokov preprečujejo pronicanje vode iz struge v podtalnico in obratno. Z zastarelim, gradbenim pristopom k upravljanju z vodami smo omejili in uničili že prav vse mehanizme rečnih ekosistemov za reguliranje vodnega kroga. Namesto tega smo vzpostavili sisteme za čim hitrejšo odvajanje vode iz pokrajine. Trenutne razmere so v veliki meri posledica uničenja teh naravnih mehanizmov reguliranja vodnega kroga.

1

V kombinaciji s klimatskimi spremembami, ki prinašajo intenziviranje naravnih pojavov, smo na polju katastrof. V reguliranih rekah ni več pestrih življenjskih prostorov (habitatov) za vodne organizme, ni skivališč, voda se pregreva, organizmi zaradi pregrad nimajo možnosti umika v ustrežnejše dele vodotokov in. V razmislek vam ponjamo podatek, da so samo od leta 1980 populacije sladkovodnih vretenčarjev (sesalcev, ptic, dvoživk in rib) upadle za nepredstavljivi 84% (WWF, 2020). Rešitev ni v gradnji večjih pregrad in zadrževalnikov, ki imajo ravno nasprotni učinek od željenega (izgube vode iz zadrževalnikov so izrazilo višje kot izgube iz tekočih vod) in izrazilo zmanjšajo našo sposobnost prilagajanja na podnebne spremembe. Rešitev je v odstranjevanju pregrad, obnovi rek in poplavnih ravnin, zasajevanju obrežne vegetacije. Že več kot 40 let izkušenj z obnovo rek iz tujine kaže, da so ti ukrepi učinkoviti tako v boju s sušami, kot v zagotavljanju poplavne varnosti, hkrati pa imajo številne druge koristi za našo družbo (priložnost za rekreacijo, zniževanje temperature, biotska pestrost...).

Na razpolago imamo vsa potrebna znanja in orodja, da omejimo intenzivno, vpliv in posledice suš (in poplav) tako na naravne ekosisteme kot na ljudi. Namesto upravljanja z vodami moramo zato za vode začeti skrbeti in se prilagoditi mejam našega naravnega okolja. Skrb za vode pomeni na primer, da moramo rekam zagotoviti več prostora, ponovno vzpostaviti rečne oključke, slepe rokave in zatokke. Dopusiti moramo periodično razlivanje vode čez poplavne ravnine in obnoviti obrežno rastlinje. Prilagajanje pomeni na primer, da moramo zmanjšati porabo vode in povečati kapacitete za zadrževanje deževnice. Ključno je zmanjšanje porabe vode v industriji in kmetijstvu s prilagajanjem tehnologij, izdelkov in pridelkov. Urediti moramo zbiranje deževnice z neprepustnih površin in rabo t.i. sive vode v gospodinjstvih, industriji in kmetijstvu.

Obe tvegani (suše in poplave) se bosta po napovedih s klimatskimi spremembami v Sloveniji v prihodnosti povečali, zato je najno, da se to upošteva in predvidi ustrezne ukrepe za prilagajanje tudi v vseh strateških načrtih (predvsem NZPO in NUV). Pri tem vas želimo opozoriti, da trenutno načrtovani ukrepi na področju voda v NZPO, NUV in v Programu za okrevanje ne sledijo konceptu ekološke modernizacije, temveč so zastareli, izrazito škodljivi za ekološko stanje naših vodotokov in bodo še dodatno poslabšali že tako kritične razmere. Poleg tega so tudi neskladni z Vodno direktivo. Na tem področju vas pozivamo k čim hitrejši spremembi praks, vključevanju in upoštevanju stroke (predvsem biološke oziroma naravovarstvene) ter vas prosimo za pomoč pri pravočasnem, sprotnem vključevanju in sodelovanju RZS kot zveze ribiških družin, ki kot koncesionarji izvajajo ribiško upravljanje s 95 odstotki slovenskih ribolovnih voda, v postopkih priprave strateških dokumentov. Ključno je, da se v teh dokumentih in predvidenih aktivnostih ne le upošteva in načrtuje izboljšanje ekološkega stanja naših rek, temveč tudi in predvsem upošteva napovedane klimatske spremembe, kakršnim smo že priča v trenutni situaciji.

S spoštovanjem.

Dr. Miroslav ŽABERL,
predsednik RZS

2

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.

Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Vladimir Mikec,
Jure Ušeničnik Schifferstein, Egon Dolenc

ČASOPISNI SVET:
člana:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priloga za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

UVODNIK

Namesto uvodnika
dr. Miroslav Žaberl 242

AKTUALNO

Prva odstranitev jezua v Sloveniji - sprostitvev potoka Sevnica

Nevenka Lukič Rojšek 244

Sušno poletje 2022 - slabo poletje za številne ribiče in RD

Mag. Igor Miličič 244

DELO RIBIŠKE ZVEZE

Upravni odbor RZS
Uredništvo 245

PRAVNI KOTIČEK

Ali lahko mladoletni član pred svojo polnoletnostjo opravlja izpit za ribiča?
Peter Solar 246

OBZORJA

Kredne ribe Krasa
Matija Križnar 247

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Črnomelj
Uredništvo 250

POGLEDI

Ne smemo jih pozabiti
Jožef Smolej 252

MEDNARODNA PRVENSTVA

V tretje ne gre vedno rado
Jure Osolin 253

SVETOVNA PRVENSTVA

14. Svetovno prvenstvo v ribolovu s plovcem Szegeth 2022

Bojan Levai 254

Veterani in mladinci prvič skupaj na prvenstvu
Jure Osolin 257

ZA ZABAVO

Sudoku
Jože Petelin 256

ZGODOVINA TEKMOVANJ

Muharski zbornik RZS (2. del)
Drago Ornik 259

DRŽAVNA PRVENSTVA

Sergej Kolegar, Klemen Rožič Šoštar in Mihael Kukovec so ponovno osvojili naslov državnih prvakov
Jože Šmejc 262
Prvi polčas DP v muharjenju za mladince je za nami
Matjaž Brodnik 264

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

Dosežki naše članice
Koroška RD 266

RIBOLOV

Divjina reke Ljubljaniče
Toni Janežič 266

REPORTAŽA

Ribolov na otoku Pagu
Bine Kramberger 268

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Mejne reke nas morajo povezati
Bojan Levai 272
Tabor RD Murska Sobota
Niko Hari 273

MLADI RIBIČ

Vesela in brezskrbna počitniška lekcija ribolova na cerkniškem jezeru
Andraž Opeka 274
V znamenju lepe narave, ribolova in prijetnega druženja
Borut Jerše 275

MUHARSKI KOTIČEK

V izogib poletnim napakam
Tomaž Modic 276

V SPOMIN

Gašper Hribar 277

RIBIČI KUHAJO

Babuška s čebulo in smetano in riba, pripravljena na star način
Borut Jerše 278

RIBIČI KUHAJO

Babuška s čebulo in smetano in iba, pripravljena na star način
Borut Jerše 278

RAZVEDRILO

Ščuke Lukec in Rakec Jakec
Mitja Manček 279

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2022:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7, 8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	7. 1.	4. 2.	11. 3.	8. 4.	6. 5.	3. 6.	5. 8.	9. 9.	7. 10.	4. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovano zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemanje elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejemanje ga boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

PRVA ODSTRANITEV JEZU V SLOVENIJI

- SPROSTITEV POTOKA SEVNIČNA

Po uspešnem prvem odstranjanju jezov v Črni gori je WWF (Svetovna organizacija za varstvo narave) ob podpori European Open Rivers Programme (Evropska organizacija, ki zagotavlja finančna sredstva za obnovo rek) pričela izvajati projekte odstranjanja ovir na rekah v Sloveniji. V Sloveniji bo kot prvi odstranjen jez Kopitarna na potoku Sevnica, ki se kot levi pritok izliva v reko Savo.

Po temeljnih raziskavah in terenskih ogledih se v partnerstvu z lokalno skupnostjo ter Ribiško družino Sevnica in s finančno podporo Open Rivers Programme bližamo prvi odstranitvi jezov v Sloveniji. Jez Kopitarna na potoku Sevnica je že dolgo neuporaben, njegova odstranitev bo prispevala k zmanjšanju izgube biotske raznovrstnosti ter ostalim koristim, ki jih zdrave, prosto tekoče reke zagotavljajo ljudem in naravi.

»Na tem projektu dela WWF Adria v partnerstvu z Ribiško družino Sevnica že več let. Z odstranitvijo jezov Kopitarna na potoku Sevnica bo za selitev rib odprtih 25 kilometrov. To bo imelo znatne koristi za širše povodje reke Save, saj bo zagotovilo več drstitvenih območij za domorodne vrste, kot so potočna postrv, potočni raki in sladkovodne školjke. Odstranitev jezov Kopitarna bo imela dodatne koristi za druge živalske in rastlinske vrste ter bo izboljšala naravno ravnovesje in vrnila življenje v potok Sevnica ter njegovo širšo okolico,« je povedala Nevenka Lukić Rojšek, predstavnica WWF Adria v Sloveniji.

»Open Rivers Programme z veseljem podpira prvo odstranitev jezov v Sloveniji. Ne samo da bo ta odstranitev obnovila rečni tok in biotsko raznovrstnost vzdolž celotnega potoka Sevnice,« meni Jack Foxall, izvršni direktor Open Rivers Programme, »ampak bo tudi navdihnila in utrla pot nadaljnjemu odstranjanju rečnih ovir po celi državi.«

Čeprav bo to prva odstranitev jezov v Sloveniji, želi WWF Adria z lokalnimi partnerji nadaljevati pobudo za prosto tekoče reke z odstranjevanjem ovir na slovenskih rekah. V pripravi so že novi projekti odstranjanja, s katerimi bi lahko Slovenija postala primer dobre prakse in trajnostnega upravljanja z odstranjevanjem zastarelih ovir na rekah.

»Odprava ovir poleg varovanja naravnih vrednot prispeva

ekonomske koristi za lokalne skupnosti ter predstavlja enega izmed ukrepov blaženja posledic podnebnih sprememb. Odstranjanje ovir je običajno cenejše kot popravilo in vzdrževanje starih ovir, poleg tega pa pomaga zmanjšati tveganje za poplave. Z odstranitvijo jezov na reki oziroma z vzpostavitvijo ugodnih pogojev za obnovo staleža rib se za to območje ustvarijo razvojne možnosti. Z združevanjem moči z lokalnimi skupnostmi in pristojnimi organi ter ob podpori Open Rivers Programme bo prihodnost slovenskih rek svetla,« zaključuje Lukić Rojšekova.

Za več informacij:

Nevenka Lukić Rojšek, predstavnica WWF v Sloveniji, 00386 (0)51 339 899, nrojsek@wwfadria.org

O WWF:

WWF je ena največjih in najbolj uglednih neodvisnih organizacij za zaščito narave s skoraj petimi milijoni podpornikov in globalno mrežo, ki deluje v več kot sto državah. Misija WWF je ustaviti propadanje Zemljinega naravnega okolja in zgraditi prihodnost, v kateri ljudje živijo v sožitju z naravo, pri čemer ohranjajo svetovno biotsko raznolikost in zagotavljajo trajnostno rabo obnovljivih naravnih virov s spodbujanjem zmanjševanja onesnaževanja in potratne potrošnje. WWF Adria je njena podružnica, ki deluje v Sloveniji, na Hrvaškem, v Albaniji, Bosni in Hercegovini, Črni Gori, Severni Makedoniji ter Srbiji in na Kosovu. Za več informacij: <https://www.wwfadria.org/sl/>.

O Dam Removal Europe (DRE):

Dam Removal Europe (DRE) je koalicija sedmih organizacij: World Wildlife Fund (WWF), The Rivers Trust, The Nature Conservancy, European Rivers Network, Rewilding Europe, Wetlands International in World Fish Migration Foundation. Splošna ambicija DRE je zagotoviti prosti tok rek in potokov v Evropi. DRE v zvezi s tem vzpostavlja odstranitev ovir kot obnovitveno orodje in želi s to prakso nadaljevati. S postopkom od spodaj navzgor je DRE ustvaril stalno rastočo Evropsko mrežo in si prizadeva za celovit pristop za odpravo ovir. Za več informacij: <https://openrivers.eu/>

Nevenka Lukić Rojšek

SUŠNO POLETJE 2022 - SLABO POLETJE ZA ŠTEVILNE RIBIČE IN RD

Letošnje poletje se od preteklih ne razlikuje zgolj po številnih izrazitih vročinskih valovih, ampak predvsem po močni suši in s tem povezanih negativnih vplivov na stanje vodotokov in rib v njih. Vsak, ki redno spremlja medije, je lahko letos zasledil številne objave o večjih in manjših poginih rib. Že tako težki naravni pogoji so ob človekovi nemarnosti pognali ribje populacije na posameznih vodotokih čez rob preživetja. Ribičem je ob tem preostal le nemočen bes ob pospravljanju ribjih kadavrov, seštevanje vseh mogočih stroškov in tiho upanje, da bi tokrat pristojni organi le lahko odkrili pravega storilca in ga ustrezno

sankcionirali. Vzroki za pogine so različni: od pričakovanega pomanjkanja kisika in pretople vode, do popolnoma nesprijemljivih poginov zaradi izpustov »neznanih, neugotovljenih« kemikalij. V take izsledke bi pri vsem napredku znanosti in tehnologije pri določanju snovi lahko vsaj dvomili. Vprašamo se lahko, ali je dosedanja praksa izvajanja odkrivanja storilca havarij dejansko učinkovita, posebej zato, ker je v večini primerov »storilec neznan«. Ribiči pač ne moremo v nedogled biti zgolj prostovoljni pogrebci poginulih rib in financirati sanacijske vložke rib iz lastnega žepa. Še tu smo omejeni s tržiščem, kjer lahko kupimo zgolj ribolovne

vrste. Ostalih vrst nelovnih rib (nežica, globoček, blistavec ipd.), ki so ključnega pomena za celovit habitat, pa ne moremo, ampak smo odvisni zgolj od večdesetletne naravne reprodukcije.

Za letošnje sušno poletje lahko na podlagi dognanj strokovnjakov rečemo, da bo žal postalo redni trend v prihodnjih letih. Negativni učinek podnebnih sprememb se je sedaj jasno pokazal po celotni Evropi in le najbolj zadržti med nami lahko še naprej zanikajo, da so posledica nespametnega človeškega ravnanja. Kar lahko naredimo, je, da se spremembam prilagodimo, kolikor je možno. Vprašanje je, koliko časa ali sploh bo še držal star slovenski pregovor, da voda še za v čevelj ni dobra. Jasne napovedi izrazitih suš poletij in možnih velikih poplav jeseni in pozimi pomenijo, da bo treba spremeniti gospodarjenje z vodotoki in tudi z ribjimi viri. Pri tem leži največji del prilagajanja na plečih vodarske znanosti in inženirjev, ki načrtujejo posege v vodotoke. Ribiško upravljanje poteka najbolje v naravno oblikovanih vodotokih enostavno zato, ker ribjim vrstam narava sama daje možnost za preživetje. Nujno potrebno bo čim prej spremeniti ustaljeno prakso reguliranja vodotokov, ki vodo vidi zgolj kot nevarnost človeški imovini v času poplav, in jo zato spremeni v kanal hitro odtekajoče pregrete vode. Potrebno bo tisto najzahtevnejše; loviti ravnotežje med zagotavljanjem zadostnega pretoka vode in zagotavljanjem ustrezne protipoplavne varnosti. Izvajanje posegov v vodotoke zgolj z opravičilom, da je v določenem času treba porabiti pridobljena evropska sredstva, ne more biti več sprejemljivo.

Za ribiče to pomeni, da bomo morali enotno, predvsem pa

glasno (mediji) zahtevati od vodarjev, da brezpogojno upoštevajo zahteve ribiške stroke za varovanje habitatov domorodnih vrst rib. Posebej je tu treba zahtevati ohranjanje obrežne zarasti (drevesa, visoki grmi), ki zagotavljajo hlajenje vodotoka s senčenjem in hkrati dajejo ribam hrano (plodovi, ličinke, žuželke ipd.). Od pristojnih služb je treba jasno zahtevati, da v času suše nadzorujejo ekološko sprejemljiv pretok (*Qes*), ki mora biti določen za vsak vodotok posebej. *Qes* se lahko zmanjša zgolj v času razglašene naravne nesreče in pri reševanju človeških življenj, ne pa za reševanje človeških napak zaradi nezmožnosti dogovora, kot se to letos dogaja v primeru reke Rižane in Rižanskega vodovoda Koper.

Trenutni odgovori pristojnih ministrstev MKGP in MOP na problematiko ribičev zaradi suše so sicer spoštljivi, a ostajajo pri svojih stališčih o upoštevanju vseh naravnih potreb; le bežni pogled na že izvedene posege to trditev žal postavlja pod dvom. Vprašamo se lahko, ali je v Sloveniji res le ribičem in naravovarstvenikom mar za ribji življenj? Ne nazadnje – če smo v materialističnem svetu in gledamo vse skozi prizmo dobička, lahko povemo, da če se bodo taka poletja s številnimi prepovedmi ribolova nadaljevala, je nujno pričakovati upad prihodkov od ribiškega turizma za vse deležnike in nazadnje tudi za državo. Takšnemu scenariju se lahko izognemo le, če bomo postavili dosledno izvajanje naravi prijaznih ukrepov, ne zgolj človeško korist, na prvo mesto.

Mag. Igor Miličič
Sekretar RZS

DELO RIBIŠKE ZVEZE

UPRAVNI ODBOR RZS

Seja upravnega odbora je potekala v Volčji Dragi 23. junija 2022. Poleg članov upravnega odbora so se je udeležili tudi predstavniki ZRD Primorske, s katerimi so se pogovarjali o aktualni problematiki ribiškega upravljanja na območju ZRD Primorske. Člani UO so potrdili predlagane člane komisij za mandatno obdobje 2022–2027. Seznanili in potrdili so uredniško politiko, ki jo je predlagal uredniški odbor, določili obseg sredstev iz naslova delovne uspešnosti za zaposlene na RZS. Predsednik je podal poročilo s kongresa CIPS in RAJP. Kongres CIPS je potekal v Acapulcu od 12. do 15. 5. V disciplini LRP so bile izpostavljene težave z dopingom v obliki neprijavljenih nedovoljenih zdravil, ki jih nekateri tekmovalci uživajo. Na to problematiko je treba opozoriti tudi tekmovalce RZS, ki tekmujejo na mednarodnih tekmovanjih. Slovenija je ena redkih držav, ki registracijo tekmovalcev pogojuje s pridobitvijo certifikata ADEL (SLOADO). Predstavniki kongresa so izrazili željo, da bi športni ribolov postal olimpijski šport. Pri disciplini LRM se predvidevajo spremembe pravil, ki zadevajo zaščito rib (prilagojeno merjenje, omejitve načinov krmljenja). Seja RAJP je potekala od 20. do 22. 5. Obravnavana tematika je bazirala na tekmovalni dejavnosti. Nadalje je predsednik KNE RZS Marijan Gaber povzel dogajanje na posvetu Posegi v vodotoke. Tematika je v zadnjem obdobju pereča in aktualna. Izvedba posveta je bila zastavljena nekoliko drugače kot običajno. Tudi v bodoče se bodo posveti izvajali na posodobljen način, in sicer bodo razdeljeni na tri dele: teoretični del: izpostavitve problematike, predstavitev dobre prakse RD in drugih organizacij; praktični del: kako reševati problematiko v praksi s praktičnim prikazom; predlogi ukrepov udeležencev za izboljšanje stanja.

Kot sodelujoče predavateljice je treba povabiti več strokovnjakov (iz RD, ZZRS, predstavniki NVO ...). Prav tako je M. Gaber poročal o posvetu ob svetovnem dnevu ptic selivk 21. 5. Na posvetu so sodelovali predstavniki RZS, Zavod Revivo, ZZRS, WWF in RD Ajdovščina. Namen dogodka je bil predstavitev problematike

in projektov odstranjevanja rečnih pregrad ter nameščanja ribjih stez oz. drč za nemoteno prehajanje rib po vodotokih. Posvet je bil namenjen RD in širši zainteresirani javnosti. Predsednik Miroslav Žaberl je navedel, da pri projektih podiranja rečnih jezov RZS sodeluje z organizacijo WWF. V kratkem je predvideno podiranje jezov na območju RD Sevnica. Za v bodoče je potrebno dogovarjanje o tem, kje bi te projekte lahko še izpeljali. Glede posveta meni, da bi ga morali izkoristiti v promotivne namene izpostavljanja problematike vodotokov širši javnosti.

Marko Lipovž je podal poročilo z muharskega tabora, ki je prav tako potekal maja letos. Po njegovi oceni je bila izvedba tabora zelo uspešna. Udeležba je bila številčna, na taboru so se izvajale različne aktivnosti: predstavitev muharskih tehnik, vezanje umetnih muh (predstavili člani MVK RZS), predstavitev discipline kasting. Izpostavil je prednost, da ni bilo izvedenega tekmovanja med mladimi ribiči. Uskladili so prednostne naloge mentorjev glede dela z mladimi ribiči. Sekretar RZS Igor Miličič je poročal o sodelovanju na festivalu Dober dan v Arboretumu Volčji potok 18. 6. Stojnica je bila zadovoljivo obiskana. Približno četrtnina staršev in njihovih otrok je navedla, da se bodo pozanimali o možnostih ribolova v lokalnem okolju. Na stojnici se je delilo promocijsko gradivo in izvajalo animacije za otroke. Obiskovalci so pokazali zanimanje za vezanje umetnih muh, zato Aleš Horvat predlaga, da se v bodoče na podobnih prireditvah izvede tudi delavnica vezanja muh. Bojan Levai je člane seznanil o nameravanem podpisu sporazuma o sodelovanju med obmejnimi RD in ŠRD na reki Kolpi 25. 6. 2022.

Na koncu se je potekal še sestanek s predstavniki ZRD Primorske, ki so izpostavili problematiko številčnosti populacije velikega kormorana, nizkega vodostaja, izobraževanj, pridobivanja uradnih dovoljenj, nemočnost pri upravnih postopkih, pogini rib, težave z zasebnimi lastniki zemljišč, HE.

Uredništvo

§ ALI LAHKO MLADOLETNI ČLAN PRED SVOJO POLNOLETNOSTJO OPRAVLJA IZPIT ZA RIBIČA?

Vprašanje je neposredno povezano z vprašanjem pravne, predvsem pa poslovne sposobnosti fizičnih oseb. Pravna sposobnost je sposobnost oseb, da so nosilci pravic in obveznosti. Pravno sposobna je vsaka oseba – ta sposobnost nastopi z rojstvom, preneha pa s smrtjo osebe. Poslovna sposobnost pa pomeni sposobnost fizične osebe, da **samostojno izjavlja voljo v pravnem prometu** oziroma njeno zmožnost, da veljavno sklepa pravne posle in samostojno pridobiva pravice ter prevzema obveznosti. Poslovna sposobnost pomeni zmožnost za samostojno nastopanje v pravnem prometu.

Kdaj oseba postane poslovno sposobna?

V našem pravnem redu postane oseba polno poslovno sposobna načeloma s polnoletnostjo, torej ko dopolni 18 let. Izjeme od tega pravila niso relevantne za ta prispevek. Mladoletniki do dopolnjenega 15. leta so v celoti poslovno nesposobni, z njimi sklenjeni pravni posli pa neveljavni oziroma nični. V Sloveniji pa poznamo tudi pojem omejene oziroma delne poslovne sposobnosti, ki se pridobi na podlagi pravne domneve, da je oseba z dopolnjenim 15. letom dovolj izkušena za opravljanje z zakonom določenih pravnih poslov. Taka oseba lahko sama sklepa pravne posle, ki niso tako pomembni, da bi bistveno vplivali na mladoletnikovo življenje pred polnoletnostjo ali po njej, razen če zakon za določene primere določa drugače. Zakon o društvih med določbami o članstvu dopušča, da se v društvo, torej tudi ribiško družino, včlani mladoletna oseba. Do dopolnjenega 7. leta starosti morajo pristopno izjavo podpisati, do dopolnjenega 15. leta pa dati k njej pisno soglasje starši oziroma zakoniti zastopnik. Iz tega jasno izhaja, da posameznik pred 15. letom starosti nima poslovne sposobnosti. Po

dopolnjenem 15. letu pa mladoletni član ribiške družine uresničuje svoje pravice in dolžnosti samostojno in v njej deluje pod pogoji, ki jih družina določi v temeljnem aktu, torej statutu.

Kljub dejstvu, da delovanje v ribiških družinah temelji na enakopravnosti članstva tako v pravicah kot tudi dolžnostih, pa zaradi narave dejavnosti in posledične odgovornosti statuti in njim podrejeni splošni pravni akti največkrat vsebujejo tudi specifične določbe, ki se nanašajo na pravice in dolžnosti mladoletnih članov oziroma na način njihovega uresničevanja.

V vzorcu statuta – pripomočku, ki ga pogosto uporabljajo ribiške družine, objavljenem na spletni strani RZS, je na v uvodu postavljeno vprašanje podan naslednji delni odgovor: »Mladoletni član sme ribolovne pravice izvajati samo v spremstvu mentorja ali člana družine z opravljenim ribiškim izpitom. Po dopolnitvi 15. let starosti sme mladoletni član opraviti ribiški izpit, če je pred tem bil najmanj tri leta nepretrgoma član družine.«

Sicer pa pripravo na ribiški izpit in samo izvedbo izpita ureja veljavni Pravilnik o usposabljanju pripravnikov in opravljanju ribiških izpitov, sprejet na ravni RZS na podlagi Zakona o sladkovodnem ribištvi. Pravilnik ne določa starostne meje za pristop k izpitu, postavlja pa zahtevo, da pripravniški staž traja najmanj šest mesecev. Po preteku najmanj šestmesečnega obdobja in po izpolnitvi zahtevanih obveznosti, ki so:

- obisk usposabljanja, ki ga organizira ribiška družina pod vodstvom inštruktorjev pripravnikov;
- opravljene najmanj tri aktivnosti, vezane na upravljanje z ribiškim okolišem, kot so: pomoč pri vlaganju rib, sodelovanje pri čistilnih akcijah, pomoč pri elektroribolovu, varovanje drstišč, reševanje rib, delo v ribogojnici in sodelovanje pri raziskovalnih nalogah s področja ribištva in
 - opravljenih najmanj pet ribolovnih dni pod vodstvom mentorja ali člana ribiške družine, ki že ima opravljen ribiški izpit,
 - ribiški pripravnik lahko pristopi k ribškemu izpitu. Opravljen ribiški izpit predstavlja eno izmed obveznosti članov ribiških družin, hkrati pa je to tudi pogoj za samostojno izvajanje ribolovne pravice.

Na zastavljeno vprašanje je torej treba odgovoriti pritrdilno. Mladoletnega člana ribiške družine, ki je dopolnil 15. let starosti in izpolnil vse pogoje in obveznosti, predpisane v splošnih aktih ribiške družine in v Pravilniku o usposabljanju pripravnikov in opravljanju ribiških izpitov, ribiška družina lahko prijavi k ribškemu izpitu.

Peter Solar,
član KPV

KOSTEVČ
WWW.KOSTEVČ.SI

Trgovina Kostevc
Trg zbora odposlancev 20
1330 Kočevje
Pestra izbira muharskih kompletov SIMMS:

SIMMS Freestone set

499 €

SIMMS Tributary set

319 €

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si
TRGOVINA KOSTEVČ | WWW.KOSTEVČ.SI

KREDNE RIBE KRASA

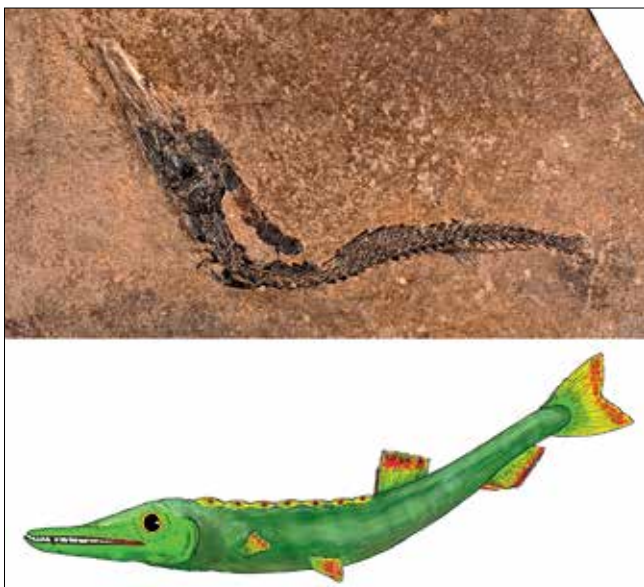
Vsakdo se je že sprehajal po Krasu ter pod seboj čutil kamenje in na podplate nabiral značilno rdečo prst. Pod prstjo in med kamnitimi skladi pa se med Sežano in Komnom skrivajo prav posebni zakladi, ki jim pravimo fosili. Med temi fosil zagotovo izstopajo ostanki fosilnih rib, katerih najdišča so znana domačinom že od nekdaj, paleontologi pa se z njimi srečujemo že vsaj dve stoletji. Tako si ribja favna, ki se je ohranila v okoli 90 milijonov let starih kamninah na Krasu, v slovenski paleontologiji zasluži posebno mesto.

Zgodovinsko ozadje

Polščaste apnence v okolici Komna, Tomaja in Dutovelj so domačini in okoliški kamnoseki s pridom izkoriščali kot naravno strešno kritino ali zgolj kot gradbeni material. O tem pričajo mnogi manjši kamnolomi na obrobju omenjenih naselij. Med kopanjem in lomljenjem plošč temnosivega in črnega apnenca so pogosto naleteli na ostanke fosilnih rib in jih v nekaterih primerih celo zbirali. Zapise in poročila o prvih najdbah krednih ribjih ostankov zasledimo v dnevnikih časopisih iz prve polovice 19. stoletja, kot je bil Ilirski list. Tako poroča omenjeni časopis o odkritju fosilne ribe iz okolice Gabrovice blizu Komna, ki naj bi jo odkrili leta 1825. Prav tako o nekem ribjem ostanku iz Kobjeglave pri Štanjelu poročajo tudi v Kmetijskih in rokodelskih novicah iz leta 1845, kjer pišejo: »Med nekimi preterganimi škerlami so znamenje ribe z njenimi pravimi koščicami in udi našli; vsaka ner manjši koščica je bila natanjko na kamnu vtisnjena videti.« Besedilo torej govori o odlično ohranjenih fosilnih ribah,

kustosu muzeja Henriku Freyerju *Saurorhamphus freyeri*. Kot zanimivost naj omenimo, da sta se oba raziskovalca med seboj dobro poznala, saj je Freyer večkrat obiskal Dunaj, kjer se je učil preparacije različnih živali (posebno rib in ptic), prav pri Heckelu. Freyerjeva riba je bila tudi eden prvih primerkov fosilnih rib v takratnem Deželnem muzeju za Kranjsko. Danes pa še vedno zaseda častno mesto med holotipi (med prvimi opisanimi vrstami) v paleontoloških zbirkah Prirodoslovnega muzeja Slovenije. Tako Heckel kot Freyer pa sta iz Kranjske opisala in predstavila tudi marsikatero današnjo rečno in jezersko ribo. Tako je Freyer leta 1842 izdal svojo znamenito zoološko monografijo »*Fauna der in Krain bekannten Säugethiere, Vögel, Reptilien und Fische*« – v slovenskem prevodu *Favna na Kranjskem poznanih sesalcev, ptic, plazilcev in rib*. To je bila eden prvih popolnih seznamov recentnih (sladkovodnih) rib na Slovenskem.

Raziskovanje fosilnih rib iz Krasa se je nadaljevalo tudi kasneje, kjer so iskanje in opisovanje ribjih ostankov opravljali

Ena prvih odkritih in opisanih krednih rib iz okolice Komna je bila *Saurorhamphus freyeri*. Spodaj je rekonstrukcija ribe. Foto in ilustracija: Matija Križnar

Odlično ohranjena riba iz krednega najdišča pod Sveto goro (Skalnico) blizu Solkana. Foto: Matija Križnar

Najbolj pogoste kredne ribe iz okolice Komna so velike le nekaj centimetrov. Foto: Matija Križnar

hkrati pa je poročilo tudi eno izmed prvih zapisov v slovenščini, ki obravnava fosilne ostanke rib.

Kmalu so se za kraške ribje fosile izvedeli naravoslovci in drugi raziskovalci. Za omenjene fosilne ribe se je pričel zanimati tudi kustos v Deželnem muzeju za Kranjsko Henrik Freyer (1802–1866). Ta je večkrat obiskal in verjetno od domačinov pridobil tudi marsikateri primerek. Iz Volčjega Grada omenjajo najdbo fosilne ribe z dolgim in zašiljenim »gobcem«, ki jo je našel Anton Bandel. Omenjeno in na novo odkrito ribo je v muzejski zbirki opazil takratni dunajski raziskovalec rib Johann Jakob Heckel (1790–1857). Kredno ribo je Heckel poimenoval v čast

Nenavadna in bodičasta ribica *Protriacanthus gortanii* iz okolice Škrbine blizu Komna. Desno je rekonstrukcija ribe. Foto in ilustracija: Matija Križnar

predvsem italijanski in avstrijski paleontologi. Med njimi, kot redkimi izjemami, pa lahko izpostavimo še Dragutina Gorjanovića-Krambergerja, ki je iz komenskih najdišč opisal več vrst rib. Ta paleontolog je bil tudi eden redkih, ki je opisal kredne ribe iz najdišča Mrzlek pod Sveto goro (t. i. Skalnico), ne daleč od današnje Nove Gorice. Tamkajšnje ribe se prav tako nahajajo v tankoploščastih in skrivilavih apnencih ter so izjemno lepo ohranjene (večinoma so skeleti poogleneli). Prav iz tega najdišča je Gorjanović-Kramberger opisal osem različnih vrst krednih rib. V zadnjih desetletjih pa so paleontologi našli še nekaj novih ostankov, in sicer na območjih nekdanjih kamnolomov. Odkrili so zanimive ostanke prednikov današnjih sledi (Clupeomorpha) iz vrste *Armigatus brevissimus*. Poleg omenjene so našli še lepo ohranjen skelet ribe iz rodu *Notagodus*, z močno hrbtno plavutjo in značilnim gobcem. Seveda pa najdišča pod Sveto goro verjetno še vedno skrivajo nove paleontološke najdbe.

Kredni zalivi in pogled pod gladino

Če se vrnemo na ozemlje v okolico Komna in Sežane, bi lahko med 100 in 80 milijoni let tukaj opazovali zanimivo preletanje kopnega in globljih bazenov, na obrobju katerih so uspevale trate nenavadnih rudistnih školjk. Ta del današnje Slovenije je ležal na tako imenovani Jadransko-Dinarski karbonatni platformi in so se iz severa proti jugu v to občasno kopnino razprostirali zalivi. Skozi milijone let so bili nekateri izmed teh zalivov odrezani od

Ena izmed zadnjih opisanih in raziskanih rib je bila *Slovenitriacanthus saksidai*, ki sodi v nov rod in vrsto. Foto: Matija Križnar

morskih tokov in je voda v njih postala zelo negostoljubna za živelj. Močni vetrovi, morski tokovi in valovanje je v te »smrtonosne« zalive naplavilo tudi mnoge ribe, ki pa so zelo hitro poginile, njihova trupla je pokrilo fino blato ter tako preprečilo njihov razkroj. O takšnih pogojih pričajo večje plošče, na katerih so odkrili več deset oziroma celo jato rib, ki so poginile skupaj. Velik del fosilnih rib, ki jih odkrivamo danes, sodi med manjše primerke, a so te pogosto lepo ohranjene. Ribje ostanke na ozemlju med Komnom in Sežano (t. i. Tržaško-komenska planota) danes lahko najdemo v petih različno starih plasteh, v temnih ploščastih apnencih z roženci.

Kraška najdišča fosilnih rib sodijo med t. i. klasična najdišča in so znana že skoraj dve stoletji. Poleg omenjenih rib so predvsem v okolici Komna odkrili različne ostanke krednih volčjih sledi (rod *Chirocentrites*) z veliko glavo in močnimi čeljustmi ter značilnimi krednimi ehnodusi (rod *Echnodus*), stražnimi plenilskimi ribami, »oboroženimi« z močnimi zobmi. Morskim iglam podobna telesa imajo belonostomusi (rod *Belonostomus*) in rhinhodersetisi (rod *Rhynchodersetis*). Med zbranimi ribami izstopajo male bodičaste ribe, prvič opisane iz najdišč pri Komnu, kot sta vrsti *Protriacanthus gortanii* in *Slovenitriacanthus saksidai*. Prav slednja vrsta je ena izmed pred kratkim opisana iz okolice Dutovelj. Omenjeno kredno ribico je odkril znani Sežančan Viktor Saksida. V njegovi zbirki fosilov je bila majhna in na videz nezanimiva riba shranjena vrsto let. Po naključju in dobrosrčnemu sodelovanju zbiralca so paleontologi že ob pogledu na ostanek predvidevali, da gre za novo in še neznano vrsto. Podrobna analiza je potrdila, da riba predstavlja celo enega izmed novih rodov iz dokaj neznane družine *Cretatriacanthidae*. Tej družini so do sedaj pripisali le ostanke vrste *Cretatriacanthus guidottii* iz krednih plasti Italije. Novo ribo iz Saksidove paleontološke zbirke so tako uvrstili v nov rod *Slovenitriacanthus* (torej rod, imenovan po Sloveniji), vrsta pa je bila v čast najditelju poimenovana *Slovenitriacanthus saksidai*. Riba ima močno bodico na hrbtni plavutnici in daljši bodici v spodnjem predelu telesa. Celotna dolžina ribe je le okoli 16 milimetrov. Nova riba je pomemben člen v raziskovanju razvoja skrivnostnih tetraodontiformnih rib, kamor spadajo tudi današnje ribe napihovalke. Paleontološke raziskave Saksidove bodičaste kredne ribe so izvedli raziskovalci iz naravoslovnega muzeja Smithsonian Institution v Washingtonu in paleontologi Prirodoslovnega muzeja Slovenije, kjer je danes tudi shranjena.

Pri predstavljanju krednih rib iz Krasa pa ne moremo mimo prav posebne skupine izumrlih rib, ki sodijo v skupino piknodontov (red *Pycnodontiformes*). Izumrla skupina, s približno 60 vrstami, ima v gobcih značilne ploščaste (durofagni) zobe oziroma zobne plošče. Njihova telesa so visoka in ozka z močnimi repnimi plavutmi. Celotna oblika rib in predvsem njihovi zobje kažejo, da so se piknodontne ribe prehranjevale tako, da so drobile trde skelete školjk (verjetno tudi rudistnih), polžev in koral, da bi prišle do mehkih delov. Iz najdišč v okolici Komna poznamo

Piknodontne ribe (razred rib Pycnodontidae) so v krednih plasteh Tržaško-komenske planote dokaj pogoste. Izvirna ilustracija (zgoraj), rekonstrukcija (sredina) in zobje piknodontne ribe (spodaj). Foto: Matija Križnar

V različnih paleontoloških zbirkah se skrivajo še mnoge neopisane in neraziskane vrste krednih rib, kot je tale iz okolice Dutovelj. Kot je opaziti, ima riba velike prsne plavuti. Foto: Matija Križnar

nekaj različnih vrst piktodontin rib, ki sodijo predvsem v rod *Coelodus*. V zadnjih letih so našli nekaj skromnih ostankov zobnih plošč tudi pri Tomačevici blizu Komna.

Pregled celotne ribje združbe, ki so jo odkrili na Krasu, je zelo obsežen, a so mnogi fosilni primerki shranjeni po različnih tujih muzejskih zbirkah. Danes je iskanje in zbiranje fosilov na ozemlju matičnega Krasa zelo težavno in včasih skoraj nemogoče. Mnogi nekdanji kamnolomi so zaraščeni, domačini opuščajo urejanje poti in kamnitih ograj ter le redki cestni vseki ali gradbene jame dovoljujejo vpogled v nekdanje morske zalive. Seveda pa pri

tem velja opozorilo, da je zbiranje fosilnih vretenčarjev, kamor vsekakor sodijo tudi ribe, zakonsko omejeno in strogo nadzirano. Torej, če vas zamika ali če po naključju naletite na fosilni ostanek ribe na kamniti plošči, le obvestite ustrezno institucijo (muzej, inštitut), saj s tem pripomorete k ohranjanju naše paleontološke in seveda naravne dediščine.

Matija Križnar

Literatura:

CAVIN, L., JURKOVŠEK, B. & KOLAR-JURKOVŠEK, T. 2000: Stratigraphic succession of the Upper Cretaceous fish assemblages of Kras (Slovenia). *Geologija*, 43/2: 165–195,

HECKEL, J. J. 1850: Beiträge zur Kenntniss der fossilen Fische Oesterreichs. *Denkschriften der Kaiserlichen Akademie der Wissenschaften, Mathematisch- Naturwissenschaftliche Klasse*, 1: 201–242.

KRIŽNAR, M. 2013: O prvih najdbah krednih rib na Krasu. *Proteus*, 75/5: 225–227.

KRIŽNAR, M. 2014: Kredne piktodontne ribe (†Pycnodontidae) Krasa – zgodovinski pregled in najdbe danes. In: ROŽIČ, B., VERBOVŠEK, T. & VRABEC, M. (eds.): 4. Slovenski geološki kongres, Povzetki in ekskurzije, Ankaran.

KRIŽNAR, M. 2015: Nov primerek ribe *Protriacanthus gortanii* D'Erasmus, 1946 (Protriacanthidae, Tetraodontiformes) iz zgornje-krednih plasti pri Komnu (Slovenija). *Geologija*, 58/2: 195–200.

TYLER, J.C., KRIŽNAR, M. 2013: A new genus and species, *Slovenitriacanthus saksidai*, from southwestern Slovenia, of the Upper Cretaceous basal tetraodontiform fish family Cretatriacanthidae (Plectocretacicoidea) *Bollettino del Museo Civico di Storia Naturale di Verona, Geologia Preistoria*, 37: 45–56.

MARATON V SOMIJADI 2022

Ribiška družina Celje razpisuje nočno-dnevni maraton v lovu na SOME na Šmartinskem jezeru.

23., 24., 25. SEPTEMBER 2022

Ribiška družina Celje vabi člane RD Celje, člane drugih ribiških družin ter ribiče turiste, da se 23., 24. in 25. septembra udeležijo na Maratonu v somijadi nočno-dnevnega ribolova na some na Šmartinskem jezeru. Ribolov se bo izvajal v skladu z Zakonom o sladkovodnem ribištvu (ZSRib), Ribiško-gojitvenim načrtom (RGN) 2017–2022, Letnim planom izvajanja ribiškega upravljanja RD Celje in Pravili RD Celje. Ribolov bo potekal čez NOČ IN DAN, kjer je dovoljena uporaba čolna ter na celotni tekmovalni trasi Brezova od table drstišče pod hišo Kopitar do ribiškega doma RD Celje Brezova in dalje do konca zaliva pod daljnovodom pod kmetijo Golež z obale.

Ribolov bo potekal v naslednjem terminu: od 23. 9. 2022 do 25. 9. 2022.

Prodaja posebnih ribolovnih dovolilnic po ceni 30 € se bo vršila v pisarni RD Celje na ribiškem domu Brezova. Dne 23. 9. 2022 ob 17. uri zbor udeležencev pri Ribiškem domu RD Celje, Brezova, Šmartinsko jezero ter vpis udeležencev in plačilo startnine. Začetek ribolova bo v petek, 23. 9. 2022, ob 18. uri in se zaključi v nedeljo, 25. 9. 2022, ob 9. uri.

Ribolov se bo izvajal z eno (1) palico, eno (1) navezo in dovoljeno vabo, samo z obale, s tehniko plovec ali na dno. Razvoz vabe in krmljenje s čolna nista dovoljena. Ribolov rib plenik se lahko izvaja iz čolna s tehnikami: beličarjenje, vlek, vijačenje, muharjenje in bučkanje. **Za izvajanje ribolova ponoči s čolna je zaradi varnostnih ukrepov priporočljivo, da sta dva ribiča skupaj. Za izvajanje ribolova ponoči s čolnom je obvezna označitev čolnov z modro ali rdečo lučko - plovni režim.**

Dovoljene vabe: mrtva riba, večja od 15cm, peleti, boili, jetra, deževnik, kostni črvi, ligenj ter ostale vabe živalskega ali rastlinskega izvora, razen tistih, ki so prepovedane oz. zavarovane z Uredbo. Krmljenje: maks. 5 kg, od tega 1 kg krme živalskega izvora.

Najmanjša mera in dovoljen uplen: som 60 cm/1 kos. Takoj po uplenu soma se za vpis teže prijavi ulov dežurnemu čuvaju RD Celje na ribiškem domu RD Celje, nato je ribolov možno nadaljevati. Uporaba mrež za shranjevanje živih rib ni dovoljena. Uplen ščuke ali smuča je prepovedan in ulov se ne šteje v rezultat.

Ribiča z ulovljenim najtežjim somom bomo bogato nagradili ter podelili pokale in ostale bogate nagrade sponzorjev za podeljeno skupno težo ulova: 1. mesto, 2. mesto ter 3. mesto. Zagotovljena je tudi hrana: v soboto kosilo in počitek ob 12. uri., 2. dan kosilo po podelitvi ob 11.00 in druženje.

OPOMBE: Vse ribiče naprošamo za strpnost in razumevanje ter jih obveščamo, da morajo v času od 23. 9. do 25. 9. 2022 vsi, ki bodo izvajali ribolov LKO (lov krapa z obtežilnikom), svoja krmišča označiti s svetlečo bojo, in sicer zaradi večjega števila tekmovalcev, ki bodo na čolnu – predvsem v nočnem času zaradi plovbe, da se lahko orientirajo.

Vabljeni!

UO RD CELJE

RIBIŠKA DRUŽINA ČRNOMELJ

Zgodovina ribolova v Beli krajini sega že v čase konca bronaste dobe, ko so tedanji prebivalci tega območja na primitivne načine lovili ribe za prehrano. Za leto ustanovitve ribiške družine Črnomelj štejejo leto 1913, ko se je iz takratne viniške ribarske zadruge ustanovila RD Črnomelj z namenom uveljavljanja in spoštovanja novih spoznanj ribičev pri varovanju ribjega življa in njihovega naravnega habitata. Leta 1948 je bila po razdelitvi voda na ribarske enote ustanovljena črnomaljska ribarska enota, moderna predhodnica RD Črnomelj.

Bela krajina je pokrajina plitkega krasa, kjer ne najdemo velikih rek in jezer, ker vode zaradi geološke sestave tal hitro pronicajo v podzemlje. Tudi v Ribiški družini Črnomelj zato vedno znova poudarjamo, da je pomembno poslanstvo ribičev varovanje okolja in živali, v tem primeru živalskega in rastlinskega sveta v vodotokih, s katerimi upravlja RD Črnomelj.

RD gospodari v južno-kočevsko-belokranjskem ribiškem okolišu s črnomaljskim in viniškim ribiškim okolišem, kamor spadajo reka Lahinja od izvira do vasi Vranoviči s 30,5 ha vodne površine, z reko Dobljico v celoti 25,2 ha, reko Kolpo od jezua v Dolu do jezua v vasi Krasinec 170,20 ha vodne površine. Ribnik Hrast 0,7 ha, ribnik v opuščnem peskokopu Velik Nerajec in komercialni ribnik Mlaka pa nudijo ribiške užitke ribičem, ki jih veseli ribolov v zaprtih vodah.

Osnovni podatki

NASLOV: Kanižarica 200 p.p.36, 8340 Črnomelj

SPLETNO MESTO: <https://www.rdcrnomelj.si/>

ELEKTRONSKI NASLOV: ribiskad@mail.amis.net

Preglednica 1: Članstvo v RD Črnomelj na dan 17. 8. 2022

Kategorija	Število članov
Polnoletni	92
Pripravniki	20
Mladi, študenti	28

Ribolov

RD Črnomelj upravlja v viniškem ribiškem okolišu z:

- reko Kolpo od jezua v vasi Dol, do jezua v vasi Žuniči. Revir ima status športno-ribolovnega revirja. Del revirja od jezua v Dolu do vasi Kot pri Damlju je naseljen s potočno postrvjo in lipanom, zato je pri ribolovu na tem odseku dovoljeno uporabljati samo umetne vabe in vabe rastlinskega izvora;

- Dolskim potokom, ki je zaščiten R3 in je ribolov tam prepovedan

V Črnomaljskem okolišu upravlja z:

- reko Kolpo od jezua vasi Žuniči do jezua v vasi Krasinec;
- reko Lahinjo od izvira do Schweigerjeve žage v vasi Vranoviči;
- reko Dobljico od izvira v vasi Dobljice do izliva v reko Lahinjo v mestu Črnomelj;
- ribnikom Hrast, s severovzhodnim delom;
- ribnikom v opuščnem peskokopu Velki Nerajec;
- potoki: Svibniški potok, Paški potok, Nerajski potok (Nerajčica), Obrščica, Podturnščica.

Revirji

► Kolpa 3a

Gre za hudourniški revir, ki se začne pod jezom v vasi Dol in konča pri jezua v vasi Žuniči. Revir je umeščen v rečno sotesko in je zelo razgiban. Odlikujejo ga jezovi, prelivi in brzice, le na posameznih odsekih lahko naletimo na globlje tolmune. Ob

močnem deževju lahko reka v kratkem času močno naraste, zato moramo biti takrat pozorni, če si za ribolovno stojišče izberemo prostor sredi reke (prodišče ali večje skale, ki molijo iz reke) ali jez, da se bomo lahko varno vrnili na brežino.

MOŽNOST RIBOLOVA: sulec, potočna postrv, lipan, podust, platnica, mrena, klen, zelenika, pisanka.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: potezanka, umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora v delih revirja, kjer je to dovoljeno.

V revirju Kolpa 3a in 3b je sulec kralj voda.

► Kolpa 3b

Revir sega od jezua v vasi Žuniči, do jezua v vasi Krasinec. V tem delu se struga razširi in je tudi strmec reke manjši. Kljub temu velja v primeru močnejših padavin enako opozorilo kot v revirju 3a, gleda naraščanja vode.

MOŽNOST RIBOLOVA: sulec, podust, platnica, mrena, klen, zelenika, pisanka

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje

DOVOLJENE VABE: potezanka, umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

► Reka Lahinja 04

Lahinja je največji pritok Kolpe v Sloveniji. Izvira pod vasjo Knežina in kmalu po izvira se vanjo izlije Nerajski potok, pri Dragatušu prejme še Podturnščico, v Črnomlju pa še Dobljico. Struga reke je zvijugana, ozka in globoka. Revir poteka od izvira pa do Schweigerjeve žage v vasi Vranoviči.

MOŽNOST RIBOLOVA: ščuka, som, krap, linj, podust, platnica, ogrica, rdečooka, zelenika, pisanka, navadni in sončni ostriž, klen.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: potezanka, umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

Dobljica

► **Reka Dobljica 05**

Z Dobljico upravljamo v njenem celotnem toku od izvira v vasi Dobljice do njenega izliva v Lahinjo v Črnomlju. Je manjša reka z ozko in na določenih odsekih globoko strugo. Bregova sta obraščena z drevesi, ki ribam pa tudi ribičem s svojimi krošnjami v vročih poletnih mesecih nudijo senčna počivališča, v koreninah jelš in vodnega rastlinja pa dobra skrivališča.

MOŽNOST RIBOLOVA: ščuka, som, krap, linj, podust, platnica, ogrica, rdečeočka, zelenika, pisanka, navadni in sončni ostriž, klen, smuč.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, muharjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: potezanka, umetna muha, umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

V Dobljici uspešno lovimo podusti.

► **Ribnik Hrast 1 02**

Ribolov na ribniku je dovoljen v njegovem jugovzhodnem delu. Ostali del ima status mirne cone zaradi prisotnosti avtohtone želve, močvirske sklednice, ki naj bi na tem območju v času parjenja polagale jajca. V ribniku se mrestita krastača in zelena žaba, zato je lahko prisotnost večjega števila žab in kasneje paglavcev moteče pri izvajanju ribolova.

MOŽNOST RIBOLOVA: ščuka, som, krap, smuč, androga, ploščič, rdečeperka.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

Ujetega soma je prepovedano vračati nazaj v ribnik in zanj na ribniku ne velja varstvena doba.

Za ribolov na ribniku Hrast lahko kupite tudi ribolovno dovolilnico za nočni ribolov.

► **Kamnolom Nerajec 10a**

Na ribniku se izvaja ribolov po sistemu *ujemi in spusti* za vse ribje vrste.

MOŽNOST RIBOLOVA: ščuka, som, krap, androga, ploščič, rdečeperka.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, talni ribolov, vijačenje.

DOVOLJENE VABE: umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

V kamnolomu Nerajec lovimo C&R.

Ribnik Nerajec

► **Komercialni ribnik Mlaka**

V ribniku Mlaka prevladujejo krapji. Ribnik je odprt za ribolov samo takrat, kadar je na ribniku prisoten dežurni nadzornik ribnika. Ribnik je odprt za ribolov ob petkih popoldan od 14. ure do mraka, ob sobotah, nedeljah in praznikih od 8. ure zjutraj do mraka. V primeru interesa večjega števila ribičev je v dogovoru z upraviteljem ribnika lahko ribnik odprt za ribolov tudi med tednom.

Ribolovne dovolilnice za ribolov na ribniku kupijo ribiči na ribniku pri dežurnem nadzorniku. Uplenjene ribe lahko ribiči odkupijo (krap do 5 kg) po ceniku, ki ga določi UO RD Črnomelj.

Krap Mlaka

MOŽNOST RIBOLOVA: krap, androga, ploščič, rdečeperka, rdečeočka.

VRSTA RIBOLOVA: beličarjenje, talni ribolov.

DOVOLJENE VABE: umetne vabe, vabe rastlinskega izvora, vabe živalskega izvora.

Prepovedan ribolov na kruh in skorjo kruha na površini vode.

► **Dolski potok rezervat R3**

POMEMBNO: Dolski potok, ribnik Hrast severovzhodni del, Jelševniški potok, Nerajčica, Obrh, Podturnščica, Paški potok imajo status rezervata R3 in je tam ribolov prepovedan.

Nadzor nad spoštovanjem ribolovnega režima na vseh vodnih telesih, s katerimi upravlja RD Črnomelj, in komercialnim na ribniku Mlaka izvaja ribiško-čuvajska služba RD Črnomelj. Vsi vodotoki so pod stalnim foto in video nadzorom.

Člani RD Črnomelj med letom organizirajo več čistilnih akcij, družabnih srečanj z ribolovom, najbolj zagnani pa se na registrirani tekmovalni trasi v Vojni vasi pri Črnomlju radi pomerijo mes seboj na tekmovanjih. Vsakoletno tekmovanje za pokal Bele krajine, ki je mednarodno, pritegne vsako leto več udeležencev. Posebej jih veseli, da se v vrste RD Črnomelj ponovno vključuje vse več mladih.

Po mnogih letih sanjarjenja je ribičem RD Črnomelj v letu 2012 dokončno uspelo zgraditi ribnik, in sicer skupaj s pomočjo občine Črnomelj in s pomočjo evropskih sredstev, ki so jih pridobili v sklopu projekta VIRI ŽIVLJENJA, ob ribniku pa jim je uspelo zgraditi še objekt, namenjen izobraževalno-raziskovalni in promocijski dejavnosti, ki ga ribiči imenujejo kar ribiški dom. Več informacij na <http://www.rdcrnornelj.si>.

Uredništvo

Povzeto po spletni strani RD Črnomelj.

Ribnik Mlaka z ribiškim domom

NE SMEMO JIH POZABITI

To, kar imamo danes (urejene revirje z bogatim ribjim življenjem, premično in nepremično premoženje), je plod dela naših predhodnikov. Prav njihov trud nam je zapustil bogato dediščino, čeprav politika ni bila vedno na strani naše dejavnosti. Roko na srce – tudi danes ne!

Zgodovinsko dogajanje ocenjujemo skozi najdene arhivske dokumente in na osnovi pričevanj starejših dolgoletnih članov. Iz zgodovinskih dokumentov razberemo, da:

so nemške okupacijske oblasti v juniju 1941 izdale Odredbo o ribarstvu. S tem aktom je bilo ustanovljeno 20 ribiških revirjev.

Leta 1945 vode in vodotoki postanejo splošno ljudsko premoženje. Za zgodnje obdobje je bilo značilno avtokratsko vodenje v smislu organizacije in vzpostavljanje reda. Vode so bile po vojni izropane, najprej je bilo treba usposobiti ribogojnice in naseljevati vodotoke.

Ministrstvo za kmetijstvo je v juniju izdalo uredbo o prepovedi ribolova. Aprila 1946 je bila ustanovljena Ribarska zadruga Gorenjske s pripadajočimi revirnimi družinami. V RD Tržič sta pripadla revirja XIa in XIb, Revir XII pa Besniški družini. V arhivu imamo spisek ustanovnih članov, ki so bili spoštovani uradniki, obrtniki in kmetje. Zavedati se moramo, da so prav oni vzpostavili pogoje za nadaljnji razvoj, zanj darovali svoje delo in prosti čas. O ribolovu takrat ni bilo govora.

Leta 1952 se ribiške zadruge preimenujejo v ribiška društva, zasledimo prve zapise o sicer redkih skupnih ribolovih.

Leta 1956 (po podatkih iz arhivskih dokumentov) je bila ustanovljena samostojna Ribiška družina Tržič s 39 člani. V arhivu najdemo dokument z imeni članov organov RD. Starešina je bil farmacevt Zdenko Lavička. Pomembni so bili prav vsi člani organov družine – bili so nesebični, delovni in pravi entuziasti.

Vodenje ribiške družine je leta 1961 prevzel Franc Podlesnik, ki je dolga leta modro vodil družino. Na njegov predlog je RD leta 1973 prevzela vodenje ribogojnice v Besnici. Ekipa se je izobraževala na izobraževanih pri RZS, pod mentorstvom predsednika počasi nabirala izkušnje. Čeprav v začetku nismo

imeli nobene opreme, jo je RD počasi nabavljala. Nabirale so se izkušnje, izobrazili so nove kadre. Da bi lahko ocenili veličino njihovega dela. V teh časih ni bilo prevoznih sredstev. Največkrat so se z vlakom peljali iz Tržiča v Kranj, presedli na vlak za Jesenice, potem pa s kolesi do ribogojnice. Kasneje so nekateri člani ekipe že imeli osebne avtomobile, s katerimi so se izmenično vozili v ribogojnico.

Tudi klimatske razmere takrat niso bile nič prizanesljive. Glavna ribogojna sezona se prične jeseni in konča spomladi.

Zime so bile v tem času (do leta 1991) ostre z obilo snega. Ko je ekipa prispela v ribogojnico, je najprej morala očistiti sneg, razbiti led in šele nato začeti z delom. Tudi sam odlov samic ni bil prav nič enostaven. Prvi agregat sta nosila dva člana ekipe, ribe so udeleženci nosili po več sto metrov v banjo na prikolici in med potjo večkrat zamenjali vodo. Vseh teh naporov pa večina članov sploh nismo poznali. Poznali nismo tudi pomoči, ki so nam jo nudili prijatelji iz Kluba koroških ribičev, s

katerimi smo leta 1992 podpisali listino o pobratenju.

Potem so prišli časi velike inflacije. Krmilo družine je prevzela ekipa, ki se je dobro znašla tudi v teh razmerah. Padale so nove ideje o ribnikih, o izgradnji ribiškega doma, o izgradnji prostora za piknike. Vse smo izdelali sami s prostovoljnim delom nekaterih članov in naših prijateljev. Zanimivo je, da se pri izvedbi teh del vedno najdejo ista imena. Klobuk dol za njihovo prizadevnost! Morda jih premalo poznamo in premalo cenimo. V arhivu imamo bogato zbirko fotografij iz tistega obdobja (za zgodovino in da jih ne pozabimo).

Tudi danes imamo čudovito ekipo ribogojcev. Lahko se pohvalimo, da med drugim gojimo tudi gensko čisto potočno postrv. Težava je le v tem, da v sedanji ribogojnici poleti zmanjka vode. Posebno hudo je v sušnih obdobjih, kot je letošnje leto. Člani organov se že več let trudimo dobiti potrebne dokumente za izgradnjo nove ribogojnice (na dveh lokacijah), pa do sedaj nismo bilo uspešni. S projekti in potrebnimi papirji bi lahko napolnili zajetno mapo. Politika za to žal nima posluha.

Pred nami so novi izzivi. Morda ne toliko popularni, vendar težko rešljivi. Ne smemo zanemariti klimatskih sprememb, ki že imajo hude posledice v naših vodotokih. Poleg tega so vedno bolj prisotni plenilci. Včasih smo se borili proti zastrupitvam (imamo dokumentacijo), danes pa se ukvarjamo z manj vidnimi, vendar nič manjšimi težavami. Dela se ne bojimo. Za prostovoljno delo je vedno dovolj članov. Prav to dejstvo, da imamo vedno dovolj prostovoljcev in ribiških zanesenjakov, nas veseli. S takimi člani bomo lahko ribiško družino ter njeno premično in nepremično premoženje zapustili našim zanamcem.

V tem zapisu namenoma nisem navajal imen. Preveč jih je. Lahko bi koga izpustil in mu s tem odrekel zaslužen priznanje. Vendar smo vsem njim dolžni vse priznanje in zahvalo za nesebično opravljeno delo.

Jožef Smolej

*Pred nami so novi izzivi.
Morda ne toliko popularni,
vendar težko rešljivi.
Ne smemo zanemariti
klimatskih sprememb,
ki že imajo hude posledice
v naših vodotokih.*

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**

Sport
DANILO

Danilo Bižal s.p., Smedniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

V TRETJE NE GRE VEDNO RADO

Čeprav znan slovenski pregovor pravi »V tretje gre rado«, to očitno ne drži vedno. Je mogoče, da je to zato, ker je šlo vse že prvič in drugič pravzaprav kot po maslu?

Reka Čehotina

Potem ko so se leta 2016 začeli nizati mednarodni uspehi slovenskih (blejskih) muharjev na reki Tari v Črni gori in so vrhunec dosegli tri leta pozneje na evropskem prvenstvu v muharjenju ter srebrno medaljo v ekipni konkurenci, smo letošnje tradicionalno Jadransko-donavsko tekmovanje in njegov pokal pričakovali še bolj nestrpno, saj je tudi to potekalo v Črni gori. Tako smo se štiri ekipe iz Slovenije v začetku junija – vsak po svoji poti – odpravile proti severovzhodu države, kjer je potekalo prvenstvo na reki Čehotini. To je 125 km dolga reka, ki izvira blizu meje s Srbijo in je desni pritok reke Drine. V njenem muharskem revirju pod mestom Pljevlja prevladujejo lipani in potočne postrvi, ni pa redkost, da se ujamejo tudi sulci. Zaradi že omenjenih lepih spominov na Črno goro smo si z veseljem vzeli dopust za dolgo pot, ampak na žalost nas je že ob prihodu pričakala rjava, umazana voda. To ni bila tista klasična umazana voda po dežju, ampak, kot smo kasneje ugotovili, je bil razlog za

Sulček iz tolmuna pod traso

to rudnik premoga v istoimenskem kraju, ki za potrebe svojega delovanja odvzame del reke, ta pa se tudi po 20 km rečnega toka (tekmovanje je potekalo nekoliko nizvodno) ne zbistri kaj dosti. Nič kaj bistrih misli smo začeli s treninji pred tekmovanjem in kmalu smo bili v dvomih, ali sploh še znamo loviti ribe, saj je bil ulov bolj izjema kot pravilo, pa čeprav smo prepričani, da je stalež rib v vodi povsem soliden.

Sobota je tradicionalno prvi dan tekmovanja, po katerem pa je bilo že hitro jasno, da naših presežkov tokrat ni pričakovati. Rek, da smo začeli slabo, nato pa še malo popustili, je bil tokrat na mestu bolj kot kadarkoli prej. Izgovorov za naše 16. mesto ni iskati, kajti za ekipo, ki je na zadnjih petih prvenstvih osvojila štiri prva ter eno drugo mesto (ter tako zaradi treh zaporednih zmag pokal trajnostno parkirala v Sloveniji), bi bilo razočaranje že drugo mesto. Edini presežek naših tekmovalcev sta bila končno 6. mesto Branka Paniča in 8. mesto Janka Čeperlina, dveh tekmovalcev RD Mozirje, ki pa ni imela dovolj pomoči tretjega člana, tako da je tudi ekipno končala na 6. mestu. Prepričljivo in zaslužno je zmagala ekipa No1 Valjevo iz Srbije in s tem so tekmovalci iz omenjene države sploh prvič na tem tekmovanju domov odnesli kakršenkoli pokal. Drugo mesto so zasedli tekmovalci iz Hrvaške in njenega kluba Ogulina, tretji pa so bili reprezentanti BIH in njenega kluba iz Banje Luke. V konkurenci 19 ekip iz šestih držav je že omenjeno 6. mesto zasedla ekipa Mozirja, 15. je bila nacionalna ekipa RZS, na mesto za njimi so prišli tekmovalci Bleda, na 18. mestu pa je končala ekipa Novega Mesta. V posamezni konkurenci je prvo mesto osvojil naš dober prijatelj iz Hrvaške Jure Šuča, za kar mu je zadostovalo 8 ujetih rib, tudi zgolj ena (!) zadnji dan tekmovanja, a zato zlata vredna. Drugi je bil član zmagovalne ekipe iz Srbije Nemanja Argakijev, tretji pa domačin Kemal Ajanović.

Kaj reči za zaključek? Prvenstvo oz. tekmovanje bo šlo za slovenske tekmovalce rezultatsko gledano kmalu v pozabo, a treba je poudariti, da je bilo izpeljano pravzaprav brezhibno. Vreme nam je bilo kljub umazani vodi naklonjeno vse dni, sektorji so bili odlično postavljeni in so nudili dokaj enakovredne pogoje za ribolov. Lahko nam je samo žal, da reke Čehotine nismo doživeli v njeni čisti, bistri obliki. Če se bo kdo kdaj potepal po teh odmaknjenih krajih, mu priporočam, da kakšno urico svojega prostega časa nameni tudi ribolovu na omenjeni reki, saj vas lahko presenetijo tako lipani v velikosti 45 cm, potočnica, ki ima 50 cm, ali pa sulec v velikosti 70 cm in več.

Jure Osolin

Slovenski tekmovalci na otvoritvi

14. SVETOVNO PRVENSTVO V RIBOLOVU S PLOVCEM SZEGETH 2022

Letošnje svetovno prvenstvo v lovu rib s plovcem je bilo tokrat zaupano Nacionalni zvezi madžarskih športnih ribičev (MOHOSZ). Izvedeno je bilo na tekmovalnem prizorišču potoka Maty, uradno imenovanem Olimpijski center Szegeda, ki je po svojih naravnih lastnostih ena najboljših ribiških športnih tras na Madžarskem in na svetu. S svojo dolžino 2,5 kilometra (trasa 1,7 kilometra in 130 metrov široko prizorišče) je primerno tudi za najvišja mednarodna tekmovanja. Razpon globin je od 2,5–3,5 metra za celotno območje zgoraj omenjene tekmovalne trase. Vsako leto tam potekajo Walter Land Masters, Tubertini–Maros Mix Cup in številna zvezna prvenstva. Zahvaljujoč temu je Szeged večini tekmovalcev dobro poznan.

Tekmovalna trasa Olimpijski center Szeged

V ponedeljek, 6. junija, smo se člani reprezentanc Slovenije v lovu rib s plovcem odpravili na pot proti prizorišču 14. svetovnega prvenstva v lovu rib s plovcem. V Szeged, tretje največje mesto Madžarske, smo prispeli pozno popoldne in si le na kratko ogledali tekmovalno traso, na kateri je tekmovalce že

Letošnjega prvenstva se je udeležilo v kategoriji Masters 21 reprezentanc, v kategoriji veteranov 14 in v kategoriji invalidi 11 reprezentanc. Slovenijo so v kategoriji Masters tekmovalci, ki so 31. decembra v letu pred prvenstvom stari 55 let, zastopali: zadaj stojijo z leve: Srečko Lamut, Miran Vodopivec, trener Peter Dimitrovski, Franc Tomanič, Brane Dimitrovski, spredaj Iztok Štraus, vodja reprezentance Bojan Levai.

naslednje jutro čakal prvi trening. Glavne vrste rib, ki se lovijo na trasi, so: krapi povprečno 1,000–3,000 g, srebrni koreselj majhne velikosti do 700 g, zelenika, somič, bolen, tolstolobik, ki pa na tekmi ni veljal. Športniki, ki smo sodelovali na prvenstvu, smo z registracijo implicitno sprejeli vsa protidopinška pravila WADA.

Že pred odhodom na svetovno prvenstvo so člani ekipe individualno po navodilih trenerja opravili kondicijske priprave. Vedeli smo, da bo prvenstvo zahtevno, predvsem zaradi domačinov Madžarov in reprezentanc, katerih člani večkrat tekmujejo na trasi olimpijskega centra Szegeth. Zaradi draginje, ki je za udeležence prvenstva nastopila v nepravem trenutku, je to pomenilo večji prispevek vseh članov reprezentance, da smo uspešno sodelovali na tem prvenstvu. Reprezentanca je delovala homogeno, upoštevajoč navodila trenerja in vodje reprezentance. Po prvem dnevu smo pričakovali majhne razlike glede preboja za kakšno mesto višje, kar smo poskušali tudi z menjavo tekmovalca. Z rezultatom smo lahko zadovoljni. Zasedli smo dobro 8. mesto s 84 kazenskimi točkami in ujetimi 105.225 g rib.

Dosežene uvrstitve:

		11. jun			12. jun			Skupno	Uvrstitev
		L. mesto	Teža g	Točk	L. mesto	Teža	Točk		
Tomanič Franc	D7	18.225	3	B8	14.150	8	11	15	
Lamut Srečko	A12	11.200	10	D20	13.075	13	23	45	
Štraus Iztok	C18	10.100	15	C11	12.325	10	25	49	
Vodopivec Miran			21	A1	13.675	9	30	75	
Dimitrovski Brane	B2	12.475	16			21	37	82	

Svetovni prvak v kategoriji Masters je postal Ratko Ristič iz Srbije: 3 kazenske točke in ujetih 50.900 g rib. Drugo mesto je osvojil Vitkov Rumen iz Bolgarije: 5 kazenskih točk in ujetih 49.475 g rib. Tretji je bil Erdei Attila Csaba: 5 kazenskih točk in ujetih 43.175 g rib. Ekipno:

		Točk	teža
1.	Bolgaria	27	167 125g
2.	Italija	50,5	133 625g
3.	Francija	58	130 975g

Več na <https://www.ranglista.mohosz.hu/public/versenyeredmeny?vid=625>

Že na zečtku priprav se je reprezentanca srečala s finančnimi težavami, pove vodja reprezentance Bruno Zorko. Kako z denarjem, ki nam je namenjen, pokriti vse stroške? Preostalo nam je samo, da minimiziramo stroške tam, kjer je bilo to mogoče. Kljub temu je bilo vzdušje med udeleženci dobro. Posebna zahvala Stenetu Žitniku in RD Ptuj za izposajo kombija, Željku Mavriču in Zoranu Vidicu, ki sta z lastnimi vozili pripotovala na prvenstvo; zahvala gre tudi Lojzu Fajdigi, ki je pripravljaval vabe in primame. Kljub vsem težavam to ni vplivalo na tekmovalce. Na treningih smo bili solidni, na samem tekmovanju pa se tekmovalci niso najbolje znašli in temu primeren je tudi rezultat.

Tomanič Franc masters Slovenija, 15. mesto posamezno.

Slovensko reprezentanco v kategoriji veteranov, ki jo sestavljajo tekmovalci, ki so na dan 31. decembra v letu pred prvenstvom stari 65 let, so zastopali: Z leve zadnja vrsta: Zoran Vidic, vodja reprezentance Bruno Zorko, Egidij Knez, Ivan Pešec, Željko Mavrič, spredaj trener Lojze Fajdiga, Stanko Žitnik.

Reprezentanca slovenskih veteranov je z ujetimi 71.850 g zasedla 12. mesto.

	L. mesto	11. jun		12. jun		Skupno	Uvrstitev	
		Teža g	Točk	L. mesto	Teža g			
Pesec Marko	A1	7.600	5	D9	14.650	3	8	11
Štefanič Franc	B10	7.850	5	B1	6.775	5	10	18
Centrih Rudi	D4	13.100	3	A8	6.175	9	12	21
Vanič Tomaž	C8	10.875	8	C2	5.600	10	18	35

Prvo mesto v kategoriji invalidov je osvojil Zlatko Poparič: 2 kazenski točki in 39.350 g ujetih rib. Drugo mesto je osvojil Mensur Rosič s 3 kazenskimi točkami in 28.150 g ujetih rib. Tretje mesto Csala Tibor iz Madžarske s 4,5 kazenskih točk in 35.700 g ujetih rib. Ekipno:

		Točk	Teža
1.	Hrvaška	20	115125g
2.	Italija	33,5	92025g
3.	Madžarska	38,5	92.800g

Vsi rezultati na <https://www.ranglista.mohosz.hu/public/versenyeredmeny?vid=623>

Svetovni prvak masters Ratko Ristič, tretji z leve.

	L.mesto	11. jun		12. jun		Skupno	Uvrstitev	
		Teža g	Točk	L.mesto	Teža g			
Knez Egidij	D13	11.175	9	A12	10.000	10	19	34
Pešec Ivan	A5	10.400	11	D12	10.250	10	21	39
Žitnik Stanko	C11	10.275	10	B9	7.800	12	22	44
Vidic Zoran				C2	8.000	11	25	55
Mavrič Željko	B2	3.950	14				28	63

Svetovni prvak v kategoriji Veteranov je postal Italijan Rodolfo Frigieri: 4 kazenske točke in z ujetimi 39.525 g rib, drugo mesto je osvojil Madžar Gabor Timar: 4 kazenske točke in 35.400 g ujetih rib in tretje mesto Francoz Didier Montaroup: 4 kazenske točke in 35.250 g ujetih rib. Ekipno:

		Točk	Teža
1.	Italija	27	132.225g
2.	Madžarska	32	128.725g
3.	Anglija	35	127.100g

Več na <https://www.ranglista.mohosz.hu/public/versenyeredmeny?vid=624>

Reprezentanco invalidov so sestavljali: Zadaj z leve: Franc Štefanič, pomočnik Zvone Vinček, vodja reprezentance Peter Jankovič, Tomaž Vanič, Marko Pešec, pomočnik Boštjan Rojc, spredaj Rudi Centrih, trener Dejan Petakovič.

SVETOVNA PRVENSTVA

Vodja reprezentance Peter Jankovič: »Ekipa je osvojila 7. mesto med 11. reprezentancami.

Najboljše uvrščen tekmovallec je bil Marko Pešec z zaslednim 11. mestom posamezno. Z doseženim rezultatom nikakor ne moremo biti zadovoljni, saj so bila naša pričakovanja, da dosežemo eno od prvih treh mest oz. ponovitev lanskega uspeha iz domačega prvenstva.

Kljub temu je ekipa zavestno delala in trenirala skozi celotno prvenstvo, vzdušje v ekipi je bilo izjemno in tudi manjša ovire nas niso vrgle iz tira.«

Na koncu je manjkalo še par takih ulovov.

cijo, za kar smo z dostavo vode in izotoničnih napitkov skrbeli trenerji in vodje ekip.

V petek se je uresničila napoved vremenslovcev in začel je pihati močan veter v sunkih tudi več kot 50 km/h. Kljub dobri fizični pripravljenosti tekmovalcev je veter mnogim – predvsem pa članom v kategoriji invalidov – povzročal težavo pri zadrževanju vab na izbranem lovnem mestu. Valovi, ki jih je veter ustvarjal na vodi, je še dodatno otežil zaznavo prijemov rib. Tudi v soboto in nedeljo, ko sta bili na sporedu uradni tekmi, veter ni pojenjal. Kljub temu so bili rezultati slovenske reprezentance invalidov, ki je po prvem dnevu zasedla 7. mesto z osvojenimi 21 kazenskimi točkami, in ekipe masters, ki je z doseženimi 44 kazenskimi točkami zasedla 10. mesto, zelo vzpodbudni, saj so bile razlike med reprezentancami majhne. Nekoliko slabše se je izšlo reprezentanci veteranov s 44 kazenskimi točkami. V nedeljo, 12. 6.2022, se je veter malo umiril, toda še vedno je bil zelo moteč dejavnik. Ekipa, ki so ugotovile pravi način plasiranja hrane za privabljanje rib, so bile tokrat najuspešnejše. Tekmovalcem slovenskih reprezentanc tokrat ni uspel preboj na mesta, ki prinašajo medalje.

Pogoji za ribolov so bili zelo zahtevni, nekateri poleg tega niso imeli prave sreče, ujeli so več tolstolobikov, ki na tekmi niso štel, ta pa je pri ribolovu še kako potrebna. Vsi udeleženci 14. svetovnega prvenstva v lovu rib s plovcem slovenskih reprezentanc v vseh kategorijah smo vložili maksimalne napore in lastna finančna sredstva v želji za doseg dobrega rezultata. Končni rezultati niso slabi, vsi pa smo si želeli boljših, kar pa tokrat žal ni uspelo.

Bojan Levai

Aktivnosti na prvenstvu so potekale od torika, 7. junija, do nedelje, 12. junija 2022. Od torika do četrta so bili od 10. do 18. ure na programu treningi, na katerih so tekmovalci iz treninga v trening napredovali z večjimi težami ujetih rib. Lovilo se je s polagalkami (šteki), s katerimi so morali tekmovalci za uspešen ribolov med treningom ali tekmo »zvoziti« z večjo količino koruze. Sončno vroče vreme je v teh dnevih še dodatno obremenjevalo tekmovalce, ki so morali med treningi skrbeti za dovoljšno hidra-

ZA ZABAVO

Sudoku:

	4	3		2			9	
			3			2	8	
5					4		6	
8			4			5	2	
3					9			
		4	2					8
7			1			4		
	9	1	6					7
			8	7	3		1	

2	1	6	3	7	8	5	6	4
7	3	8	5	4	9	1	9	2
6	5	4	2	9	1	8	3	7
8	7	3	1	6	2	4	5	9
1	4	9	6	8	5	7	2	3
9	2	5	7	3	4	9	1	8
3	6	7	4	1	9	2	8	5
4	8	2	6	5	3	9	7	1
5	9	1	8	2	7	3	4	6

:Rešitev

VETERANI IN MLADINCI PRVIČ SKUPAJ NA PRVENSTVU

Reprezentanca Slovenije v muharjenju je leta 2018 zadnjič nastopila na svetovnem prvenstvu. Naslednje leto smo se raje odločili za nastop na evropskem prvenstvu, v naslednji dve prvenstvi pa je zarezala pandemija koronavirusa. Ker je tudi letošnje člansko svetovno prvenstvo preveč oddaljeno (konec septembra bo potekalo v Španiji), se ga ne bomo udeležili, zato pa je bila bližnja Italija kot nalašč za udeležbo preostalih dveh reprezentanc, mladinske ter tudi veteranske.

V zadnjih nekaj letih se je namreč začela nova politika odgovornih ljudi pri mednarodni muharski zvezi Fips Mouche, da istočasno organizira več kategorij oziroma selekcij skupaj. Če so članska prvenstva v večini primerov še vedno ločena, pa je na pred kratkim končanem evropskem prvenstvu na Norveškem istočasno potekalo še prvo svetovno prvenstvo za dekleta; podobna zgodba je bila tokrat tudi v Italiji, le da so istočasno, a seveda na drugih sektorjih oziroma tudi na drugih rekah, lovili mladinci in veterani. Ker sem sam leta 2018 z desetim mestom v posamezni konkurenci naredil odličen rezultat, sem tokrat s svojimi izkušnjami na pomoč kot trener priskočil veteranski reprezentanci, za katero je bila to prva udeležba na sicer že sedmem svetovnem prvenstvu v kategoriji 50 let in več.

Italija je dobro poznana muharska destinacija, s katero imamo slovenski muharji dobre izkušnje. Z avtomobilom le slabih pet uric umirjene vožnje oddaljena regija je priložnost za spoznavanje rek in sam trening omogočila že v začetku maja, ko se je reprezentanca – v sestavi Danilo Bižal, Mar-

Reka Sarca in prehod preko vode

Veterani

Mladinci

jan Kolar, Božo Osolin, Sandi Škrabar, predsednik RZS in tudi odličen tekmovalca dr. Miroslav Žaberl ter jaz, Jure Osolin kot trener – odpravila na petdnevni trening na omenjene reke. Prvenstvo je bilo razdeljeno na tri različne reke, in sicer sta bila dva sektorja na reki Sarci, dva sta bila reki Noce, eden pa na reki Chiese. Ker sem sam leta 2018 trikrat obiskal isto destinacijo, sem še zelo dobro poznal vse lokacije rek, pa tudi zadnja omenjena reka je v marsičem spominjala na kakšno našo. Trening je minil v odličnem razpoloženju celotne ekipe, ki sta ji pomagala tudi dva odlična domača vodiča, tako da so dnevi za vodo od jutra od večera hitro minevali. Na vseh rekah je bila prevladujoča riba potočna postrv, občasno pa se uspe ujeti tudi kakšno malo večjo soško postrv ali pa lipana, kar je zadnji dan treninga pokazal Božo z lipanom iz reke Chiese in dolžino preko magične meje 50 cm.

V sredini julija se je že omenjena ekipa reprezentantov par dni pred uradnim začetkom prvenstva odpeljala proti znanemu smučarskemu kraju v Dolomitih Madonni di Campiglio, kjer je bil tokrat sedež prvenstva. Pričakal nas je svež gorski zrak na višini preko 1500 m nadmorske višine, v dolini pa poletna vročina in temperature preko 30 stopinj Celzija, v skladu z napovedmi pa zaradi topljenja snega tudi snežna reka Sarca. Z zadnjimi preživetimi dnevi za vodo smo iskali še zadnje rešitve za dober rezultat in ker smo v Italiji opravili kar nekaj dni ribolova z dvema muhama, kolikor je bilo dovoljeno, smo v začetek prvenstva štartali z dobrimi obeti. Otvoritev prvenstva v središču Madonne di Campiglio je bila tokrat nekaj posebnega, kot tudi slavnostna večerja in vožnja z gondolo na bližnjo planoto. V hotel smo se tako vrnili šele v poznih večernih urah, a smo bili na to pripravljeni, saj se je tekmovanje začelo takoj naslednji dan, tokrat prvič tudi po novi časovnici, ko je v vsakem dnevu zgolj en obrat tekmovanja (in ne dva, kot je bilo to v praksi še do zadnjega prvenstva).

V torek je šlo zares. Vsi fantje so se v skladu s svojim žrebom razporedili po svojih sektorjih, sam pa sem odšel na reko Noce. Na vseh prvenstvih je namreč prepovedano, da bi tekmovalci za čas tekmovanja dobivali kakršnokoli pomoč ali pa informacijo – edini, ki lahko pristopi k njim in jim tudi svetuje, pa še to zgolj verbalno, saj materialna pomoč z opremo

Sandi ujame vse

ni dovoljena, je njihov trener, ki mora biti tudi uradni član reprezentance. Ker sem tokrat to funkcijo opravljal jaz, sem, kot že omenjeno, odšel na reko Noce, ki se je na prvih treningih pokazala kot najtežja. Prvi dan so prav vsi fantje lovili super, še posebej pa je izstopal Božo, ki je na reki Chiese ujel 25 rib, kar je bilo tudi največ rib na omenjeni reki za cel čas tekmovanja. Seveda je zanesljivo zmagal v svojem sektorju, odlično pa je na zgornjem delu reke Noce lovil tudi Sandi, saj na istem mestu za njim noben drug tekmovalac ni ujel toliko rib kot on. Ekipno šesto mesto je bilo zato super izhodišče, za katerega pa smo že v začetku vedeli, da ga bo zelo težko obdržati. Treba je namreč povedati, da smo imeli v naši reprezentanci kar tri popolne debitante brez izkušenj na podobnih prvenstvih, medtem ko so člani in tekmovalci drugih reprezentanc v večini primerov izkušeni tekmovalci, ki imajo za sabo tudi 15 in več članskih svetovnih prvenstev. Ni odveč poudariti, da v isti konkurenci tekmuje tudi Valerio Santi Amantini, Italijan in dvakratni posamezni članski svetovni prvak, ki je doma pod Mont Blancom in je letos domov prinesel že devetnajsto (!) medaljo iz svetovnih oziroma evropskih prvenstev v muharjenju ter je zadnji dan prvenstva na spodnjem delu reke Sarce ujel 57 rib, kar je bilo največ v konkurenci.

Drugi in tretji dan nista prinesla večjih sprememb v skupni uvrstitvi. Še vedno smo držali šesto mesto, vendar pa so se razlike do višjih mest kar krepko povečale, medtem ko je bila za nami daljša vrsta. Tako smo tudi četrti dan odločili nekako v povprečju naših ostalih dni, a smo vseeno padli za tri mesta, za zadnji dan pa smo poskusili vložiti še zadnje atome moči za čim boljši rezultat. Zmanjšali smo debelino predvrvice in velikosti muh, še bolj oprezno pristopili do naših sektorjev, vse v upanju na izboljšanje rezultata. Na žalost sta nam le kakšna izgubljena riba ali pa dve preveč odnesli boljšo uvrstitev, tako da smo ostali na devetem mestu, kar pa je bil tudi izpolnjen plan pred začetkom prvenstva. Prav vsi tekmovalci so se izkazali na svojih sektorjih in tudi čisto vsi naši fantje so v vsakem sektorju vedno ujeli vsaj eno ribo, kar je bila redkost, saj je pri večini reprezentanc kakšen tekmovalac posamezen obrat končal z »nulo«. In medtem ko si čisto vsi tekmovalci zaslužijo vse pohvale za trud in odnos ter dober ekipni rezultat, si še posebno pohvalo zasluži Božo Osolin, ki je tako prvi kot tudi zadnji dan lovil odlično, v skupni rezultat pa je dodal še eno sektorsko drugo mesto, kar je na koncu pomenilo tudi končno deveto mesto posamezno. Gre za najboljši posamezni rezultat v zgodovini Slovenije na svetovnih prvenstvih v muharjenju v vseh kategorijah, seveda pa si pohvalo zaslužijo tudi ostali štirje tekmovalci: Sandi, Danilo, Marjan in Miroslav, ki so prvenstvo končali tik za najboljšo polovico tekmovalcev in so lahko ponosni na svoje uvrstitve. Ponosen sem tudi sam, ki sem na prvenstvu tokrat prvič sodeloval kot trener in vodja reprezentance. Ob tem pa bi rad izrazil posebno zahvalo Ribiški zvezi Slovenije za vso podporo

Trening na reki Noce

Ticijan Paljk v akciji

in pomoč, predvsem pa Marjanu Kolarju, ki je za ekipo naredil vse in še več ter poskrbel, da je ta ekipa izpeljala vse priprave, treninge in na koncu tudi samo prvenstvo na zelo visokem nivoju; brez te podpore in pomoči bi bilo to zelo težko, pravzaprav bi bilo nemogoče.

Pomlajena mladinska reprezentanca na desetem mestu

Istočasno je na isti lokaciji potekalo tudi 19. svetovno mladinsko prvenstvo, kamor sta trener Igor Kristan in selektor Janko Čeperlin odpeljala naslednje tekmovalce: Jakoba Bajta, Žigo Brodnika, Žana Čeperlina, Jakoba Longarja ter Ticijana in Ambroža Paljka. Mladinsko svetovno prvenstvo v muharjenju sicer načeloma dovoljuje tekmovalcem, ki v istem letu tekmovanja dopolnijo 18 let, a je za veliko zmede letos poskrbela že prej omenjena mednarodna muharska zveza, ki je to letnico najprej dvignila na 19, na koncu pa kar na 20 let. S tem so poskrbeli za kar nekaj slabe volje med trenerji vseh reprezentanc, sploh ker so to pravilo sprejeli tik pred zdajci, ko so bile reprezentance že sestavljene. Slovenska je sicer ostala nespremenjena, tako da sta tekmovala tudi dva šestnajstletna tekmovalca.

Prvi teden maja se je tako tudi kompletna mladinska reprezentanca, ki se ji je naknadno pridružil še Klement Paljk, odpravila na trening v Italijo. Tudi njihovi trije dnevi treninga so hitro minili in kmalu po zaključku šole je bilo treba opraviti še par zadnjih treningov pred odhodom na prvenstvo. Za razliko od veteranov je mladince en sektor na tekmovanju čakal tudi na stoječi vodi, tik pred zdajci pa so zaradi lokalnih omejitev prestavili tudi sektor na reki Noce, tako da so fantje lovili na manjši rečki Vennigiana. Ta je bila že po predhodnem ogledu očitno polna rib, kar je takoj prvi dan tekmovanja pokazal naš tekmovalac Žan Čeperlin, ki je ujel kar 63 postrvi in prepričljivo osvojil prvo mesto v sektorju, na koncu pa je bil tudi naš najboljši mladi tekmovalac na prvenstvu. Za ostale fante je bilo to sploh prvo mednarodno prvenstvo ter bolj spoznavanje ribolova in tekmovanja na tujih vodah, tako da sam rezultat ni bil v ospredju. Čeprav so osvojili zadnje mesto, jim nikakor ne moremo očitati, da niso vložili truda, energije in da niso bili borbeni, s pravim pristopom pa bodo v prihodnje prišli tudi rezultati. Ekipni naslov so pod vodstvom svetovnega prvaka Davida Arcaya osvojili Španci, na drugem mestu so končali Čehi, na tretjem pa Francozi, v posamezni konkurenci pa sta prvi dve mesti osvojila mlada Španca pred tremi Čehi.

Jure Osolin

MUHARSKI ZBORNIK RZS (2. del)

2006

Tekmovalna komisija deluje že v novi zasedbi. Predseduje ji član Mozirske ekipe Dušan Žunter, komisarske posle pa je ob pomoči dosedanjega komisarja Saše Rebula iz Kranja prevzel Drago Ornik iz Maribora. Korenito je predelala nov tekmovalni pravilnik, ki je pričel veljati že s prvo tekmo v letošnji tekmovalni sezoni. Nekaj pomembnih sprememb:

- Ekipo sestavljajo 3 tekmovalci in 1 rezerva in so označeni s štartnimi števkami (pripeta na vidnem mestu, in sicer na hrbtu).
- Tekmovalec začne tekrovati v sektorju, ki mu ga je dodelil žreb, tekma traja 3x90 min, premik v sektorjih od A naprej ...
- Dodatna obtežitev muhe ni dovoljena, vidni biser 4 mm.
- Tekmovalec lahko v enem sektorju vpiše 3 veljavne ribe, velja faktor šarenka, zlatovčica 1, potočka, lipan 1,3.
- Točkuje se po sistemu negativnih točk, prvo mesto 1 točka, drugo 2 in tako do zadnjega uvrščenega. Točkujejo se vsi sodelujoči tekmovalci, enako velja tudi ekipno.
- Tekmovalec, ki se tekme ni udeležil, dobi maksimalno število točk (število registriranih tekmovalcev) +1 točka.

V tekmovalni sezoni je bilo registriranih 20 ekip oziroma 92 posameznikov. Za izvedbo tekem pa se je prijavilo 9 ribiških družin: RD Jesenice, Bohinj, Novo mesto, Kranj, Medvode, Radovljica, Tržič, Koroška in Mozirje. Za končni rezultat se upoštevajo samo rezultati sedmih tekem. Tudi v tej situaciji je naslov državnih prvakov osvojila ekipa Medvod (četrtič zapored), tekmovali so Edo Januš, Igor Pivk, Danilo Bižal in Tomo Bizjan, drugo in tretje mesto pa sta zasedli ekipi Koroška 1 in 2. Med posamezniki državni prvak Branko Konc (Koroška), sledita pa mu Igor Pivk in Edo Januš iz Medvod. Posebna čast pa je doletela Slovenijo in RZS. Mednarodna federacija Fips-mouche nam je dodelila organizacijo evropskega prvenstva. V Bohinju na Savi Bohinjki se je zbralo 16 evropskih ekip s 97 posamezniki. Slovenija kot organizatorka je tekmovala s dvema ekipama. Izkoristili smo »domači« teren in postali ekipni evropski prvaki. Selektor Tisnikar je v ekipo izbral Dušana ŽUNTERA, ki si je priboril tudi naslov posamičnega evropskega prvaka, Brane Konc je bil tretji v skupnem seštevku, Robi Čebul na 6. mestu, Danilo Bižal na 32. in Igor Pivk na 33. mestu. Za drugo ekipo, ki je zasedla tudi odlično šesto mesto, pa Edo Januš 10. mesto, Klemen Bukovec 12. mesto, Boštjan Gunčar 28., Stanko Prednik 51. in Franci Bogataj 56. mesto.

2007

Na krilih lanskih uspehov tekmovalna komisija nadaljuje delo. Razpiše sedem tekmovalj, za katere se prijavi in registrira 13 ribiških družin oziroma 85 posameznikov. Tekme bodo potekale v RD Jesenice, Novo mesto, Kranj, Koroška, Radovljica, Medvode in Mozirje. Kranjska tekma naj bi bila tokrat na Kokri. Žal pa na Kokri ni bilo tekme zaradi premajhnega vodostaja, tako da je tekma potekala na Savi. Prvič se je zgodilo, da do sedaj najuspešnejša ekipa Medvod v tej sezoni ne bo tekmovala. Tekmovanje brez ekipe Medvod je najbolje izkoristila Koroška druga ekipa, ki je s tekmovalci –

Najuspešnejši posamezniki 2007 (z leve) Stanislav Prednik, Robert Čebul, Aljoša Crkvenjaš.

Robert Čebul, Branko Konc, Milan Vajt in Ciril Slatinšek – osvojila naslov državnih prvakov, na drugem mestu Kranj in na tretjem Mozirje. Tudi med posamezniki je slavil Robert Čebul, na drugem mestu Aljoša Crkvenjaš iz Kranja s Stankom Prednikom iz druge Koroške ekipe. Naša reprezentanca se je po uspehu doma odpravila na svetovno prvenstvo na Finsko. Dušan Žunter, novi selektor, je z ekipo na Finskem med 22 ekipami oziroma 96 posamezniki dosegel skromno 19. mesto, tekmovalci pa takole: 42. mesto Zdravko Soklič, 99., Robi Čebul, 85., Klemen Bukovec, 86., Mirko Škafar ter Branko Konc na 107. mestu. Pogoji so bili daleč od normalnih, a tudi v takih je treba tekrovati.

2008

Muharska tekmovalna komisija je razpisala 9 tekmovalj, na katere se je prijavilo 20 ekip oziroma 86 posameznikov. Tekme so bile v RD Jesenice, Novo Mesto, Bohinj, Kranj (Kokra), Domžale, Koroška, Radovljica, Medvode in Mozirje. Pravila pa razen manjših popravkov niso spreminjali. So se pa v sistem tekmovalj vrnili tekmovalci Medvod. Še vedno štejejo rezultati samo sedmih tekem. Po hitrem povratku so zopet na vrhu tekmovalci Medvod (Igor Pivk, Danilo Bižal, Edo Januš in Marjan Kolar), drugo mesto je pripadlo ekipi Radovljice ter tretje ekipi Vrhnike. Med posamezniki: državni prvak Robert Čebul, ki je tokrat tekmoval za ekipo Mozirja, na drugem mestu Roman Stare, član bohinjске ekipe, ter Stanko Prednik iz koroške ekipe. Zanimivost: prijavljenih in registriranih je bilo 86 tekmovalcev, a na tekmah povprečno le 60. Le zakaj? Letošnje evropsko prvenstvo je bilo v Španiji in tudi s slovensko reprezentanco. Še vedno pa je ekipo vodil selektor Dušan Žunter. Pogoji dokaj neznani in težki, predvsem jezera. Med 19 ekipami oziroma 96 posamezniki je reprezentanca osvojila mesto v ozadju, med posamezniki pa 42. mesto Zdravko Soklič, 54. Klemen Bukovec, 66. Robi Čebul, 73. Aljoša Crkvenjaš, 80. Miran Špurej ter 89. Brane Konc. Zadnja dva tekmovalca sta se na tekmah menjavala.

James Ferguson je čestital slovenski ekipi za naslov evr. prvakov 2006.

Najboljši iz leta 2008

Prvo srečanje veteranov 2012

Reprezentanca Slovenije iz 2012

2009

Tudi v tej tekmovalni sezoni se pravila niso bistveno spremenila. Želja tekmovalcev po ligi posameznikov je za to sezono ostala le želja, je pa pri izračunu rezultatov prišlo do majhnih sprememb. V ekipni konkurenci veljajo vsi rezultati izvedenih tekem, v posamični konkurenci pa se še vedno črta najslabši rezultat. Komisija je razpisala 8 tekem, izvajalke pa standardne: RD Jesenice, Novo Mesto, Medvode, Radovljica, Kranj, Bistrica Domžale, Koroška in Mozirje. Prijavilo in registriralo se je 18 ekip oziroma 78 posameznikov. Po zadnji tekmi v Mozirju smo dobili novega državnega prvaka, ekipo Radovljice, za katero so tekmovali: Mirko Škafar, Branko Štupica, Marko Nahtigal in Jože Hafner, drugo mesto za ekipo Kranja ter tretje za ekipo Medvod. Tudi med posamezniki novi državni prvak, tokrat Marjan Kolar, tekmovalci Medvod, drugi Mirko Škafar iz ekipe državnih prvakov ter tretji Robi Čebul iz druge ekipe Kranja. Slovenska reprezentanca se letos ni udeležila evropskega ali svetovnega prvenstva zaradi oddaljenosti in prevelikega finančnega zaloga. Udeležila pa se je novoustanovljenega mednarodnega tekmovanja Alpe – Jadran (RAJP). Prvo tekmovanje so pripravili v Bihaču, na reki Una in Unec. Udeležili smo se z dvema ekipama, prva ekipa je med 14 sodelujočimi zasedla 5. mesto, druga pa 10. mesto. Med posamezniki pa so bili uvrščeni takole: 4. mesto Robi Čebul, 14. Miro Škafar, 16. Danilo Bižal, 27. Marjan Kolar, 28. Marko Nahtigal in 41. Stanko Prednik. Ekipe so bile tričlanske.

2010

Novo desetletje in zopet popravek v pravilih, sicer bolj kozmetičnih, pa vseeno. Pri ekipnem točkovanju se upoštevajo dosežene točke ekip in ne doseženo mesto, pri posameznikih pa ostane nespremenjeno. V obeh primerih se štejejo vsi doseženi rezultati. Dodan je tudi člen o ligi posameznikov, ki govori, da se po končanem prvenstvu povabi 25 najbolje uvrščenih tekmovalcev, da se pomerijo po pravilih Fips – mouche. Iz teh najboljših se sestavi reprezentanca. Takšna pravila je sprejel tudi UO RZS. Komisija je razpisala šest tekem v ekipni in posamični konkurenci ter dva termina za 25 najboljših posameznikov. Registriralo se je 70 posameznikov v 15 ekipah. Tekme bodo v RD Jesenice, Novo mesto Celje, Bohinj, Medvode in Bistrica Domžale. Tekmi sta predvideni v Kranju in Mozirju. Prvi del tekmovanj so na prvem mestu končali in postali državni prvaki ekipa Kranj 2, za katere so tekmovali: Klemen Bukovec, Branko Konc, Robi Čebul in Aljoša Crkvenjaš. Na drugem mestu so pristale Medvode in na tretjem Mozirje. Med posamezniki pa državni prvak Klemen Bukovec Kranj 2 pred Danilom Bižalom iz Medvod ter Markom Nahtigalom (tekmoval za Idrijo). Liga posameznikov pa je doživela klavrn začetek, saj se na poziv komisije prijavilo premalo zainteresiranih tekmovalcev, tako da smo predvidene tekme v Kranju in Mozirju odpovedali. Vseeno pa se je pod vodstvom Bižala zbrala reprezentanca in sodelovala na svetovnem prvenstvu na Poljskem. Sodelovalo je 25 ekip s 133 tekmovalci. Slovenci pa presenetljivo slabi. Samo 24. mesto in slabe posamične uvrstitve. Aljoša Crkvenjaš 81. mesto, Robi Čebul 99., Klemen Bukovec 105., Danilo Bižal 111. in Marjan Kolar 131. mesto je bilo res zaskrbljujoče. Evropsko prvenstvo je potekalo v Bosni na reki Uni. Tudi tega prvenstva smo se udeležili. Tokrat je selektor Bižal izbral druge tekmovalce. Med 17 ekipami in 90 udeleženci so dosegli 14. mesto. Med posamezniki pa Matej Zlodej 35. mesto, Srečko Novak 61., Danilo Bižal 62, Aleš Žunter 64. in Klemen Bukovec 69. mesto. Slabo leto za naše reprezentante.

2011

Tekmovalci v muharjenju še kar naprej niso zadovoljni z delom komisije. Zato se napovedujejo spremembe, tudi v tekmovalnih pravilih, ter bolj strogo upoštevanje le-teh. Razpisali so 6 tekem za člane in članice, ponovno dva termina za ligo posameznikov, še eno pokalno tekmovanje ter prvi dve tekmi državnega prvenstva za mlade, enotni kategoriji U – 18. Izvedli pa smo 5 tekmovanj za DP člani ekipno in posamezno (RD Jesenice, Celje, Bistrica Domžale, Kranj in Mozirje), pokalno tekmovanje, ki je bilo v Dravogradu na Meži, v času muharskega tabora v Ljubnem tudi 2 tekmi mladinskega DP. Še vedno pa nam ni uspelo izvesti tekem posameznikov, zaradi neodziva tekmovalcev smo tekme preklicali. Kljub vsem nevspehom pa smo izpeljali tekmovanja. Ekipni državni prvaki so postali tekmovalci Idrije, za katero so tekmovali Marko Nahtigal, Igor Ošljaj, Mirko Škafar in Marko Zupan, na drugem mestu so pristali RD Kranj 1 in tretji RD Medvode. Posamezni naslov državnega prvaka si je priboril Mirko Škafar (Idrija), drugi je bil Igor Pivk (Medvode) in tretji Klemen Bukovec (RD Kranj). Ekipni pokani prvaki so postali tekmovalci RD Slovenska Bistrica. Dobili smo tudi prvič državne prvake pri mladih, to je postal Luka JEZOVIŠEK iz RD Grosuplje, drugi je bil Uroš Bajič RD Tržič in tretji Rok Javornik iz RD Maribor. Članska muharska reprezentanca se je udeležila evropskega prvenstva v Italiji, ki jo je vodil Danilo Bižal. Med 21 udeleženi ekipami smo zasedli skromno 19. mesto. Tekmovali so Luka Pešjak (66. mesto), Klemen Bukovec 69., Matej Zlodej 76., Aljoša Crkvenjaš 79. in Aleš Žunter 99. mesto od 109 udeležencev. Po enoletnem premoru se je nadaljevalo mednarodno tekmovanje A – J. Dogovorili so se, da se tekem ne udeležujejo reprezentance, ampak po dve najbolje uvrščeni RD v državnih ali pokalnih tekmah. Organizacijo smo prevzeli Slovenci, točno RD Kranj. Kot domačini in pobudniki tega tekmovanja smo imeli pravico sodelovati s tremi ekipami. Zastopali so nas pokalni zmagovalci RD Slovenska Bistrica, RD Bohinj in domači RD Kranj. Sodelovalo je 9 ekip iz Hrvaške, BiH, Črne Gore, Avstrije in Slovenije. Najboljši pa domači RD Kranj pred Hrvati in Bosanci, prav tako pa posamezno prvi Robi Čebul, drugi Tine Tivadar (oba RD Kranj) in tretji Dalibor Kostelič iz Hrvaške.

2012

Sezona, v kateri čaka komisijo veliko dela in predvsem velik izziv. Komisija si prizadeva, da bi sestavila reprezentanco, da bi naposled tudi muharji dosegali pomembne rezultate v mednarodnem merilu. Po odlični organizaciji EP so nam zaupali še organizacijo svetovnega prvenstva. Komisija je razpisala devet tekem za državno prvenstvo članov, od tega pa dve tekmi štejeta tudi za pokalnega prvaka in eno tekmo posameznikov, zraven tega pa še dva termina za državno prvenstvo mladincev. Članske tekme bodo v RD Jesenice, Novo mesto Celje (tudi PP), Bistrica Domžale, Bohinj, Medvode (tudi PP), Kranj, Koroška in Mozirje (dva termina, tudi posamezno). Mladinske tekme bodo v RD Ljubno in RD Bistrica Domžale. Registriralo se je 17 ekip oziroma 73 posameznikov, pri mladih pa je prijavi 17 tekmovalcev. Izvedenih tekem je bilo samo osem, saj je tekma v Kranju zaradi visokega vodostaja odpadla. Sezona je bila zelo burna, tekmovalci nedisciplinirani, precej kršitev, vendar nobene prijave s strani sodnikov in delegata, kar pomeni, da je potrebno usposabljanje. Končni rezultati v tej »nori« sezoni pa naslednji. Državni in tudi pokalni prvaki po nekajletnem

Zmagovalci DP 2012

premoru zopet Medvode (Gašper Humar, Igor Pivk, Edo Januš in Danilo Bižal), na drugem mestu Koroška in na tretjem Mozirje 1. Med posamezniki državni prvak Robi Čebul, ki je tekmoval za ekipo Koroške, drugi Gašper Humar iz Medvod in tretji Stanko Prednec, prav tako Korošec. V mladinski konkurenci si je naslov državnega prvaka priboril mladi tekmovalac iz Ljubnega Johan Čobanovič, sledil mu je Andrej Kristan iz Kranja na drugem mestu in tretji Rok Javornik iz Maribora. Na pobudo starejših tekmovalcev, predvsem pa komisarja lige Draga Ornika, smo v jesenskem času v vodah RD Tržič izvedli prvo srečanje veteranov - muharjev. Zbralo se nas je 16 veteranov, rezultat ni bil v ospredju, je pa povod po vzoru mladih ustanovitev muharske lige veteranov. Zelo pestro je bilo na mednarodni sceni. Kot sem že omenil, je bilo svetovno prvenstvo na domačih vodah. Sodelovalo je 26 ekip s 138 tekmovalci. Slovenski tekmovalci so izkoristili domači teren in zasedli odlično 8. mesto. Med posamezniki pa 15. mesto Edo Januš, 20. Robi Čebul, 47. Danilo Bižal, 69. Klemen Bukovec in 87. Igor Pivk. Na tekmo A – J pokala, ki so ga tokrat organizirali v BiH, Bosanska Krupa in reka Krušnica. Slovenske barve sta zastopali ekipi iz Mozirja in Maribora. Izrazitega uspeha ni bilo, Mozirje je pristalo na 6. mestu, Maribor pa na 10. mestu, med posamezniki pa najboljši Matej Zlodej iz Mozirja na 4. mestu.

2013

Po nesoglasjih in nedisciplini tekmovalcev so sledile spremembe v vodstvu tekmovalne komisije. Predsednik Žunter ni hotel nadaljevati dela. Ker pa je nesoglasij med tekmovalci bilo vse preveč, je UO pri RZS imenoval kot vršilca dolžnosti predsednika kar komisarja lige. Pred tekmovalno sezono smo popravili in izboljšali pravila. Tekmovalni sektorji so po novem štiri, saj je ekipa štiričlanska, v ekipni seštevek pa se štejejo trije najboljši rezultati posameznih članov ekipe. Tekma prav tako traja trikrat po 90 minut in časom za premik. Sektorji pa se izžrebajo pred začetkom tekme. Tudi izračun rezultatov se je spremenil, med posamezniki so za rezultat šteli skupek sektorske uvrstitve. Za regularnost tekme sta dovolj dve tretjini tekme, v skupnem pa je prvenstvo regularno, če je izvedenih več kot polovica razpisanih tekem. Komisija je razpisala sedem tekem za DP ekipno in posamezno ter dve tekmi samo posamezno. Skupni posamezni rezultat da državnega prvaka. Tekme bodo potekale v RD Jesenice, Novo mesto, Celje, Bistrica Domžale, Medvode, Mozirje in Kranj pa samo posamezno. Za mladince smo razpisali dva termina, po dve tekmi na en termin bodo pa tekmovali v Ljubnem na ribniku in Bistrici Domžale v Kamniški Bistrici. V članski konkurenci se je prijaviilo 11 ekip oziroma 52 posameznikov. V ekipnem delu prvenstva so se tokrat najboljše odrezali tekmovalci Mozirske prve ekipe (Matej Zlodej, Jure Osolin, Bojan Lukše in Srečko Novak), drugi so bili tekmovalci Maribora in tretji iz Medvod. Državni prvak med posamezniki Gašper Humar iz Medvod, drugi Matej Zlodej in tretji Jure Osolin, oba tekmovalca Mozirja. Tokrat pa nam je uspelo izvesti tekmo posameznikov, sicer samo eno, pa vendarle. Tekme se je v Mozirju udeležilo 42 tekmovalcev. Tekmovali pa smo po mednarodnih pravilih. Tudi to tekmo je dobil državni prvak Gašper Humar (v treh urah je ujel 15 rib), za njim pa Danilo Bižal (15 rib) in Roman Stare (14 rib). Pri mladih je bilo tokrat registriranih samo 13 tekmovalcev. V štirih tekmah si je naslov državnega prvaka priboril Nejc Lamovšek iz Kranja, drugi je bil Johan Čobanovič in tretji Urh Petak, oba iz Ljubna. Veterani so se dobili zopet v Tržiču. Zbralo

Najboljši iz 2013

se je 20 muharjev veteranov, najboljši pa je bil Brane Štupica iz Radovljice. Reprezentanca se tokrat mednarodnih tekem ni udeležila, udeležili pa smo se pokala A – J, tudi tokrat v BiH, in sicer v Konjicu na Neretvi. Sodelovalo so ekipe iz Mozirja, Maribora in Slovenske Bistrice. Med 14 ekipami Mozirje na četrtem mestu, na koncu pa ostali naši ekipi. Med posamezniki pa je dosegel najboljši rezultat Matej Zlodej na 8. mestu.

2014

Tekmovalna podkomisija nadaljuje z delom v enakem sestavu, saj ji do konca leta poteče mandat. Sezona velikih sprememb, tako v vodstvu tekmovalne podkomisije, ki jo še naprej vodi Drago Ornik, kot tudi v sistemu tekmovalj. Korenito so se spremenila tekmovalna pravila o lovu rib z umetno muho. Ukinili smo štartne številke, tekmovalce smo razdelili v dve skupini (par – nepar), vsak tekmovalac je dobil svoje štartno mesto, tekmovalci pa so si sodili izmenično, saj je bila tekma razdeljena na štiri dele, tekmovalac enkrat lovi in drugič sodi dopoldan in tako naprej tudi popoldan. Štartna mesta za tekmovalce in sodnike je pred tekmovaljem žrebale delegat tekmovalja, menjava tekmovalcev in sodnikov pa se je vršila po tabeli. Tekmovalna podkomisija je za tekmovalno sezono razpisala devet tekmovalj, ni pa bilo več tekmovalja v ligi posameznikov. Prijavilo se je 11 ekip oziroma 50 tekmovalcev iz 12 ribiških druženj. Tekmovalja bodo potekala v RD Jesenice, Novo mesto, Bohinj, Koroška, Bistrica Domžale, Medvode, Celje, Kranj in Mozirje Veterani (prijavljenih 27 tekmovalcev), ki so imeli predvidene tri tekme (Novo mesto, Mozirje, Tržič), mladi pa tudi tri termine (Ljubno, Bistrica Domžale in Mozirje) in prijavljenih 15 tekmovalcev. Čeprav je bilo pri članih razpisanih 9 tekem, pa je bilo izvedenih le 6 tekem. Izredno neugodne razmere na vodotokih niso dopustile izvedbe tekem. Enake težave so bile tako pri mladih kot pri veteranih. Tudi v takšnih pogojih je tekmovalna podkomisija uspešno izpeljala državno prvenstvo. Članski državni prvaki so bili tokrat Bled z mlado in ambiciozno ekipo (Dejan Ambrožič, Jure Osolin, Matej Zlodej in Luka Serianz), na drugem mestu se je zgodilo presenečenje z ekipo Slovenske Bistrice in tretja ekipa Medvod. Tudi med posamezniki presenečenje. Državni prvak prihaja iz Slovenske Bistrice – Armin Vodopivec, drugi Matej Zlodej iz Bleda ter tretji še en Bistričan Jože Furman. Mladi so tekmovali na šestih tekmah, državni prvak pa Korošec Rok Svetec, družbo na vrhu pa sta mu delala dva mladince iz Ljubna: Tilen Potočnik na drugem in Tilen Zamernik na tretjem mestu. Največ težav pri izvedbi tekem pa so imeli veterani, vendar so tudi ti dobili državnega prvaka, v treh tekmah si ga je priboril Fadil Čekič iz Kranja, prvi uradni državni prvak pri veteranih. Državna reprezentanca, ki jo je prevzel Aljoša Crkvenjaš, se ni udeležila mednarodnih tekem, pomlajena in spremenjena se je pripravljala na svetovno prvenstvo naslednjega leta v Bosni. Se pa je mladinskega svetovnega prvenstva, ki je bilo na Poljskem, udeležil tudi naš mladinski državni prvak Johan Čobanovič. Z mentorjem Matejem Zlodejem sta se prvič udeležila mednarodne tekme. Rezultat ni bil v ospredju, pridobila pa sta neprecenljive izkušnje. Tekmovalje A – J pa tokrat v Črni Gori. Na dolgo pot v Andrijevo so se podale ekipe Maribora, Mozirja in Celja. Po nizu slabih rezultatov je bila tokrat ekipa Maribora na četrtem mestu, Mozirje 6. in Celje 9. Tudi med posamezniki dober rezultat, viceprvak oziroma 2. mesto Miran Špurej – Maribor, 6. mesto Bojan Lukše in 7. mesto Aleš Žuntar iz Mozirja.

Drago Ornik

KONČANO JE 31. DRŽAVNO PRVENSTVO 2022 V LOVU RIB S PLOVCEM MLADIH RIBIČEV

SERGEJ KOLEGAR, KLEMEN ROŽIČ ŠOŠTAR IN MIHAEL KUKOVEC SO PONOVRNO OSVOJILI NASLOV DRŽAVNIH PRVAKOV

Pred začetkom letošnjega največjega športnoribolovnega tekmovalnega dogodka v Sloveniji, svetovnega prvenstva mladih ribičev v lovu rib s plovcem, na katerega sta se nekaj mesecev družno pripravljala organizatorja ribiških druženj Radeče in Sevnica, se je na tekmovališču brežine reke Save predhodno odvijalo državno prvenstvo mladih v kategorijah U-15, U-20 in U-25 iz raznih krajev Slovenije, ki so se potegovali za naslov državnih prvakov.

Predhodno državno prvenstvo je bila tudi nekaka »generalka«, tako za tekmovalce, njihove vodje - trenerje ter organizatorje velikega mednarodnega tekmovalnega športnoribolovnega dogodka. Žal moramo ob tem mednarodnem športnem dogodku omeniti, da je že nekaj let našim prizadevnim mladim tekmovalcem v LRP namenjena le dvodnevna izvedba omenjenega državnega prvenstva, kar je nedvomno nerazumljiva odločitev za nadaljnji razvoj omenjene športnotekmovalne dejavnosti v Sloveniji. Slednje bo prav gotovo vplivalo na končni uspeh naših mladih tekmovalcev, ki so v primerjavi z ostalimi državami udeleženk, kjer imajo *ligaško tekmovalje* za osvoboditev državnega naslova, prikrajšani za nekaj več možnosti, da se z njimi enakopravno borijo za vidnejši uspeh, ki si ga nedvomno želijo doseči na letošnjem prvenstvu.

V žaru pričakovanja omenjenega bližajočega se svetovnega prvenstva je bila pri mladih tekmovalcih in tekmovalkah opazna športna marljivost s polno mero prizadevanj že na treningih, in sicer pred samim začetkom DP v Radečah in Sevnici, kjer naših prizadevnih tekmovalcev od zelenega cilja nista odvrnila niti huda vročina in slab ulov rib – kar najboljše so izkoristili čas, ki so ga namenili treningom.

Naši najmlajši tekmovalci v kategoriji U-15 so po dvodnevem tekmovalju, ki je tako v soboto kot nedeljo potekalo po 3 ure, dosegli sledeče končne rezultate: 1. mesto in s tem naslov državnega prvaka v LRP za leto 2022 je osvojil Sergej Kolegar (RD Ptuj), ki je z dvema drugima mestoma (2+2) skupno prejel 4 negativne točke s 2.786 g

ujetih rib. Drugi v državi je Dominik Dornik (RD Zagorje ob Savi), ki je prejel 5 NT (4+1), ujel je 2.313 g rib. Za tretje mesto sta se z ramo ob rami borili izjemno uspešni tekmovalki Katja Romih (ZRD Celje), ki je prejela 6 NT (3+3) in 2.084 g ter s tem dosežkom osvojila 3. mesto v Sloveniji. Četrto uvrščena tekmovalka Julija Savšek (RD Litija) je prejela ravno tako kot Katja 6 NT (1+5), a za 63 g manjšo težo (t. 2.021 g) ujetih rib. Peti je bil Aljaž Hecel (RD Radgona) z 10 NT (6+4) in 1.252 g; šesta je bila Nika Golinar (RD Lendava) s 14 NT (7+7) in 0.847 g ujetih rib itd. Sodelovalo je devet tekmovalcev.

V kategoriji U-20, se je pomerilo deset tekmovalcev, med katerimi je 1. mesto osvojil Klemen Rožič-Šoštar (RD Novo mesto), s tem pa tudi naslov državnega prvaka, dobil je 4 NT (3+1) in ujel 8.410 g rib. Drugi v državi je Jernej Romih iz ZRD Celje (4 NT (1+3) in 5.480 g ujetih rib. Jerneju je manjša teža ujetih rib preprečila, da osvoji naslov prvaka Slovenije. Tretje mesto je zasedel Žan Bastel iz RD Mozirja (6 NT (4+2), t. 7.471 g); četrto je osvojil Urban Mišič iz RD Metlika (6 NT (2+4), t. 5.213 g), ki tudi ni imel sreče s težo ujetih rib. Peti je bil Filip Klevže iz ZRD Celje (13 NT (8+5), t. 3.606 g); šesto mesto je dosegel Nik Belčič iz RD Pesnica (13 NT (7+6), t. 3.345 g) itd.

V najstarejši kategoriji mladih tekmovalcev U-25 se je za naslov državnega prvaka pomerilo 11 tekmovalcev, med katerimi je Mihael Kukovec (RD Radgona) z dvema zmagama ugnal konkurenco, saj je prejel skupno le 2 NT in ujel 16.823 g rib in bil s tem dosežkom najuspešnejši tekmovalac letošnjega DP v LRP mladi 2022.

Sergej Kolegar je osvojil že svoj drugi naslov državnega prvaka v LRP – mladi v kategoriji U-15.

Sergej dopolnjuje tehniko ribolova v družbi svojega prizadevnega trenerja - očeta Leona.

Državni prvak Klemen Rožič - Šoštar z zmagovalnim ulovom rib.

Klemen s svojim zvestim trenerjem Jernejem Pikljem niza lepe uspehe.

Prvak Mihael zna loviti vse vrste rib in se za tekmo vedno dobro pripravi.

Mihi je vztrajno sledil zelo perspektivni mladi tekmovalca Robert Kolegar (RD Pesnica-Lenart), ki je bil dvakrat drugi (2+2) in skupno za končno doseženo 2. mesto v državi prejel 4 NT in ujel 8.149 g; tretje mesto v državi je osvojil Peter Naagy (RD Lendava), 8 NT (3+5) in 7.546 g rib; četrto Blaž Novak (RD Ruše), 8 NT (5+3) in 6.227 g rib; peto Tilen Papež (RD Metlika) 11 NT (4+7) s t. 5.515 g; šesto Rok Košenina (ZRD Celje) 12 NT (6+6) s 4.002 g ujetih rib itd.

Točkovni zbir in teže ujetih rib tekmovalcev potrjujejo, da je bilo tekmovalstvo na brežini reke Save zelo zahtevno, saj so bile razlike doseženih rezultatov po dvodnevem tekmovalstvu na vročem soncu zelo izenačene, ulov rib pa nikoli do sedaj tako skromen.

Po končanem letošnjem DP so nam naši državni prvaki in njihovi trenerji na naša vprašanja o tem in onem med drugim zaupali:

Državni prvak (U-15): »To je moj drugi naslov državnega prvaka v kategoriji U-15. Zelo sem vesel, da mi je to uspelo doseči, saj sem se s tem dosežkom uspel uvrstiti v reprezentanco za nastop na mladinskem SP Radeče – Sevnica 2022 v LRP. Želim doseči čim boljši rezultat, saj se hočem dokazati, da sem sposoben doseči dober rezultat. Rad bi se zahvalil za veliko podporo, ki mi jo nudi moj trener - oče, hvaležen sem bratu Robertu za dobre nasvete, ki mi koristijo za dosego zelenih rezultatov. Rad bi se zahvalil RD Ptuj za podporo in razumevanje, brez katere bi mi bilo mnogo težje doseči zeleni cilj.«

Ribiški mentor, trener in oče Leon Kolegar je o svojem sinu - državnem prvaku Slovenije med drugim poudaril: »Sergej je naš marljiv, prizadeveni otrok na vseh področjih, kakršnega si starši lahko le želimo.«

Državni prvak (U-20) Klemen Rožič-Šoštar: »Letos sem prvič tekmoval v konkurenci U-20, kjer se nas je za naslov prvaka pomerilo 10 tekmovalcev. To je moj četrti naslov državnega prvaka, ki sem ga zelo vesel. Že pred začetkom DP sem opravil nekaj treningov s poudarkom preciznega ribolova v najglobljem delu rečnega toka reke Save. Predhodno sem za strokovno vodenje treningov zaprosil mentorja - trenerja gospoda Jerneja Piklja, patudi svojega očeta in uspeh ni izostal. Težavo pri izvajanju ribolova je povzročala zaraščenost z algami pred lovniškim mestom. A v popoldanskem času treninga smo spremenili taktiko ribolova in precej bliže k obali uspeli privabiti večje ribe. Omenjena načrtna strategija ribolova se je kasneje na DP obrestovala z doseženim 1. mestom in s tem tudi osvojenim naslovom državnega prvaka. S tem

Državni prvak (U-25) Mihael Kukovec z zaslužnim pokalom v LRP v družbi trenerja - strica Mira Tišlerja.

dosežkom sem se uvrstil v državno reprezentanco na bližajoče se SP, česar se že zelo veselim. Rad bi, da na domačem terenu navkljub morebitnemu psihološkemu pritisku za Slovenijo torej ujamemo katero od možnih kolajn, saj imamo dobro ekipo in vodstvo reprezentance, s katerimi lahko dosežemo dober končni rezultat. Za moj novi dosežek državnega prvaka bi se rad zahvalil RD Novo mesto za podporo, ki sem je deležen, in mojima zvestima spremljevalcema na vsakoletnem DP - mojemu očetu ter mentorju gospodu Jerneju Piklju, obema bi se zahvalil za trud, ki sem ga deležen na vsakem mojem koraku.«

Njegov dolgoletni uspešni mentor - trener Jernej Pikelj nam je o Klemenu med drugim povedal: »S Klemnom je užitek sodelovati, saj je ribolovu predan z dušo in srcem. Je zelo bister dečko, ki si do potankosti zapomni pomembna spoznanja, ki so ključ do uspeha. Je izredno lepo vzgojen mladenič, za kar imata največ zaslug njegova starša, ki mu nudita vso podporo, ki jo mladi športnik potrebuje.«

Državni prvak (U-25) Mihael Kukovec je izjemno uspešen mladi tekmovalca, ki je do sedaj že štirikrat oblekel dres z državnim grbom in bo tako v letošnjem letu na SP Radeče-Sevnica 2022 že petič zastopal barve Slovenije v LRP. Prav na Radeče našega uspešnega mladega reprezentanta iz RD Radgona vežejo lepi spomini iz leta 2012, ko je naša takratna reprezentanca (U-15) pod vodstvom Mitje Kmetca v vlogi trenerja osvojila 3. mesto na svetu. Mihov nepozabni dosežek je 1. mesto v sektorju, doseženo drugega dne takratnega leta 2018 na SP mladi v Italiji. Ja, o Mihovih dosežkih bi še lahko še kar naštevati!

V prijetnem pogovoru nam je Mihael med drugim še zaupal: »Za moje športnoribolovno tekmovalne dosežke bi se rad zahvalil vodstvu RD Radgona, ki mi že vrsto let omogoča, da nastopam na državnem prvenstvu. Zahvaljujem se članom naše RD, da so me podpirali in verjeli v moje sposobnosti ter me že kot ribolovno neizkušenega dečka uvrščali v svojo ekipo. Ob tem so me seznanjali s skrivnostmi uspešnega ribolova. S svojimi napotki so mi še dodatno pomagali, da so se mi uresničile moje tihe želje. Največjo zahvalo pa namenjam svojemu stricu Miranu Tišlarju, ki me je navdušil za ribolov in mi razkril njegove lepote. Stric Miro je moj zvesti ribiški učitelj - trener in izjemno dober človek, ki mi je vedno priskočil v pomoč, kadar sem za izvajanje ribolova karkoli potreboval. Brez njegove pomoči in napotkov ne bi nikoli dosegel omenjenih športnoribolovnih tekmovalnih rezultatov. Težko že čakam začetek letošnjega SP, saj menim, da lahko osvojimo eno od zmagovalnih mest. Imamo dobro vodstvo in v Mitji Kmetcu izvrstnega trenerja reprezentance, ki nas je že popeljal na 3. mesto na SP mladi, ravno tu v Radečah.

Stric Moro Tišlar, Mihov spremljevalec in trener, nam je dejal: »Z Mihom sodelujeva že od njegovega 12. leta starosti. Je izredno marljiv dečko, s katerim z veseljem sodelujem in mu vedno skušam pomagati. Se zelo dobro razumeva, kar me še dodatno obvezuje, da mu pomagam, če mu le lahko.«

Naj tako ostane tudi v prihodnosti, da so naši mladi zanamci deležni pozornosti svojih najbližjih in ne bo se nam treba bati, da športna ribolovna dejavnost nima bodočnosti, mar ne?

Jože Šmejc

Vsi najboljši z najboljšimi. Tekmovanje se je zaključilo z razglasitvijo in kosilom v ribiškem domu Žužemberk.

PRVI POLČAS DP V MUHARJENJU ZA MLADINCE JE ZA NAMI

Za nami je prva polovica tekem državnega prvenstva za mlade ribiče muharje. Uspešno sta bili izpeljani prvi dve tekmi prirediteljev RD Novo Mesto in RD Ajdovščina.

Za otvoritev tekmovalne sezone mladih muharjev je poskrbela RD Novo mesto na reki Krki. Drugo soboto v maju se je ob dolenski lepotici zbralo 13 od 17 registriranih tekmovalcev iz šestih ribiških

družin, ki so se pomerili med lehnjakovimi pragovi tekmovalne trase pri Šmihelu.

V prelepi naravi, idealnih razmerah za ribolov in pa z ribo bogati vodi sodniki niso imeli časa za počitek. Golobradi

Hana z ribo

Navodila pred tekmovanjem

mojstri muharjenja so v merilna korita prinesli kar 235 merskih rib! Ulovljene so bile šarenke in potočne postrvi. Ribe so ulovili vsi tekmovalci in tekmovalka.

Tekmovanje je bilo do zadnjega napeto, saj nihče od tekmovalcev ni bil v večji prednosti.

Prvo tekmo je slavil Lan Gabrijelčič (RD Vrhnika) z 21 ribami pred Jakobom Longarjem (RD Novo mesto) z 18 ribami in Žanom Čeperlinom (RD Mozirje) s 17 ribami, 4. mesto je zasedel Žiga Brodnik (RD Bled) z 18 ribami, 5. pa Ambrož Paljk (RD Ajdovščina) s 16 ribami. Pokal za največjo ribo, šarenko dolgo 46 cm, je dobil Jakob Bajt iz (RD Vrhnika).

Po menjavi ribolovnih mest je sledila druga tekma. Ribe so še vedno dobro prijemale.

Najboljši na tretji tekmi z leve proti desni: Tim Žgajnar, Žiga Brodnik, Ticijan Paljk, Žan Čeperlin

V drugo se je s 15 ribami najbolje izkazal domačin Jakob Longar (RD Novo mesto), tesno za njim, na drugemu mestu, je končal z enakim številom rib Ambrož Paljk (RD Ajdovščina), Žan Čeperlin (RD Mozirje) pa je z 11 ribami ponovil 3. mesto iz prve tekme. Rezultat iz prve tekme je ponovil tudi Žiga Brodnik (RD Bled) na 4. mestu z 11 ribami, Ticijan Paljk (RD Ajdovščina) je zasedel 5. mesto z osmimi ribami. Pokal za največjo ribo pa je osvojil Ambrož Paljk s potočnico, dolžine 44 cm.

Prvenstvo se je nadaljevalo 11. junija s 3. in 4. tekmo. Gostitelja sta bila RD Ajdovščina in reka Vipava. Ob koncu tople in dokaj suhe pomladi je reka Vipava ponudila nizek vodostaj, ki je posledično obetal zahteven preizkus. Reka je bogata z ribami jadranskega porečja. Za ohranjanje avtohtonih vrst pa gojeno postrv (šarenko) v Vipavo vlagajo le v manjših količinah, tako da se v reki nahaja pretežno divja, bolj plaha riba. Muharjenje v takšnih okoliščinah zahteva skrajno previdnost, koncentracijo in znanje.

Na vroč sončen dan se je zbralo 14 mladih muharjev iz sedmih ribiških družin. Po žrebu so tekmovalci skupaj s sodniki odšli na tekmovalno traso. Trasa je bila glede na vodostaj ustrezno prilagojena. Sodniki in mentorji so uživali v senci mediteranske vegetacije ob strugi največje reke v Vipavski dolini. Z nekaj manj dela kot na reki Krki so si krajšali čas s pogledi na polja, vinograde in sadovnjake v dolini med trnovsko in kraško planoto. Ob bregu pa so tekmovalcem, ki so se zaradi previdnosti trudili tudi na kolenih, tu pa tam izmerili kakšno ribo. Kljub zahtevnim razmeram so bili mladi tekmovalci uspešni.

Tretjo tekmo je dobil domačin Ticijan Paljk (RD Ajdovščina) s 6 ribami, na tem mestu velja omeniti lipana s 46 centimetri. Drugi je bil Žiga Brodnik (RD Bled) s 5 ribami, tretji Žan Čeperlin (RD Mozirje) s 4 ribami, četrti pa Tim Žgajnar (RD Tolmin) s 3 ribami, ki je zaslužen prejel tudi pokal za največjo ribo - 62 cm dolgo prelepo soško postrv je ujel! Ambrož Paljk je osvojil 5. mesto s tremi ribami. Osem tekmovalcev je ujelo skupaj 25 rib.

Po enournem premoru je sledila 4. tekma. Tekmovalci so medtem zamenjali sektorje in upali, da je kolega pred njim splašil čim manj rib. Pred žgočim opoldanskim soncem so se ribe skrile v sence gostega obvodnega grmovja in v globlje brzice. Najvztrajnejši tekmovalci so ponovno dokazali, da so mojstri muhar-

Najboljši na četrti tekmi, z leve proti desni: Jakob Longar, Ambrož Paljk, Žiga Brodnik

jenja. 7 tekmovalcev je ujelo 19 rib. Po dveh urah so bili rezultati naslednji:

s 5 ujetimi ribami je 4. tekmo dobil domačin, ponovno predstavnik družine Paljk, tokrat Ambrož (RD Ajdovščina). Z enakim številom rib, vendar s krajšo skupno dolžino, je tesno za njim na 2. mestu končal Jakob Longar (RD Novo mesto). Na tretjem mestu je s tremi ribami pristal Žiga Brodnik (RD Bled), lepo 4. mesto je s tesnim zaostankom ponovil Tim Žgajnar (RD Tolmin), prav tako s tremi ribami. Dve ribi sta 5. mesto prinesli Jakobu Bajtu (RD Vrhnika). Pokal za največjo ribo je pripadel Žigu Brodniku (RD Bled), in sicer za šarenko, dolgo 47 cm.

Ulovljene so bile soške in potočne postrvi, križanci, šarenke, lipani in štrkavci.

Po končani 4. tekmi je v vodstvu Jakob Longar (RD Novo mesto) z 11 negativnimi točkami pred 2. Ambrožem Paljkom (RD Ajdovščina) in 3. Žigom Brodnikom (RD Bled), ki imata vsak po 13 točk, 4. je Ticijan Paljk (RD Ajdovščina) z 19 točkami, 5. pa Žan Čeperlin (RD Mozirje) s 23 točkami.

Do konca prvenstva se obeta napet boj med najboljšimi na vrhu lestvice.

Obema prirediteljema, RD Novo mesto in RD Vipava, se zahvaljujemo za odlično izpeljani tekmovalni in družbeni.

Zahvala gre vsem tekmovalcem, ki se trudijo po najboljših močeh, vodjem tekmovalcev, sodnikom, delegatu, mentorjem in staršem.

Ribolov je potekal po vseh pravilnikih in brez zapletov.

Matjaž Brodnik

DOSEŽKI NAŠE ČLANICE

Terezija, vsi jo poznamo kot Zinko Potisk, je članica Koroške ribiške družine od leta 1997, ribiški izpit pa je opravila leta 1998. Izpit za mednarodne sodnike – lov rib s plovcem pa je opravila v Ljutomeru 20. 5. 2001.

Udeležba na tekmovanjih od leta 2000:

Za Koroško ribiško družino je tekmovala v regijski ligi, bila je vodja ekipe B-državne lige za Koroško ribiško družino, istočasno tudi rezervni tekmovalec.

Sodelovala je v komisiji za izobraževanje in opravljanje izpitov novih članov Koroške ribiške družine. Tekmovala je tudi v ekipi upokojenecv Slovenj Gradec.

Kot članica Zveze delovnih invalidov Slovenije je še danes aktivna na območnih tekmovanjih in državnih prvenstvih v ribolovu – lov rib s plovcem.

Društvo invalidov Slovenj Gradec je zastopala 12-krat in dosegla naslednja mesta:

- 2010 leta – Vogršček – 1. mesto
- 2011 leta – Brežice – 1. mesto
- 2012 leta – Radeče – 3. mesto
- 2015 leta – Sevnica – 3. mesto
- 2016 leta – Radeče – 3. mesto
- 2017 leta – Brežice – 2. mesto

- 2018 leta – Sevnica – 2. mesto
- 2019 leta – Brežice – 3. mesto
- 2021 leta – Velenje – 2. mesto
- 2022 leta – Velenje – 1. mesto

Ter dvakrat dosegla 4. mesto.

Gospo Zinki želimo še veliko ribiških uspehov v naslednjih letih ter obilo zdravja in energije, potrebne za ribolov.

Tudi z naše strani iskrene čestitke za doseženo 1. mesto državne prvakinja v Velenju.

Koroška RD

RIBOLOV

DIVJINA REKE LJUBLJANICE

S srednjim delom reke Ljubljanice upravlja Ribiška družina Barje. Revir umeščamo od mostu pri Podpeči do Plečnikovih zapornic na Ambroževem trgu. Vroči poletni dnevi so kot nalašč za obisk domačega revirja. Vročinski vali si letos sledijo eden za drugim. Ni lepšega, kot da take dni preživljamo za vodo. Že dan prej se z ribiški kolegi odločimo, da bomo vroč poletni dopoldan preživeli za vodo. Napoved za ribolov res ni bila spodbudna. Vodostaj reke je bil zelo zelo nizek, prav tako je bila temperatura vode za reko Ljubljanico zelo visoka. Globina reke v revirju pa poskrbi, da je ribolov vseeno mogoč. Zaradi globine je bila voda na površini in ob robu zelo topla, v globini pa je voda vseeno zelo hladna in ne presega 21 °C. Zavedamo se, da bo zelo zahtevno, ampak želja po divjini in stiku z naravo nas žene naprej. Tudi zelo slabi pogoji nas ne bodo ustavili. Kvečjemu nam bodo še v večji izziv.

Že zgodaj zjutraj se odpravimo do mesta, kjer imamo privez našega čolna. Počasi pripravimo vse stvari, ki jih bomo potrebovali. Vedno, preden gremo na čoln, si moramo vzeti kako minuto več časa ter res pripraviti in preveriti vse stvari, da so na svojem mestu. Najbolj pomembno za vsakega ribiča pa je, da je ribiška oprema na svojem mestu in pri roki za takojšnjo uporabo.

Čoln in oprema sta bila pripravljena. Pričeli smo pri domu ribiške družine. Ni nam bilo treba dosti razmišljati, kam nas bo tokrat vodila pot. Na izbiro imamo predel dolvodno, kjer se izvaja tako imenovani urbani ribolov. Druga možnost pa je, da odrinemo gorvodno, kjer se še vedno nahaja prava divjina. Samo poglede smo si izmenjali in takoj vedeli, da nas bo pot vodila v divjino. Vsi smo si želeli miru.

Za tokratni ribolov smo si za cilj zadali ujeti kakega lepega klena na

opremo za tehniko ribolova *ultra light* (vijačenje z izjemno lahko opremo). Vemo, da klen spada med vrsto rib, ki je zelo radovedna, a glej ga zlomka, hkrati je tudi zelo previdna riba. Velja za pravega vodnega policista. V Ljubljani pa se nahajajo pravi kapitalci.

Za opremo uporabljam palico, trdote od 5 do 15 gramov in pa velikosti 220. Palica je drugače namenjena *light* ribolovu, sam pa jo uporabljam za *ultra light*. Že velikokrat sem imel težave s premeško palico. Veliko bolj zaupam tej kombinaciji. Na palici imam pritrjeno rolco, velikosti 1000. Na rolci imam navito vrvico, debeline 0,06 mm. Na koncu vrvice pa sledi laks *fluorocarbone*, debeline 0,20 mm. Njegova naloga je, da je v vodi neviden.

Eden od kolegov, ki se mi je tokrat pridružil pri ribolovu, je Jure. Vsak je pričel ribolov z različnimi vrstami vab. Tako se je Jure odločil za blestivke, jaz pa sem rekel, da bom poizkusil z malimi silikoni v obliki klena in pa barve *firetiger*.

Divjina reke Ljubljanice

Brez čolna je ribolov na gornjem delu Ljubljanice skoraj nemogoč.

Iskanje ribe med podrtni drevesi še dodatno utežujejo alge in trava.

S čolnom je treba zelo paziti na prepreke, ki se nahajajo v vodi.

Paleta vab za ultra light ribolov.

Popolno skrivališče za različne vrste rib.

vabi. Sledi lisa, ki se zares hitro bliža moji vabi. Tukaj je udarec. Zategnem in brez uspeha. Ja, tudi to se zgodi, če uporabljaš enojne trnke. Nič huđega, si rečem, in začnem s metanjem naprej. Težavo so nam delala tudi druga plovila, ki so veselo hitela v divjino. Čas dopustov naredi svoje in pritisk na vodo je ogromen, a s tem se moramo sprijazniti in iz tega vzeti največ. En izziv več. Vsakič, ko se je približalo kako plovilo, smo vedeli, da riba zaradi ropota na vodi švigne v globino in se razkropi.

Znova je bilo treba iskati nove prostore, kjer se riba giblje. Kleni po mojih izkušnjah vedno sledijo eden drugemu. Kjer vidiš enega, lahko predvidevaš, da so še drugi. Odločimo se, da bomo danes na žalost iskali prostore, ki se nahajajo v senci. Sonce je bilo res že visoko in vročina je bila kljub temu, da smo bili za vodo, res peklenska. Znova najdemo obetavno mesto, kjer se po navadi nahajajo lepi kleni. Tudi tokrat začnem z metanjem. Najboljše so se danes izkazale blestivke v zlati ali srebrni barvi. Večino časa smo lovili z njimi. Jure znova vrže in navija. Kmalu reče: »Evo ga, Toni!« »Ni tako velik kot tisti, ki je prijel tebi, ampak kaže zanimanje,« znova vrže in počasi navija. A več od zanimanja ni bilo. Ampak že to je nekaj. Bili smo veseli že vsakega sledenja ali pa prijema. Nismo se hoteli predati in smo metali in iskali naprej. Svoje je dodala še trava in alge, ki so bile čisto povsod, kar je še dodalo k težnosti samega ribolova.

Sam sem zelo trmast in se res redko predam. Tudi Jure je trmast kot jaz. A ribič mora vedeti in znati oceniti, kdaj je dovolj.

Prepustili smo se divjini in uživali v njenih lepotah. Ljubljanica nam ponuja res ogromno lepega. Imamo veliko srečo, da nam nudi tako neokrnjeno naravo kot tudi možnost za urbani ribolov. Ko vidiš mesta Ljubljanice, kjer je reka res popolnoma zaraščena in kjer se nahajajo velika potopljena drevesa, ti vzbudi strahospoštovanje.

Ribe nam tokrat ni uspelo preliščiti. Vedeli smo, da bo zelo težko. Ampak v tako težkih pogojih je že vsako sledenje ribe velik uspeh. Ni vedno pomembno samo, koliko ujamemo. Pomembno je, da znamo začutiti naravo in jo sprejeti ter spoštovati.

Danes nam je Ljubljanica znova pokazala svoje muhe in še enkrat dokazala, da spada med težje vode za ribolov. Iz vsakega neuspeha pa se nekaj naučiš. Meni je to samo še dodaten zagon za naprej. Rad imam izzive, ki mi jih ponuja voda. Tako že vsi komaj čakamo padavine in da si Ljubljanica opomore od vse suše. Takrat pa vem, da nam bo znova postregla z lepimi ribami in spisala nove, nore zgodbe. Komaj že čakam.

Besedilo in fotografije: Toni Janežič

Začnava s prvimi meti. Takoj vidiva lepo število malih ribic, ki so bile zelo aktivne tik pod površjem. Prevladovali so mali zeleneci in pisančki. Vedela sva, da nama bo res velik izziv, da prevarava kakega lepega klena. Vidiva, da ima hrane res ogromno in naloga bo res težka. Meti si sledijo in vabi zaenkrat sledi samo veliko število zelencev, ki se zaganjajo za vabo. Spreminjam barve silikona in poskušam najti barvo, ki bo ribo zanimala. Kmalu najdem pravo barvno kombinacijo. Po nekaj poizkusih sledi prvi pravi prijem. Takoj vem, da gre za klena. Ponovim met, a žal brez uspeha. Jure, ki je začel z blestivkami, je tudi imel par nežnih prijemov, ampak nič takega, na kar sva čakala oba.

Super je bilo, ker je bil z nama še kolega Jaka. Res nama je bil v veliko pomoč, saj nama ni bilo treba skrbeti za čoln. Super je, če se lahko na nekoga zanesiš. Imel je pomembno nalogo, saj je bilo zaradi nizkega vodostaja vidnih veliko potopljenih dreves, ki so bila pred sušo nevidna. Zelo je bilo treba biti previden in pozoren, kar nam je tudi uspelo. Jaka žal ni ribič, gre pa izredno rad zraven in opazuje sam potek ribolova, kar pa tudi šteje.

Ko si na čolnu, moraš iskati ribo in ne riba tebe. Tako smo prečesali ogromno vodne površine in iskali, kje bomo zagledali jato ribic, kar je znak, da so v bližini tudi druge večje ribe. Do revirja reke Ljubljanice, na katerem lovimo, je brez čolna nemogoče dostopati. Tako da čoln spada pod obvezno opremo, saj so prostori, na katerih lovimo z brega, zelo zaraščeni in neprehodni.

Po nekaj koticikih, ki so bili brez ribic, pa končno zagledamo to, kar smo iskali. Znova zagledamo veliko jato zelenčkov. Takoj se v naju prebudi alarm. To je to, zdaj morava metati. Začnava z meti. Tokrat se sam odločim, da bom poizkusil z malimi voblerji. Že po prvem metu vabi sledijo s 3 velikimi kleni. Največji od njih se je res zelo zanimal za jato, vendar je ni hotel prijati. Takoj sprememba taktike. Poizkusil bom z malimi blestivkami. Jurček meče z njimi, a brez uspeha. Menil sem, da moram poskusiti z manjšimi blestivkami in različnih barv. Po nekaj metih znova vidim lise, ki se bližajo

RIBOLOV NA OTOKU PAGU

Hrvaška obala je raznolika in blizu Slovenije, zaradi česar jo v času poletnih dopustov z boljšo polovico rada obiščeva. Bogata naravna in kulturna dediščina je vredna vse pozornosti. Raznolika obala ponuja številne možnosti ribolova, od vijačenja, ribolova na vleko (panula), različnih variant jiganja, do ribolova na dnu, a volo (tehnika ribolova brez dodatne obtežitve ali plovca) ali s plovcem.

Tokrat sva za dopust med 16. 7. in 24. 7. 2022 izbrala otok Pag, ki leži južno od otoka Raba, med Velebitskim kanalom na zahodu in otokoma Silba in Olib na vzhodu (sl. 1). Otok nama je relativno dobro poznan, saj se nanj znova in znova vračava in ko sva tam poskušava vedno odkriti kaj novega, v preteklosti pa sem tja pogosto zahajal s starši. Med drugim sva lovila orade med obiski paških peščenih in prodnatih plaž.

Morski ribolov na Hrvaškem – dovolilnice, ribolovni režim

Za rekreacijski ribolov v Hrvaškem morju si moramo vsi, ki smo starejši od 14 let zagotoviti rekreacijske ribolovne dovolilnice. Najlažje jih je kupiti na spletni strani Ministrstva za kmetijstvo Republike Hrvaške. Cena dnevne ribolovne dovolilnice znaša 60 HRK oz. približno 8 EUR. Na voljo so tudi 3 dnevne (150 HRK), tedenske (300 HRK) in letne ribolovne dovolilnice (500 HRK).

Posamezna dovolilnica velja od polnoči (00.00) prvega datuma do polnoči (24.00) zadnjega datuma, za katerega je bila izdana. Dovoljeno je uporabljati dve palici na katerima sta navezana po največ dva trnka ali 2 sistema za ribolov roparic na vleko s čolna, 2 sistema za lov hobotnic, ali 2 sistema za lov Velikega morskega črva (*Eunice gigantea*), ki velja za eno najboljših vab na Jadranu.

Dnevno je dovoljeno upleniti do največ 5 kg rib; količina ulova je lahko večja le za največ eno ribo, ki presega skupno dovoljeno maso 5 kg. Z dovolilnico je dovoljeno tudi nabiranje morskih organizmov kot so školjke, rake in polži, vendar dnevni ulov teh organizmov ne sme presegati 2 kg, razen klapavic, ki jih je dovoljeno nabrati do 5 kg. Lovopust je predpisan za kavalo, kirnjjo, velika raka jastoga in raroga ter za rakovice. 8 vrst rib, 3 vrste školjk in hobotnica imajo predpisane najmanjše lovne mere.

Peščene plaže in prehranjevanje orad

Paške peščene plaže so odlična ribolovna mesta za številne vrste rib, zlasti za tiste iz družine šparov, zaradi česar z mojo soprogo obiske plaž na otoku Pagu pogosto združujeva z ribolovom. Najraje loviva orade,

čeprav se lahko s peščenih plaž odlično lovi tudi ovčice, arbune, morske pajke in druge vrste rib.

Že pogled na velika usta teh čudovitih rib z močnimi zobmi, imenovanimi meljaki, nam pokaže, s čim se najraje prehranjujejo. Orade so specializirane za hranjenje s školjkami, ki jih zmeljejo z zobmi v močnih čeljustih in skupaj z lupino pogoltnejo. To je tudi razlog, zakaj se orade rade zadržujejo na peščenem dnu. V pesku namreč živijo številne vrste školjk. Ravno tako kot na kamnitem dnu pa se po pesku pomikajo različni morski polži in rakci, ki jih orade prav tako obožujejo.

Manjše orade živijo pogosto v paru ali v skupini treh do največ pet

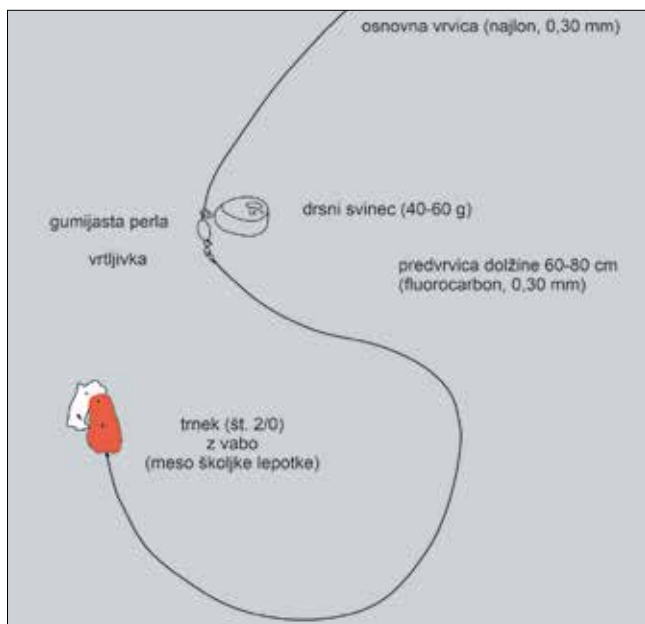
Sl. 2. Izgradnja »novega« srednjeveškega mesta Pag se je pričela 18. 5. 1443. Pri načrtovanju je sodeloval Juraj Dalmatinac, eden najpomembnejših hrvaških arhitektov (https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Grad_Pag_1443.JPG#/media/File:Grad_Pag_1443.JPG)

Otok Pag

Otok Pag, na katerem sva lovila orade, je dolg in ozek otok z razvejano obalo, ki je poznan kot pretežno skalnata pokrajina, redko pokrita z gozdom in zaradi lege pod Velebitom po močni burji (sl. 1). Gre za severnodalmatinski otok, po površini (284,56 km²) peti največji na hrvaški obali. Na njegovem najširšem delu sega 22 km globoko v notranjost otoka do 45 m globok zaliv, imenovan Paški zaliv, ki je obkrožen s 27 km prodnatih in peščenih plaž. Vzhodna obala ob Velebitskem kanalu in obala v Paških vratih je pretežno skalnata, s hitrimi prehodi v globino. Ta del Paga je zaradi izpostavljenosti burji brez gozdne vegetacije, deloma poraščen je le z nizkim grmičevjem in različnimi rožami in travami. Zahodna obala je bolj zelena, značilno je menjavanje skalnatega terena in različno dolgih peščenih ali prodnatih plaž, morje je ob obali v povprečju plitvejše. Na Pagu ni površinske tekoče vode. Poznani so le izviri sladke vode, v jugovzhodnem delu otoka, med naseljema Poveljana in Dinjiška, pa se nahajata dve močvirnati površini imenovani Velo in Malo Blato, s sladkim jezerom Velo Blato. Jezero je bogato s krapi, linji in srebrni koreslji, in je zavarovano kot posebni ornitološki rezervat.

Sl. 1. Otok Pag na satelitskem posnetku z označenimi Paškimi vrat, Paškim zalivom, Velebitom in mestoma Pag in Novalja, Google Maps (izdelava: B. Kramberger).

Sl. 3. Sistem za ribolov orad z obale na tehniko »surf casting« (foto: B. Kramberger).

Sl. 4. Prvi dan: Na eni izmed plaž na zahodni obali Paškega zaliva (foto: B. Kramberger).

se pri ribolovu orad na peščenih plažah na otoku Pag kot najuspešnejše izkazale naslednje vrste vab:

- neočiščeni zamrznjeni jadranski lignji ali lignji vrste Patagonica,
- školjke lepoteke (*Callista chione*), školjke srčanke (*Acanthocardia tuberculata*) in
- polži vrste Bodičasti volec (*Bolinus brandaris*).

Lignje, ki jih uporabljava za vabo, kupiva v trgovini, saj so tisti iz lastnega ulova preveč slastni, zato jih raje sama pojeva, medtem ko si školjke in voleke poloviva sama. Voleke ni težko nabrati, prisotni so na vseh vrstah terena, tudi v pristaniščih. Školjke naberev v pesku, in sicer tako, da na primernem mestu s plavtkami odkopam okoli 5 cm peska. Nekateri jih, kot sem opazil, odkopavajo tudi z nožem. Mesta, na katerih so školjke, opazimo po dveh luknjicah v pesku, skozi katere školjke pridobivajo kisik in hrano. Školjke in polže ne hraniva po ribolovu, saj če ne menjavamo vode, hitro poginejo, poleg tega jih ni težko ujeti pred ribolovom.

Običajno pričneva ribolov orad s peščene obale z lignji. Če je v vodi več malih rib, natakneva na trnek namesto lignjev več volekov, ki jih zaradi tršega mesa ostale ribe težje snamejo. Školjke lepoteke in rebraste srčanke pa uporabljava predvsem takrat, ko ni uspeha z drugimi vabami ali pa ko po zaporednem ulovu več orad na določenem mestu sledi daljša pavza, torej ko postanejo orade bolj previdne in jih je na druge vabe težje uloviti.

Lignje pripraviva za vabo tako, da jih nareževa na približno 1–2 cm dolge trakove. Na trnek nato natakneva 2–3 trakove (odvisno od velikosti trnka), tako da je trnek praktično v celoti prekrit. Kot vabo uporabljava tudi glave lignjev, v tem primeru poleg glave natakneva dodatno na konec trnka trak lignja.

V primeru školjk in volekov za vabo uporabljava le meso. Lupino školjke ali polža razbijeva s kamnom, tik preden meso montirava na trnek, pri voleku je zaradi trše lupine treba uporabiti večji kamen. Tudi meso školjke ali voleka natakneva na trnek tako, da gleda ven le nekaj mm trnka. Običajno so za en trnek potrebni 2–3 voleke in ½ školjke ali cela školjka (odvisno od njene velikosti).

Po rokovanju z volekom si je treba umiti roke, saj se bodo roke sicer škrlatno obarvale. Gre za močno barvilo, ki nastane ob izpostavljenosti rumene sluzi, ki jo izloča žleza voleka s svetlobo. Po pridobivanju le-te so v 2. in v 1. tisočletju pr. n. št. sloveli stari Feničani.

Čas ribolova

Orade z obale uspešno lovimo od konca maja do oktobra, včasih tudi novembra. Dnevni čas igra manj pomembno vlogo pri uspehu. Orade je namreč mogoče uspešno loviti tako zgodaj jutraj kot pozno zvečer, sredi največje pripeke in celo ponoči. Pomembnejšo vlogo igrajo drugi pogoji. Na Pagu sem opazil, da je to v prvi vrsti veter. Ko je morje povsem brez valov, bomo orade težje ulovili. Nasprotno, na peščenih obalah se je kot uspešen izkazal ribolov med rahlo vzvalovanim morjem in predvsem po močnejše vzvalovanem moljem. Valovi namreč dvignejo pesek ter odkopajo nekatere školjke in druge organizme, s katerimi se ribe prehranjujejo. Ob takih pogojih bomo lahko med prehranjevanjem opazili številne orade in tudi ovčice ter druge vrste rib le nekaj metrov stran od obale.

primerkov, večje so samotarke. Med prehranjevanjem pogosto prihajajo v neposredno bližino obale, redkeje jih srečamo na globini več kot 10 m. Ker niso posebej plašne, jih med potapljanjem na dah hitro opazimo. Lahko bi tudi rekel, da so orade radovedne. Poskusite se med potapljanjem skriti za skalo in momljati ali nekajkrat udariti s kamnom ob skalo. Kmalu bo orada, ki je v bližini, prišla neposredno do vas, nato pa se bo oddaljila in vas opazovala z varne razdalje. To njeno lastnost s pridom izkoriščajo tisti, ki se ukvarjajo s podvodnim ribolovom, lahko pa jo izkoristite tudi vi pri ribolovu z obale, da preverite, ali so ribe prisotne na vašem ribolovnem mestu.

Tudi sam si, če lovim z določene plaže prvič, praviloma pred ribolovom z masko ogledam teren. Tam, kjer orad med potapljanjem ne opazim, je tudi uspeh slabši.

Med potapljanjem sem orade večkrat opazoval tudi med hranjenjem in prijemi vab pri ribolovu. Njihova reakcija je bila vedno enaka. Orada pobere vabo s trnkom in se dvigne od tal za približno 0,5–1 m, tako da so njena ustja obrnjena vodoravno ali rahlo navzgor, proti vodni gladini. Nato začne vabo mleti in po nekaj sekundah (približno 3–5 s) sledi beg. Takrat je treba z odločnim dvigom palice ribo zapeti, v nasprotnem primeru orade ne bomo ujeli, saj se trnek sam težko zapiči v usta polna meljakov.

Ribolov orad s peščenih in prodnatih plaž: tehnika, oprema, pribor in vabe

Orade se s peščenih plaž praviloma lovi z dolgimi teleskopskimi palicami, angleško imenovanimi »surf casting« palice (tj. palice za metanje v valove). Med njimi so se za lov orad s peščenih plaž najbolje izkazale palice dolžine 3,9 ali 4,2 m, z zgornjo vrednostjo teže meta med 120–150 g. Ribiška kolesca uporabljava *shimano* velikosti 5500, pa vse do 14000, z *long cast* glavo. Vsak od naju uporablja po en ribiški komplet.

Na ribiško kolesce imava navito najlonsko vrstico (monofilament) debeline 0,30 mm. Sledi drсни svinec teže 40–60 g, gumijasta perla, vrtljivka in fluorokarbonska predvrstica debeline 0,3 mm in dolžine med 60 in 80 cm. Velikost trnka je odvisna predvsem od velikosti vabe. Z velikostjo vabe sicer ni treba biti previden, saj tudi najmanjše orade v usta stlačijo presenetljivo veliko vabo. Sam uporabljam trnek velikosti 1/0 za trake lignjev in trnke velikosti 2/0 ali 3/0 za večje vabe. Kot najboljši so se izkazali močni in ostrí trnki z nekoliko daljšim vratom z dodatnimi zalustmi na vratu, ki bolje ohranjajo vabo na trnku in hkrati omogočajo boljši zasek trnka v oradina koščena usta (sl. 3).

Orade je mogoče dobro loviti predvsem na vabe živalskega izvora. V literaturi boste zasledili, da se kot vabe uporabljajo lignji, lovka hobotnice, deli sipe, rakovice, rakci, školjke in polži, manjše ribe (predvsem sardele), bibiji in Veliki morski črv. Nekateri za vabo uporabljajo celo sir, testo in morske kumare, drugi kombinacije različnih vab ali celo pelete. Nam so

Sl. 5. Prva orada, ujeta na prvem ribolovnem mestu, velikosti 26 cm (foto: B. Kramberger).

Pomemben faktor pri ribolovu orad z obale pa predstavlja tudi dnevno nihanje morske gladine zaradi gravitacijske sile Lune in Sonca. Ob plimi bo ribolov gotovo uspešnejši, čeprav lahko orado ujamejo tudi ob oseki. Sama se navadno na ribolov odpraviva nekaj ur pred plimo oz. takrat, ko vodna gladina raste. Ko bo voda padala, bo uspeh praviloma slab.

Prvi dan: Na eni izmed plaž na zahodni obali Paškega zaliva

Prvi ribolovni dan sva se na ribolov odpravila popoldan, po kosilu. Obiskala sva eno od – nama po imenu nepoznanih – prodnatih plaž med Bošano in Sv. Duhom, na zahodni obali Paškega zaliva. Obala je prodnata, ob njej so izviri sladke vode. Ta prodnat pas se nadaljuje približno 10–15 m proti notranjosti paškega zaliva, nato je dno peščeno. Večino orad ujameva približno 20–30 m stran od obale.

Z ribolovom sva pričela ob 17. uri. Morje je bilo zaradi rahle burje rahlo vzvalovano, medtem ko je čez dan pihala srednje močna burja, ki je povzročala večje valove. Pri popoldanskem ribolovu na tej plaži ni treba postavljati senčnika, saj je naravno osenčena, ker se nahaja pod visokim klifom (sl. 4).

Ribolov sva pričela z lignji. Pri izmetu vabe v morje položiva palici na teleskopska rogovila in vrvice zaradi zgoraj opisanega načina prehranjevanja orad nikoli ne napneva v celoti. Pustiva jo rahlo, da lahko orada nemoteno vzame ponujeno vabo. Včasih je pred potegom treba sprostiti tudi nekaj dodatne vrvice, da orada ne začuti upora. V nasprotnem primeru bo vabo izpljunila in ulov bo izostal.

Prvi prijem sva imela ob 18. uri. Pokazal se je kot nenaden poteg. Soproga je pravočasno dvignila palico in z vztrajnim navijanjem palice uspešno ulovila 26 cm veliko orado. Pomembno je, da oradi ne pustimo veliko prostora, saj bo v nasprotnem primeru ovila vrvico okoli skale ali vodne trave in se osvobodila (sl. 5).

Kmalu je sledil prijem na moji palici. Kazal se je kot rahlo in počasno upogibanje vrha palice, nato je sledil pobeg orade. Počakal sem približno tri do štiri sekunde in dvignil palico. Upor na drugi strani vrvice je pokazal, da je bil tudi tokrat poteg pravočasen. Kmalu sem ujel orado velikosti 32 cm.

Sledila je pavza, do 18.30 sva bila priča le rahlemu trzanju vrhov obeh palic, kar je kazalo, da se z vabo prehranjujejo manjše ribe. Vmes sva ujela le manjšega fratra in ušato, ki sva ju izpustila. Zato sem si nataknil masko in plavuti ter se odpravil v vodo poloviti nekaj volekov, ki sva jih v nadaljevanju zamenjala z lignji.

Ob 19.00 sva ponovila vajo. En sistem sva vrgla približno 45° v desno glede na obalo, drugega pa naravnost. Že po nekaj minutah čakanja je pričel vrh palice, na kateri je bil sistem, ki sva ga vrgla naravnost, trzati, nato se je po približno desetih minutah trzanje umirilo. Ker se v naslednjih 20 minutah ni zgodilo nič, sva sistem navila iz vode in preverila, kako je z vabo. Ugotovila sva, da so majhne ribe potegnile dva od treh volekov navzgor po najlonski vrvici mimo trnka, vsi voleki pa so bili

Sl. 10. Tretji dan: Na peščeni plaži v Paških vratih (foto: B. Kramberger).

tudi povsem oglodani. Vabo sva popravila, nataknila na trnek dodatni volec in sistem ponovno vrgla na ribolovno mesto, in sicer naravnost, približno 25 m od obale.

Ob 19.30 je sledil močan poteg na desni palici. Palica se je pričela rahlo upogibati, nato pa se je upognila močneje, zato sem jo dvignil in kmalu ugotovil, da je na drugi strani riba. Pričel sem vztrajno navijati najlon na ribiško kolesce in že po nekaj minutah uspešno privedel ribo do obale. Pričakovano sem tudi tokrat ujel orado, tokrat dolžine 35 cm.

Oba voleka sta ostala na trnku, vendar sta bila precej oglodana, zato sem na trnek nataknil dodatnega voleka in sistem vrgel na približno isto mesto kot pred tem, torej rahlo desno, približno 25 m od obale in 50 m od mesta, kjer sva imela postavljene palice.

Ob 19.45 je sledilo trzanje vrha palice, katere sistem sva vrgla naravnost. Trzanje se je po nekaj minutah umirilo, nato pa je sledil počasen poteg vrha palice za približno 20 cm proti morju. Soproga je počakala približno 2–3 sekunde, nato pa odločno dvignila palica in uspešno ujela naslednjo ribo. Tokratna orada je bila približno enako velika kot prejšnja, dolžine okoli 35 cm. Do 20.00 sva tako ujela skupaj 4 orade (sl. 6).

Z ribolovom sva nato končala in se odpravila v apartma, kjer sva si ujete orade privla za večerjo. Ribji plošči sem dodal tudi nekaj sardel, ki sem jih kupil za vabo za ribolov iz zasidranega čolna dan prej (sl. 7).

Drugi dan: Plaža na vzhodni obali Paškega zaliva

Drugi dan dopusta sva se na ribolov odpravila dopoldan, tokrat na eno od plaž na vzhodni obali Paškega zaliva. Na plažo sva prispela ob 9. uri in kmalu ugotovila, da je morje tudi tokrat rahlo vzvalovljeno, vendar je v nasprotju s prejšnjim dnevom gladina postopoma padala proti oseki. Plaža se nahaja v manjšem zalivu, obdanem s skalami, je prodnata z nekaj kamni, že nekaj m od obale pa nastopi peščeno dno, na katerem se orade pogosto zadržujejo (sl. 8).

Tokrat sva obisk plaže pričela s sončenjem in plavanjem. Med plavanjem sem si nadel tudi masko in napravil nekaj potopov, vendar orad nisem videl. Kljub temu sva nastavila oba sistema s trakovi lignjev kot vabo in poskusila srečo približno 30 m od obale.

Ribolov je bil tokrat manj uspešen, saj so nama nagajale manjše ribe. Zato sem nabral nekaj večjih volekov in jih na obeh sistemih zamenjal z lignji. Ker sva pustila vrvici na obeh palicah nenapeti, ni bilo zaznati niti trzanja vrha palice, ki ga povzročajo med zobanjem volekov manjše ribe. Zato sva se ob čakanju na pravi prijem lahko prepustila plavanju in uživanju na soncu in v vodi. Približno enkrat na uro sva le preverila, kako je z vabo in jo po potrebi osvežila z novimi voleki.

Ko sva že mislila, da ne bo ničesar, se je ob 13. uri močno upognil vrh palice, ki jo uporabljam jaz. Po približno 3–5 s sem prispel do palice in jo odločno dvignil in uspešno realiziral prijem orade. Kmalu sem opazil, da je na drugi strani nekoliko večja riba. Izkazalo se je, da gre za orado velikosti 38 cm. Položila sva jo na skalo, fotografirala in spravila v hladilno torbo, nato pa kmalu spakirala in se odpravila naslednjim izzivom naproti (sl. 9).

Tretji dan: Na peščeni plaži v Paških vratih

Naslednjih nekaj dni sva s so-progo obiskovala kulturne znamenitosti otoka Pag, ob večerih in jutrih pa lovila z drugimi ribolovnimi tehnikami, o čemer bo več govora naslednjič. Med drugim sva obiskala utrjeno prazgodovinsko naselbino v Smokvicah, prazgodovinske gomile med Casko in Zrčami, poznoantično Bizantinsko utrdbo Svetojanj in pretekla pot »Life on Mars«, ki poteka od naselja Metajna na vzhodni obali Paškega zaliva do Paških vrat.

Po nekaj dneh bolj aktivnega preživljanja prostega časa pa sva si zadnji dan dopusta zaželela ponovno obiskati eno od plaž. Tokrat sva se s čolnom odpravila v Paška vrata na nama ljubo peščeno plažo. Tukaj je na eni strani morje plitvo, prehod v globino se prične šele približno 70 m stran od obale, na drugi strani pa nastopi globina že približno 10 m stran od obale. Ker je plaža brez naravne sence, si na njej vedno postaviva senčnik (sl. 10). S seboj imava poleg ribiške opreme in hladilne torbe tudi nekaj hrane in pijače, saj se običajno na tej plaži zadrživa dlje časa.

Ob prihodu na plažo (ob 8. uri) je bila gladina morja srednje visoka in je naraščala proti plimi, zato sva na trnke hitro nataknila trakove lignjev in sistema odvrгла na ribolovno mesto. Enega od njih sva vrgla na rob prehoda v globoko vodo na desno stran, drugega naravnost, na plitvejši del plaže, približno 40–50 m daleč.

Odpravila sva se v senco pod dežnik in pričela piti ledeno kavo, ko je vrh leve palice kmalu že pričel močneje trzati. Soproga jo je zato dvignila in uspešno zapela prvo ribo. Čeprav je orada na trenutke nudila močan upor, pa sva kmalu ugotovila, da gre tokrat za manjšo ribo. Po kratkem fotografiranju sva jo zato izpustila (sl. 11; sl. 12).

Na trnek sva nataknila ponovno trake lignjev in sistem vrgla na približno isto mesto, na plitvejši del rta. Po približno 15 minutah je pričel vrh te palice ponovno trzati, zato je soproga dvignila palico in začutila upor, ki pa je kmalu zatem popustil. Riba se je tokrat hitro snela, verjetno zato, ker je bila reakcija prehitra.

Medtem ko je soproga namesčala lignje na trnek in odvrгла sistem na ribolovno mesto, pa je sledil počasen poteg vrha desne palice. Počakal sem okoli 3 sekunde in ko je pričel vrh palice trzati odločno, sem dvignil palico. Sledil je močnejši upor, zato sem kmalu presodil, da je na drugi strani verjetno nekoliko večja orada. Vendar ne resnično velika, saj sem lahko počasi, a vztrajno ves čas navijal vrvico na kolesce. In res je bilo tako, že po par minutah sem privedel orado, teže okoli 0,5 kg do obale (sl. 13).

Naslednjo uro se ni zgodilo na ribiških palicah ničesar, kar bi kazalo na orade, zato sva se s soprogo prepustila sončnim žarkom in plavanju, vmes pa zajtrkovala. Taka situacija ni nenavadna, pogosto se zgodi, ko pridemo na določeno plažo, da dobimo hitro od 2 do 3 orade, nato pa sledi daljša pavza, lahko pa tudi zgodi, da ulovov orad več ne bo.

Zaradi neaktivnosti rib sem se odločil, da je treba prilagoditi taktiko. Desno palico sva prestavila nekoliko bolj v desno, na trnek namestila glavo in trak lignja ter tako pripravljen sistem vrgla v globljo vodo. Nato sem si nadel masko za potapljanje in plavutke ter se odpravil nabrat nekaj lepotk. Trake lignja na trnku sva zamenjala z mesom lepotke. Školjko sem nataknil tako, da je bila vidna le konic trnka (sl. 14). Tokrat sistema nisva vrgla v vodo, ampak sem ga nastavljal ročno, s potom na optimalno mesto, ki se nahaja približno 70 m stran od obale, tik pred prehodom iz plitve v globoko vodo. Svinec sem skrtil v pesek, nekaj m stran od nastavljene vabe, pa s plavutkami dvignil nekaj peska, kar se mi je v preteklosti že večkrat izkazalo kot uspešna provokacija, na katero orade pogosto reagirajo.

Komaj sem priplaval do obale, že je sledilo značilno počasno premikanje vrha palice, zato je soproga po nekaj sekundah dvignila palico in uspešno realizirala prijem orade, tokrat velikosti 28 cm. Ponavljala sva postopek in v naslednjih 30 min ujela še dve oradi, velikosti 29 in 32 cm. Skupaj sva tako do 11. ure na tem ribolovnem mestu ulovila pet orad, od katerih sva štiri uplenila. Bila sva zadovoljna z ulovom, zato sva levo palico pospravila, v vodi pa pustila še sistem na desni palici. Naslednjo uro in pol sva uživala na soncu, ob dobrem pivu in plavanju v kristalno čistem morju. Nato sva počasi pospravila opremo na čoln, saj sva presodila, da je čas za kosilo. Tik preden sva pospravila desno palico, pa je na

Sl. 14. Meso školje lepotke je gotovo ena boljših vab za orade (foto: B. Kramberger).

Sl. 16. Skupinska fotografija orad iz tretjega ribolovnega dne in na poti proti apartmaju na panulo ulovljene lokarde in skuše (foto: B. Kramberger).

njej zadnji trenutek sledil močan prijem. S pravočasnim dvigom palice in vztrajnim navijanjem vrvico na ribiško kolesce je soprogi ujeto ribo po par minutah uspelo spraviti do obale. Riba je bila dolžine 38 cm, kar je za to ribolovno mesto nadpovprečno velika orada (sl. 15).

Zadovoljna z ulovom in na splošno z dopoldnevom sva odplula proti apartmaju. Med potjo sva lovila na panulo ter pri tem ujela še lokardo in skušo. V apartmaju sva uplenjene ribe še enkrat fotografirala (sl. 16), jih očistila in večino pospravila v hladilnik, dve oradi pa sva si privoščila za kosilo.

V naslednjih številkah glasila Ribič boste lahko prebrali več o sistemu ribolova lokard, skuš, šnjurov in manjših zobatcev na panulo ob obalah otoka Pag, o ribolovu iz zasidranega čolna, o ribolovu roparic na umetne vabe z obale in še o marsičem drugem.

Bine Kramberger

Viri:

Ministrstvo za kmetijstvo Republike Hrvaške (nakup dovolilnice)
<https://ribarstvo.mps.hr/default.aspx?id=4010>

NN 62/2017, Zakon o morskem ribarstvu
http://digarhiv.gov.hr/arhiva/263/168994/narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/full/2017_06_62_1429.html

Pravilnik o športskom i rekreacijskom ribolovu na moru (NN 122/2017)
<https://sredisnjikatalogh.gov.hr/cadial/searchdoc.php?action=search&lang=hr&query=%22Pravilnik+o+%C5%A1portskom+i+rekreacijskom+ribolovu+na+moru%22&searchTitle=on&resultdetails=basic&bid=le3byKKWd13GFUcuo aCKw%3d%3d&annotate=on>

Pravilnik o zaštiti rib i drugih morskih organizma
https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2016_05_42_1096.html
<https://ssrmiz.hr/wp-content/uploads/2016/04/2016-Pravilnik-o-za%C5%A1titi-riba-i-drugih-morskih-organizama-1.pdf>

UNESCO seznam svetovne kulturne dediščine človeštva
<https://ich.unesco.org/en/RL/lacemaking-in-croatia-00245>.

Literatura:

FARIČIĆ, J. 2003, Otok Pag na starim Kartografskim prikazima. – Geoadria 8/1(2003), 47-126.

GLUŠČEVIĆ, S. in D. GROSMAN 2015, Nova Bizantinska utvrda na otočiću Veliki Sikavac kod otoka Paga / A new Byzantine fortification on Veliki Sikavac islet off the island of Pag. – Diadora 29(2015), 121-150.

KURILIĆ, A. in Z. SERVENTI 2018, The Caska Necropolis – Exceptions, Rituals and »De-athscapes«. – S. Sanchirico (ur.), Archeologia e antropologia della morte: 2. Corpi, relazioni e azioni: il paesaggio del rito, Atti del 3° Incontro Internazionale di Studi di Antropologia e Archeologia a confronto [Roma, École française de Rome – Stadio di Domiziano, 20-22 Maggio 2015] / a cura di Valentino Nizzo. Roma, 765-813.

OŠTARIĆ, I. in A. KURILIĆ 2003, Arheološka karta otoka Paga / Archaeological Map of the Island of Pag. – Novalja.

PERIČIĆ, Š. 2001, Proizvodnja i prodaja paške soli u prošlosti. – Radovi Zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru 43, Zadar, 45-83.

SUKENIK, N., D. ILUZ, Z. AMAR, A. VARVAK, O. SHAMIR, E. BEN-YOSEF 2021, Early evidence of royal purple dyed textile from Timna Valley (Israel). – Plos One (January 28, 2021), 1-23.

ZIDERMAN, I. I. 1986, Purple dye made from shellfish in antiquity. – Review of Progress in Coloration 16, 46-52.

MEJNE REKE NAS MORAJO POVEZATI

Slovenski ribiči tretjo soboto v mesecu juniju obeležujemo kot dan slovenskih ribičev. V ribiški družini Črnomelj smo se odločili, da letošnji dan slovenskih ribičev obeležimo z nadgradnjo urejanja ribiškega gospodarjenja na mejnih rekah med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško s poudarkom na mejno reko Kolpo, s katero v južnem kočevsko-belokranjskem ribiškem območju gospodari na obeh straneh državne meje 8 ribiških družin. V viniškem ribiškem okolišju se nahaja revir 3a, od jezua v vasi dol do jezua v vasi Žuniči, s katerim gospodarimo s slovenske strani RD Črnomelj, s hrvaške strani pa ŠRU Brod na Kupi, ŠRD Kamačnik Vrbovsko in KŠR Mrežnica Duga resa. V črnomaljskem ribiškem okolišju je revir 3b od jezua v vasi Žuniči do jezua v vasi Krasinec in na hrvaški strani ŠRD Ozalj.

Različna zakonodaja držav med mejami, kjer tečejo mejne reke, ribiškim družinam kljub podpisani deklaraciji o športnem ribolovu na mejnih delih voda med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško leta 1992 in aneks k njej dve leti kasneje ter izjave podpisnikov udeležencev posveta o upravljanju z vodnim življem in varovanjem vodnega in obvodnega območja na mejni reki Kolpi ter zagotavljanju ugodnega stanja ribjih populacij v njej, podpisanega leta 2006, ne prinašajo uspehov, kakršnih bi si želeli.

Določeni napredki so doseženi samo na nivoju ribiških družin. Zato smo v RD Črnomelj ponovno pristopili k uresničevanju sprejetih zavez, ki so odsev prizadevanj in želja sladkovodnih športnih ribičev z obmejnih območij ter dokazujejo, da se da medsebojne odnose urediti, če sta prisotni volja in zdrava pamet.

Na območju ob reki Kolpi smo ribiči to že večkrat dokazali in pokazali, kako se da skupno gospodariti in upravljati skupno javno dobro, kar reke nedvomno so in tako mora tudi ostati. Skupno vlaganje ribjih mladice podusti RD Črnomelj in ŠRD Kamačnik, vlaganje mladice sulca na eni strani in potočnih postrvi na drugi strani je svetel primer tega.

Trenutni problem na mejnih delih voda so različni varstveni ukrepi rib (lovopust, najmanjše dovoljene lovne mere, do česar je prišlo zaradi spremembe zakonodaje na Hrvaškem, pri čemer država ni upoštevala določil deklaracije, ki je za vladi obeh držav pomembno priporočilo, da se upošteva ukrepe tiste države, ki strožje ščiti vodni živelj).

Velik del določil iz deklaracije in dokumentov, ki sta jih podpisali obe ribiški zvezi slovenske in hrvaške države in ribiške družine, ki gospodarimo na tem območju, je sporazum o obmejnem prometu in sodelovanju med Republiko Slovenijo in Republiko Hrvaško SOPS sicer povzel, državi pa temu (še) nista sledili, zato je na področju varstvenih ukrepov prišlo do nepotrebnega razkoraka.

Ribiči ob Kolpi se zavedamo, da dokler ne bo dokončno urejena meja med obema državama, verjetno z meddržavnimi dokumenti ne bo urejeno tudi enotno ribiško upravljanje. Ker v RD Črnomelj želimo v najkrajšem času priti do enotnega ribolovnega režima na reki Kolpi, smo 25. junija 2022 po predhodnih usklajevalnih dogovorih povabili

Mejna reka Kolpa Revir 3a, mejni prehod Vinica; foto Levai Bojan.

vse upravljavce reke Kolpe k jezua v vasi Damelj in skupaj z njimi delovno obeležili letošnji dan slovenskih ribičev, ki smo ga kronali s podpisom predhodno usklajenega memoranduma o nadaljevanju večletnih prizadevanj ribičev na območju reke Kolpe o uveljavitvi enotnega ribolovnega režima s poudarkom na varovanju in ohranjanju ugodnega stanja ribjih populacij in takojšnjem začetku spoštovanja sporazuma o obmejnem prometu in sodelovanju med republiko Slovenijo in republiko Hrvaško SOPS. Veseli smo, ker so se na poziv odzvali obe nacionalni športni zvezi in ribiške družine: ŠRU Brod na Kupi, ŠRD Kamačnik Vrbovsko, KŠR Mrežnica iz Duga rese, ŠRD Ozalj, RD Kočevje, RD Metlika in domači RD Črnomelj.

V uvodnem govoru je Bojan Levai, predsednik RD Črnomelj, povzel vsa dosedanja prizadevanja ribičev pri poskusih izenačevanja ribolovnega režima na reki Kolpi, ki temeljijo na dvostranskih dogovorih ribiških družin in volji članstva teh, pozval k spoštovanju in izvajanju dogovorjenega, kar pa si na žalost vsak razlaga na svoj način. Tudi predsednika obeh ribiških zvez sta v svojem govoru poudarila velik pomen izenačitve ribolovnih režimov, za kar pa nas na meddržavni ravni čaka še veliko dela.

Reka Kolpa je turistična destinacija, ki ponuja več turističnih produktov, eden izmed teh je tudi športni ribolov. Z novimi produkti želimo

Predsednik RZS Miroslav Žaberl in predsednik HŠRZ Vladimir Sever pri podpisu Memoranduma.

Predsednik RD Črnomelj Bojan Levai podpisuje Memorandum.

tudi ribiči povišati dodano vrednost naših produktov, zadržati ribiča v ribiškem revirju dalj časa. Ob robu tokratnega praznovanja smo v reko Kolpo vložili mladice potočne postrvi in lipana, kar je tudi naš dolgoročni načrt za naslednje srednjeročno obdobje ribiškega gospodarjenja. Tukaj se moramo zahvaliti lokalni skupnosti, občini Črnomelj in županu Andreju Kavšku, ki je prisluhnil našim načrtom za nadaljnje delo. Zahvala tudi javnemu podjetju Komunala Črnomelj d. o. o., ki nam je ravno tako priskočila na pomoč pri izvedbi vlaganja ribjih mladice in s tem pokazala, da so ekološko in naravovarstveno usmerjeno podjetje.

Dogodek je bil promoviran v sklopu najstarejšega folklornega festivala v Sloveniji, Jurjevanje v Beli krajini. Za popestritev so s kulturnim programom poskrbeli pevci folklorne skupine Kolpa društva upokojencev Vinica z ljudskimi pesmimi, ki opevajo Belo krajino in reko Kolpo.

Po končanem uradnem delu se je nadaljevalo druženje z izmenjavo mnenj in idej o nadaljnjih aktivnostih pri uresnitvi zastavljenih ciljev zapisanih v memorandumu. V izjavi za javnost, ki je bila posredovana

tudi menijem, smo skupaj z RZS zapisali, da želimo s tem dogodkom ribiči pokazati, da mejne reke niso prostor delitve, ampak povezovanja med ljudmi na obeh straneh meje. V času vse bolj občutnih podnebni sprememb, ohranjanje flore in favne ne more biti omejeno z državnimi mejami.

Vsebinsko memorandumu in trenutnim aktualnim stanjem glede ribiškega gospodarjenja na mejni reki Kolpi je bilo obveščeno s strani RZS ministrstvo za zunanje zadeve RS. Z apelom, da na področju sladkovodnega ribiškega upravljanja obstaja rešitev in čaka zgolj na realizacijo, kar je vidno iz podpisanega memorandumu, ki pomeni dodatni sporazumni korak ne samo ribičev, ampak tudi obmejnega prebivalstva obeh držav, ki si želi končno udeležanje sporazuma SOPS.

Zahvala vsem prizadevnim članom RD Črnomelj, ki so pomagali pri izvedbi dogodka.

*Besedilo in foto:
Bojan Levai*

TABOR RD MURSKA SOBOTA

Številne ribiške družine poleti pripravljajo različne aktivnosti za najmlajše. Nič drugače ni bilo v RD Murska Sobota, kjer si še posebej prizadevajo ribolov, ljubezen do narave in vodo približati prekmurkim otrokom. Letos se jih je na taboru zbralo 26.

Nekateri nadobudneži so bili že večji ribarskih spretnosti, spet drugi so se s športom srečali čisto prvič. Po uvodnem pozdravu so beltinski ribnik Vaške grabe morali zapustiti starši, čeprav so ob pogledu na megljico, ki se je dvigala iz lepo urejenega jezera, številne zasrbeli prsti. Tokrat so bili otroci (ob pomoči mentorjev) za vodo popolnoma samostojni. Čeprav so številni že komaj čakali, da namočijo trnke, so morali še malo potrpeti – potrpežljivost pa je gotovo ena izmed pomembnejših veščin, ki jih mora imeti vsak dober ribič.

Vodja mentorjev **Gregor Križman** je najprej predstavil dva načina ribolova, ki ju bodo izvajali taborniki: beličarjenje in talni ribolov s krmilnikom. Od trnkov do navez in podobnih nasvetov – otroci so kakor spužve vpijali znanje, ki jim ga je predajal Marko, ostali mentorji pa so začeli pripravljati nekatere palice, da bi lahko otroci z ribolovom čim prej začeli. Sledila je »igrice«, ki je bila zadnje dejanje na suhem. Mladeniči in zavidljivo število mladenk so se preizkusili v ciljanju vedra z obtežilnikom. Nekateri so malo podcenili svojo moč, obtežilnik je dosegel daljave Kozmusa ali Čeha, drugi pa so pokazali malo več občutka in obtežilnik spravili čisto blizu tarče. Sledila je priprava krme, v kateri so najmlajši še posebej uživali in si v veseljem umazali roke. Nato je bilo vse nared za prvi pravi preizkus pravkar naučenih veščin. Najmlajši so beličarili, nekoliko starejši pa so se preizkusili v talnem ribolovu. Drobiž sprva ni sodeloval, večje ribe pa so bile aktivne od samega začetka.

Linji, koreslji in krapji so prijemale kot za stavo, kar je razveselilo otroke, mentorji pa so jim pokazali, kako se pravilno ravna z ujeto ribo

V polno!

Prvi krap, in to lepoteč.

in se jo nepoškodovano vrne nazaj v jezero. Po kosilu, na katerega so taborniki odšli bolj nejevoljno zaradi dobre aktivnosti ribe, je sledilo še nekaj ribolova, vendar ribe niso sodelovale tako dobro kakor dopoldne, a to nadobudnežev ni preveč zmotilo. Najpomembnejša je bila zabava.

Predsednik RD Murska Sobota **Aleš Horvat** je bil zadovoljen z obiskom, povedal je, da je ključni cilj tabora navdušiti mlade nad športom in dodal: »Poleg samega ribolova najmlajšim skušamo približati tudi pravilno ravnanje z ujeto ribo, zato smo za večje primerke uporabljali blazine, mentorji pa so budno spremljali tudi ravnanje z drobižem.« Z obiskom je bil zelo zadovoljen, povedal je še, da ga veselijo povratniki, ki so se prejšnjaja leta na taboru očitno imeli zelo lepo. Vodja mentorjev in predsednik komisije za delo z mladimi Gregor Križman je sicer priznal, da za učenje tehnik na takšnih taborih ni dovolj časa, je pa gotovo »dobra popotnica za samostojno delo mladih ob spremstvu staršev.«

Niko Hari

Skupna za naslovko

VESELA IN BREZSKRIBNA POČITNIŠKA LEKCIJA RIBOLOVA NA CERKNIŠKEM JEZERU

Kot kratkohlačniki smo poletne počitnice vedno preživljali ob znamenitem Cerkniškem jezeru. Tu smo se »otroci s podeželja« celo poletje brezskrbno kopali in lovili ribe. Lovili smo predvsem z načini in tehnikami, ki niso bile dovoljene in smo jih teoretično povzeli po ustnem izročilu naših očetov in dedkov, praktično pa ob opazovanju in pomoči starejših vrstnikov. Skratka, večine takega ribolova so se še v naši mladosti prenašale iz roda v rod. Lovili smo z rokami, zankami, saki, koši in ostmi, kasneje pa tudi z mrežo.

Ker prebogata žetev »obnovljivih virov« v takem primeru slej ko prej privede do praznih voda, se nas je ob tem spoznanju velika večina proti koncu najstniških let včlanila v RD Cerknica, kjer smo na ribji življenjski dobili drugačen pogled in smo zelo hitro začeli loviti z visoko stopnjo ozaveščenosti predvsem po sistemu »ujemi in spusti«. Služba na žalost kasneje ni več dopuščala časa za aktivno udejstvovanje v ribištvi in ribiški organizaciji, čemur je sledil logičen izstop iz RD Cerknica. Tako smo s prijatelji v preteklosti preživeli veliko lepih trenutkov za vodo, se naučili veliko novega o športnem ribolovu in kdor tega ni okusil, si ne zna predstavljati, kako se ob tem človek sprosti in pozabi na vsakdanje probleme. Ker opažam, da današnja mladina ne zna več prisluhniti klicu narave, temveč le še »skrolanje« po svojih mobilnih telefonih, sem se konec lanskega leta odločil, da svoja dva nečaka Andreja (9 let) in Primoža (13 let) spodbudim, da oddata prošnji za sprejem med mlade ribiče RD Cerknica. Ob tem sem upal, da mogoče tudi sam najdem čas, da po 18 letih zopet vzamem palico v roke ter s prenosom znanja zopet doživim vse lepote in čare športnega ribolova.

Po sprejemu v RD Cerknica je bil zaradi šolskih obveznosti pri obeh ribolovih bolj na stranskem tiru, in sicer vse do začetka poletnih počitnic. Izjema sta bila 1. in 2. maj, ki jima je sledil obvezen lov ščuke, kar smo ponovili, nato še občasno ob vikendih. Hkrati smo trenirali natančne mete z ribiško palico. Ob začetku poletnih počitnic, ko so šole do septembra zaprle svoja vrata, smo začeli z drugačnim, neformalnim in prijetnejšim učenjem – kako privabiti in ujeti ribo. Prva faza je bil obisk ribiške trgovine in nabava ustreznega pribora ter priprava navez. Tu moram pohvaliti oba, saj sta si ves potreben pribor kupila s svojimi prihranki. Sledila je druga, zelo težko pričakovana faza, ko smo začeli z lovom ribjega drobiža, predvsem rdečeperke. Ko sta osvojila zakonitosti lova ribjega drobiža, smo se posvetili

Linj / Andrej

lovu linja. Obema je šlo dobro od rok in kot odlična slušateljka sta požirala osnove ribolova, tako na teoretičnem kot na praktičnem delu. Drugi vikend v juliju sem presodil, da je pravi čas, saj sta vodostaj Cerkniškega jezera in vremenska napoved obetala uspešen lov krapa, na katerega smo se podali v soboto, 9. 7. 2022. Ker sem vedel, da bosta v primeru uspeha oba »zastrupljena«, smo vstali zelo zgodaj in s krmiljenjem pričeli že ob 5. uri zjutraj, pripravili obe palici ter zvočne signalizatorje prijema in ob 5.30 namočili trnke. Vmes smo stalno krmili ter ribo privabljali s čudežnimi kroglicami - boiliji. Prvi prijem krapa, težkega 14 kg, se je zgodil že čez eno uro – ob 6.30. Z nekaj izrednimi napori in malo moje pomoči smo ga dokaj hitro spravili na suho. Ker je bilo navdušenje neizmerno, smo morali ribolov prekiniti in iti domov pokazat fotografije in video borbe z ribo, še prej pa smo mesto lova nakrmili z večjo količino hrane z namenom nadaljnega lova in posledično privabljanja večjih krapov. Popoldne smo se vrnili nazaj za vodo, vendar brez kakšnega omembe vrednega uspeha. Naslednji dan, 10. 7. 2022, smo bili na prizorišču ob 6.00 zjutraj ter takoj začeli z ribolovom in privabljanjem rib. Šele ob 9. uri nas je presenetil prvi močan prijem. Zopet borba z ribo, ki je bila še hujša kot dan prej. Po 15-minutnem utrujanju in po nekajkratnih kratkih pobegih v rumeni blatnik ter posledično s tem povečanim tveganjem za izgubo ribe. Ponovno je bil z malo moje pomoči krap na suhem. Tehtnica se je ustavila pri 18 kg. Ponovno neizmerno navdušenje, fotografiranje in vračanje ribe nazaj v vodo. Do kosila smo imeli še en močan prijem, ki pa žal ni dal rezultata, saj je riba prej spustila. Pred odhodom na kosilo

Krap 7 kg 76 cm / od leve proti desni => Andrej, Primož, Martin in Jakob

smo prizorišče pospravili in se za trenutek ustavili v vaški gostilni na obvezni cockti, da sta se mlada ribiča lahko »pobahala« z izjemnim ulovom, in nato odšli domov. Že naslednji dan se nam je ponovno nasmehnila ribiška sreča, in sicer z ulovom novega krapa, sicer manjšega, kot je bil njegov predhodnik, vendar še vedno solidne teže 7 kg.

Ker se je ribolov na Cerkniškem jezeru in Rakovem Škocjanu v petek, 15. 7. 2022, zaradi izredno nizkega vodostaja do nadaljnjega zaprl, se bomo posvetili lovu krapa na Bloškem jezeru, ki ostaja odprt za ribolov. V Cerkniškem jezeru in Rakovem Škocjanu bodo tako imele ribe malo več miru, da si bodo lahko za trenutek odpočile ter nabrale novih moči in bodo lahko sušo ter pomanjkanje kisika v vodi lažje preživele. Če nam bo čas dopuščal, bomo obiskali še katero drugo vodo v Sloveniji in se poizkusili v lovu rib na tekočih vodah, da fanta spoznata in se naučita še

kakšne nove tehnike ribolova. Menim, da je za današnjo mladino preživljanje prostega časa v naravi izjemnega pomena. Otroci so na prostem, svežem zraku, kar pa je tudi zelo pomembno, je, da se učijo veččin preživetja v naravi in zdravega razmišljanja brez poneumljanja, ki nam ga dandanes na vsakem koraku ponuja svetovni splet in vsiljen tempo življenja. Verjamem, da ta članek predrami in spodbudi še kakšnega mladega nadobudneža, da se odloči in pristopi k ribiški organizaciji, kjer bo prejel tudi kakšno dodatno praktično znanje, katerega tako šole kot tudi video igre in splet ne nudijo, je pa takšno znanje izjemnega pomena za življenje. Seveda le ob predpostavki, da znamo to pravilno dojemati tako v smislu sprostitve in odklopa od vsakdanjega »tempa življenja« kot v smislu naravnega plenilskega nagona, ki nam je tisočletja omogočal preživetje. Pa dober prijem!

Besedilo in foto: Andraž Opeka

TABOR MLADIH RIBIČEV V RAČAH

V ZNAMENJU LEPE NARAVE, RIBOLOVA IN PRIJETNEGA DRUŽENJA

Ribiško društvo Rače deluje v okviru Ribiške družine Maribor. Člani so pod vodstvom predsednika Silva Korena izredno aktivni in ob račkem ribniku vsako leto pripravijo vrsto srečanj, tekmovanj, predvsem pa prijetna druženja v krogu številnih ribiških prijateljev, ki jih imajo po vsej Sloveniji.

Med temi srečanj je prav gotovo eno najpomembnejših tradicionalni tabor mladih ribičev. Letošnji je potekal v času od 5. do 7. avgusta. Na njem je v treh dneh sodelovalo 21 mladih ribičev. Ti so ob jezeru ob ribiškem domu Ribiškega društva Rače v Račah preživeli čudovite tri poletne dni počitnic.

Tabor že vrsto let uspešno vodi Damjan Simič, pomaga mu pet mentorjev: Ivo Šipek, Milan Lorenčič, Franc Vogrin, Boštjan Petek in Jožica Šenica ter Andrej Voršič. Da mladi ribiči po napornem urniku niso lačni, skrbita Alenka Weiss in Miran Mesarec - Čoka.

Tudi letos so mentorji mladim ribičem pripravili pisan program aktivnosti. Ob tradicionalnem programu spoznavanja narave, sladkovodnega ribištva, ribiške etike, rib, tehnik ribolova, ribolova in prijetnega druženja so tokrat spoznali tudi delček skrivnosti priprave sladkovodnih rib.

Priprave pod budnim očesom glavnega kuharja

Prihodnost sladkovodnega ribištva sloni na mladih

Nobene dvome ni, da je prav delo z mladimi ena najpomembnejših nalog RZS. Če želimo obstati kot pomembna organizacija civilne družbe, moramo pravočasno vzgojiti rod, ki bo nadaljeval naše delo. Pri tem je zelo pomembno, da mladim ribičem predstavimo pomen in poslanstvo naše organizacije ter vse bistvene naloge sladkovodnih ribičev: skrb za zdrave vode in ribji živelj v njih, čisto naravo, ribolov in odnos do rib, tovarštvo in bogato, več kot 140-letno tradicijo ribištva na Slovenskem. V mladih želimo vzbuditi ljubezen do narave, voda, rib in ribičije, saj bodo le tako lahko uspešno nadaljevali naše delo. Najpomembnejše odlike ribištva so tovarštvo, medsebojno spoštovanje in spoštovanje rib ter etičen način ribolova. Mladinski tabori pod vodstvom strokovno usposobljenih mentorjev so nenadomestljiva oblika dela z mladimi, saj jim na njih skozi prijetno druženje lahko predstavimo vse najpomembnejše vidike sladkovodnega ribištva. Prav je, da mladim povemo, da ni nič narobe, če ribo na etičen način tudi uplenimo in pojemo, saj so ribe pomemben del naše prehrane. Pomembno pa je, da z ujetimi ribami ravnamo spoštljivo in v okviru dovoljenega števila uplenimo le toliko rib, kolikor jih bomo pojedli.

Skupinska fotografija za spomin

Organizatorji so na letošnji tabor povabili tudi kuharskega mojstra Gojka Škoriča. Mladi so z velikim zanimanjem prisluhnili Gojkovemu bogatemu znanju in tudi vneto pomagali pri pripravi jedi, ki smo jih tokrat pripravili iz filejev tolstolobika.

Skupaj smo pripravili tri okusne jedi: ribje koščke – fingerse na parmski način, ribje pogačice s hladno kumarično omako in ribje koščke v omaki orly. Med jedmi so jim bili najbolj všeč ribji trakci – fingersi z omako. Dobili so tudi vse recepte za pripravo jedi, v kateri so sodelovali, da bi se lahko tudi doma preizkusili v večini priprave teh jedi. Vse ribje jedi, ki jih je Gojko Škorič pripravil skupaj z mladimi ribiči, bomo predstavili tudi v eni jezenskih številkih glasila Ribič.

Borut Jerše

MUHARSKI KOTIČEK

V IZOGIB POLETNIM NAPAKAM

V poletnem času, ko je muharjenje marsikje že tako omejeno zgolj na jutranje in večerne ure, prihajajo še bolj do izraza vsa dejanja in nepravilnosti, ki jih muharji nato drago plačujemo. Bodisi z neuspehom ali pa na kakšne druge načine, povezane z opremo. Vsekakor je veliko bolje, kadar se teh dragocenih izkušenj ne učimo samo na lastni koži, saj na ta način prihranimo marsikatero neprijetnost, ohranimo opremo v enem kosu in morda rešimo naš ribolovni izlet, ki so ga že v začetku zaznamovali zahtevni poletni pogoji.

V naglici modernega življenja je žal največkrat tako, da nimamo možnosti izbiranja časa, ki ga lahko izkoristimo za muharjenje. Sprejmemo tisto, kar nam pač ostane. Dejstvo je, da se nam predvsem pri muharjenju poleti ob jutrih in večerih naše možnosti za uspeh bistveno povečajo. Izbira ribolova preko dne, ko je svetloba že tako najmočnejša in sonce najvišje, zato ni napaka, kadar smo v to prisiljeni, je pa nekaj, čemur se – če se le da – raje izognimo. Tudi popoldanski izleti so lahko zelo drugačni od dopoldanskih. Največkrat je odgovor v boljši vidljivosti dopoldan in morda tudi odsotnosti pogostih termičnih vetrov pri nas, ki lahko močno vplivajo na poletno muharjenje. Za dober uspeh poleti pa je vidljivost rib običajno ključnega pomena. Muharjenje na slepo je lahko poleti precej manj uspešno, še posebej, kadar opazamo, da se ribe za hrano ne premikajo praktično nikamor in zahtevajo dokaj natančne predloške. Zato je ponavadi popoldanski skok za vodo, po napornem delu v službi, po možnosti še brez večernega ribolova, verjetno najslabša izbira.

Popoldanske nevihte so lahko pravi blagoslov in ne nekaj, kar nas prežene domov. Ena od večjih napak poleti je prav zaključek ribolova zaradi kratkotrajne nevihte. Veliko nas je že bilo presenečenih ob čudovitem ribolovu po poletni nevihti in to na mestih, kjer je bil prej izredno težak. Velikokrat nismo spremenili ničesar, včasih pa smo uporabili temnejše potezanke, odvisno od tega, ali se je voda tudi kaj skalila.

O pomembnosti obvladovanja muharskih metov smo že nedavno pisali. Tudi o pomembnosti čimmanjšega števila slepih metov za uspešni poletni ribolov. Ena pogostejših napak poleti pa je prav ta, da že v samem začetku pričnemo z ribolovom na daleč. Velikokrat namreč namesto, da bi skrbno pregledali predele, ki so nam blizu, skoraj avtomatsko želimo preizkusiti tiste, ki so od nas precej oddaljeni. Običajno so tudi sicer zelo obetavni, vendar s tem lahko po nepotrebnem splašimo ribe, ki ležijo v območju vmes in bodo splašene zato kasneje še težje ulovljive. Veliko bolj pomembno je zato k vodi previdno pristopiti in najprej pregledati predele, ki so nam blizu. Previdni muharji so praviloma zato veliko bolj uspešni in marsikdaj so najlepše ribe ulovljene na razdaljah le nekaj metrov.

V mnogih knjigah in člankih lahko najdemo nasvet, kako se z zmanjšanjem velikosti muh poleti in nasplošno povečajo možnosti za uspeh. Osebnostno lahko povem, da to le delno drži. Sprememba velikosti uporabljenih muh na manjše je verjetno povezana bolj z dejanskim posnemanjem velikosti in obrisa trenutne ribje hrane, kar je v večini primerov tudi znani recept za bolj upešen ribolov na zahtevnih predelih rek. Sicer velja ta prilagoditev v svetu za najbolj univerzalno v primerih, ko težko prihajamo do prijema. Veliko bolj pomemben se mi zdi nabor muh, ki pridejo do izraza prav poleti. Večinoma gre tu za t. i. »zahajalce«. To so večinoma organizmi, ki sicer ne živijo v vodi, se pa nahajajo

Trud je poplačan.

Primerno pazljivi in opremljeni lahko tudi poleti lovimo precej na blizu.

Lepega lipana je premamila velika suha muha.

Poletni lipan na posnetek postranice.

ob njej in se zaradi različnih razlogov znajdejo na vodni površini. Zato je pomembno, da imamo s seboj tudi imitacije mravelj, hroščev, gosonic ipd. Vse te so lahko – zanimivo – tudi precej velike oziroma večje od naravnih in nam marsikdaj prepričajo tudi zelo zahtevne ribe. Kaj je razlog temu, verjetno ne ve nihče, morda je dovolj to, da takšnih (umetnih) muh ne vidijo prav pogosto. Zato bi pred uporabo majhnih muh sam prej postavil uporabo velikih, ki so s strani večine muharjev velikokrat neupravičeno zapostavljene.

(Ne)prilaganje je verjetno ena največjih napak, ki jo muhar poleti lahko naredi. Če smo neprilagodljivi in pripravljeni zgolj na eno samo tehniko muharjenja na določenem predelu, lahko zelo veliko zamudimo. Vedno bodimo odprti za uporabo tako suhih muh kot tudi ličink in potezank. Njihova teža in velikost naj bo primerna in prilagojena vsaki mikrolokaciji. Le na ta način bomo lahko dovolj temeljito preloveli določeni predel, kar nam v primeru uporabe samo ene tehnike in ene vrste muh zelo verjetno ne bi uspelo. Nabor muh, ki jim zaupamo, je dobro imeti v več verzijah obtežitve in uporabimo vedno tisto, ki se nam zdi prava. Generični pristop, povsod enak, nikoli ni najboljša ideja. Z različno težo muh in različnimi posnetki ribje hrane se hitro pojavi potreba po zelo različnih tehnikah in pristopih. Moramo ji le prisluhniti in naj nas ne bo strah eksperimentov ter improvizacij.

Že pogled na plavajoče alge na jezerih in rekah mnoge odvrne od ribolova. Alge in vodno rastlinje so običajni poletni pojav. Med drugim pa omogočajo tudi senco in kritje mnogim ribam, ki se tam počutijo presenetljivo dobro in varno. Zaplate alg in druge plavajoče zadeve so zato lahko naši prijatelji in ne sovražniki. Pazljivi predložki muh ob robove rastlinja so lahko učinkovit način poletnega muharjenja. Še posebej če iz izkušenj vemo, da se ribe tam nekje nahajajo v večjem številu, a jih ta trenutek ne opazimo. Z malo znanja od prej nam ne bo težko najti prave muhe in prav lahko se zgodi, da bomo prijetno presenečeni.

Kar se tiče opreme, nam verjetno ni treba pisati več ničesar. Vemo, da je običajno bolje uporabiti malo lažji pribor, s katerim lahko uporabljamo tudi malo tanjše trnice. Vsekakor naj bo pribor uravnotežen. Kar se tiče uporabe tanjših trnic, moram omeniti naslednje. Velikokrat so poleti ribe, predvsem na predelih z malo ribolova, precej bolj sproščene, kot si mislimo. Uporaba tankih trnic za prijem sploh ni potrebna. Pride pa debelejša še kako prav ob utrujanju med algami in za hitrejšo utrujanje. Poleti zato tudi redno uporabljamo moderne podmetanke, ki nam čas utrujanja še dodatno skrajšajo in predvsem onemogočajo nove pobege med vodno rastlinje.

Za konec pa še nekaj o skrbi za opremo. Zelo nevarno je puščanje opreme poleti v avtu, še posebej, če je ta dalj časa na soncu. Mnoge vrvice, kolesca in ostali gumijasti pripomočki so že na ta način nesrečno končali. Visoke temperature lahko namreč povzročijo veliko škodo. Dogaja se, da se nam mehkejši stvari lahko deformirajo ali pa praktično stopijo, najloni izgubijo nosilnost in tako naprej. Zato moramo za osnovno opremo vsaj minimalno poskrbeti in – če se le da – avtomobila z opremo ne puščamo na soncu. Tudi sestavljene palice so lahko v nevarnosti, da jih zlepa ne bomo uspeli razstaviti. Še posebej če gre za naše naljubše, ki običajno tudi niso prav poceni. Palice višjih kakovostnih razredov imajo tudi natančno prilagajajoče se spoje, kjer se to zelo hitro zgodi. Takrat jih je bolje pustiti za nekaj časa nekje na hladnem in šele potem razstaviti, da ne pride do kakšnih poškodb.

Kot vse kaže, se bomo morali tudi pri nas navaditi na daljša obdobja leta z nizkimi vodostaji naših rek in jezer. Prehodna obdobja med zimo

Primer kritja iz alg, ob katerem je vedno vredno poizkusiti.

in poletjem so vse manj izrazita. Pomlad in jesen sta vedno krajši in treba se bo prilagoditi. Mnogi med nami so to že naredili, ostale pa omenjena naloga verjetno še čaka. Upam, da ne bodo ponavljali naših napak in jim bodo zgornje vrstice vsaj malo v pomoč.

Tomaž Modic

V SPOMIN

Gašper Hribar

(1943–2022)

Gašper Hribar - »Gape« je bil nedvomno eden tistih članov, brez katerega si popolne zgodovine RD Barje skorajda ni mogoče predstavljati.

V RD se je Gašper včlanil kot mladinec daljnega leta 1955. Kot vesten in delaven človek je uspešno opravil vse izpite višjega ribiškega usposabljanja. Neizbrisen je bil njegov doprinos pri izgradnji ribiškega doma. Kot zelo dober poznavalec barjanskih voda je v letih 1994–2008 opravljal funkcijo gospodarja RD. Z začetkom popisa točk malih onesnaževalcev je skupaj s številni pomočniki označil vse nelegalne »črne« odtoke v ribiškem okolišju. Redno je skrbel za priveze ribiških čolnov in skupaj s soprogo Nado skrbel za lično urejenost ribiškega doma. Za svoje delo je bil nagrajen s priznanji RZS red za ribiške zasluge vseh treh stopenj in postal častni član RD.

Gape je bil strasten ribič: že kot mladinec je bil uspešen ribiški tekmovalac v lovu rib s plovcem. Največkrat je lovil na izlivu Malega Grabna ali pa je »šlepal« na Ljubljani s svojim lično opremljenim ribiškim čolnom. Zelo rad se je z družino odpravil na Bohinjsko jezero loviti jezerske zlatovčice in kmalu postal član tudi v RD Bohinj. Kot družaben človek je bil redno prisoten v ribiškem domu, kjer je bilo nemogoče preslišati njegov gromki glas. Ta glas bomo številni ribiči sedaj pogrešali, pokojnega Gašperja in njegovo delo pa ohranili v lepem spominu.

RD Barje

SREBRNI KORESELJ S ČEBULO IN SMETANO IN RIBA, PRIPRAVLJENA NA STAR NAČIN

V tej številki Ribiča vam bo Gojko zaupal pripravo dveh ribjih jedi: sr. koreselj s čebulo in smetano ter ribo, pripravljeno na star način. Sr. koreselj je izredno okusna riba, vendar se veliko premalo uporablja v kuhinji. Glavni problem je, da ima veliko kosti. Kljub temu pa njeno izredno okusno meso odtehta tudi to pomanjkljivost. V Ribiču smo bralcem že predstavili pripravo več okusnih jedi iz sr. koreselja. Tokrat vam Gojko predlaga pripravo sr. koreselja s čebulo in smetano. Druga jed je riba, pripravljena na star način. Jed izvira iz Dalmacije, iz otokov, kjer so stari ribiči na ta način pripravljali morske ribe. Recept pa je zelo uporaben tudi za pripravo jedi iz sladkovodnih rib. Mi smo jo pripravili iz krapa, lahko pa poskusite tudi s kakšno drugo ribo, ki pa naj tehta med 1 kg in 1,5 kg – recimo ščuko, amurjem ali smučem.

Srebrni koreselj s čebulo in smetano

Za pripravo sr. koreselja s čebulo in smetano za 4 osebe potrebujemo:

- 4 sr. koreselje, vsaka naj tehta 30 do 40 dag
- 20 dag čebule
- 5 dag česna
- šopek peteršilja
- 5 do 6 dag drobtin
- 2 jajci
- 2 limoni
- 2 dl olja za cvrtje
- 0,5 l kisle smetane
- 15 dag koruzne moke
- sol
- poper

Sr. koreselje očistimo in od repa proti glavi na gosto zarežemo kožo, da bi se prepekle tudi drobne kosti. Posolimo, popopravimo in pokapamo z limoninim sokom. Pustimo v marinadi pol ure do eno uro. V posebno posodo damo nasekljano čebulo in česen ter dodamo še drobtine in 2 sveži jajci. Vse dobro premešamo, da dobimo gosto maso, ki jo damo v trebuh ribe. Potem ribo še premažemo s kislom smetano. Pustimo, da se marinira še pol ure. Ribo povaljamo v koruzni moki in malo potlačimo z obeh strani, da se čim več koruzne moke oprime ribe.

V ponev damo olje za cvrtje, ga segrejemo in ribe na majhnem

ognju pečemo približno 20 minut, odvisno od teže ribe. Riba mora biti z obeh strani lepo zlatorumeno zapečena. Priloga k ribi je lahko pečena zelenjava.

K jedi se lepo prilaga belo suho vino, lahko tudi cviček.

Riba, pripravljena na star način

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 1 kg krapa, amurja ali druge ribe
- 1 kg krompirja
- 50 dag rdeče čebule
- 20 dag česna
- 2 večja paradižnika
- 2 limoni
- malo peteršilja
- vejico timijana
- vejico rožmarina
- list ali 2 lovorja
- ½ l belega vina
- 3 dl oljčnega olja
- sol
- poper

Ribo očistimo in ji odstranimo glavo. V ponev damo na dno čebulo, narezano na kolobarje, debeline pol cm. Na pol prerezan olupljen krompir malo pokuhamo, nato ga dodamo v ponev. Dodamo še začimbe, po možnosti sveže, lahko tudi posušene. Po želji dodamo še svež paradižnik, solimo in popopravimo. Dodamo še stroke česna in nasekljan peteršilj. Na vrh damo ribo in jo pokapamo z limoninim sokom. Dolijemo pol litra belega suhega vina in 3 dl oljčnega olja. V ponvi damo ribo kuhat v razgreto pečico na 180 stopinj. Kuhamo jo 30 do 40 minut, odvisno od teže ribe.

K tej jedi priporočamo belo suho vino, lepo pa se ujema tudi s cvičkom.

Jedi pripravil: Gojko Škorič
Zapisal: Borut Jerše

ŠČUKEC IN RAKEC LUKEC IN JAKEC

PIŠE
IN
RIŠE: MITJA
MANČEK

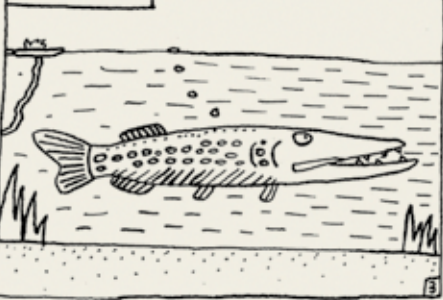
NEKOČ STA ŽIVELA ŠČUKEC
LUKEC...

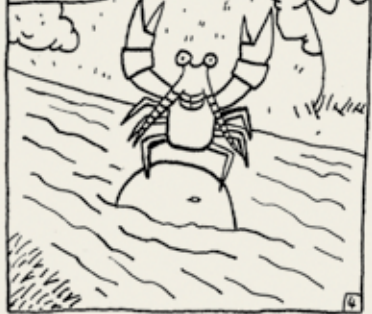
... IN RAKEC JAKEC.

LUKEC JE ŽIVEL V CRKNJENEM
JEZERU,...

... JAKEC PA V STRUGI RAKOVEGA
ŽVIŽGA.

RAKOV ŽVIŽG IN CRKNJENO JEZERO JE POVEZOVALA KARLOVA TEMNICA.

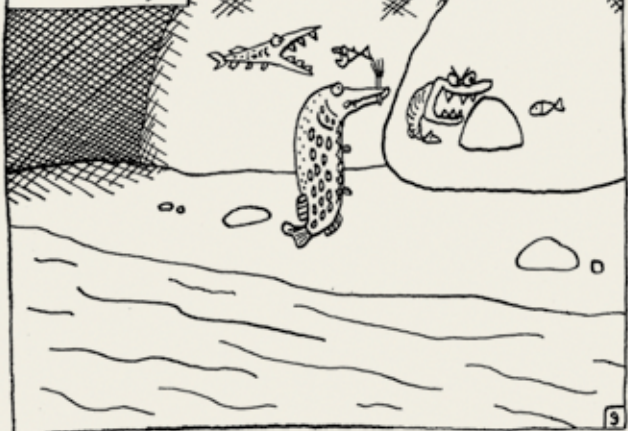
SREČNO STA ŽIVELA VSAK NA SVOJI STRANI TEMNICE,
DOKLER SE NISTA NEKEGA DNE STRUGA IN JEZERO OSUŠILA.

OBA STA SE PRED SUŠO ZATEKLA V TEMNICO.

LUKEC JE PO STENAH ZAČEL SLIKATI HEROJSKE LOVE
MALIH RIBIC,...

... JAKEC PA JE ZAČEL ŽVIŽGATI NA RIBJE KOSTI.

NADALJEVANJE PRIHODNJE...

Kraška Ljica v zavetju zelenja (foto: Hany Bany)